

Uradni list

Evropske unije

L 57

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 54

2. marec 2011

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ Sklep Sveta 2011/133/SZVP z dne 21. februarja 2011 o podpisu in sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Črno goro o vzpostavitvi okvira za sodelovanje Črne gore v operacijah Evropske unije za krizno upravljanje 1
- Sporazum med Evropsko unijo in Črno goro o vzpostavitvi okvira za sodelovanje Črne gore v operacijah Evropske unije za krizno upravljanje 2

UREDBE

- ★ Uredba Komisije (EU) št. 201/2011 z dne 1. marca 2011 o vzorcu izjave o skladnosti za odobren tip železniškega vozila ⁽¹⁾ 8
- ★ Uredba Komisije (EU) št. 202/2011 z dne 1. marca 2011 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (ES) št. 1005/2008 v zvezi z opredelitvijo ribiških proizvodov ter o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1010/2009 v zvezi z obrazci za predhodna obvestila, okvirnimi vrednostmi za inšpekcije v pristaniščih in priznanimi sistemi dokumentacije o ulovu, ki so jih sprejele regionalne organizacije za upravljanje ribištva 10
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 203/2011 z dne 1. marca 2011 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 19

Cena: 4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

DIREKTIVE

- ★ **Direktiva Komisije 2011/18/EU z dne 1. marca 2011 o spremembi prilog II, V in VI k Direktivi 2008/57/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti** ⁽¹⁾ 21

SKLEPI

2011/134/EU:

- ★ **Sklep Komisije z dne 24. marca 2010 C 4/03 (ex NN 102/02) o državni pomoči Italije za WAM SpA** (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1711 cor.) ⁽¹⁾ 29

2011/135/EU:

- ★ **Sklep Komisije z dne 1. marca 2011 o podaljšanju veljavnosti Odločbe 2009/251/ES o zahtevi, da države članice zagotovijo, da se proizvodi, ki vsebujejo biocid dimetil fumarat, ne dajo na trg ali na njem niso dostopni** (notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 1174) ⁽¹⁾ 43

PRIPOROČILA

2011/136/EU:

- ★ **Priporočilo Komisije z dne 1. marca 2011 o smernicah za izvajanje pravil o varstvu podatkov v sistemu sodelovanja na področju varstva potrošnikov (SSVP)** 44

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

- ★ **Pravilnik št. 100 Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) – Enotne določbe za homologacijo vozil v zvezi s posebnimi zahtevami za električni pogonski sistem** 54

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA 2011/133/SZVP

z dne 21. februarja 2011

o podpisu in sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Črno goro o vzpostavitvi okvira za sodelovanje Črne gore v operacijah Evropske unije za krizno upravljanje

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti njenega člena 37 ter Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti njenega člena 218(5) in (6),

ob upoštevanju predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (VP),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogoje glede sodelovanja tretjih držav v operacijah Evropske unije za krizno upravljanje bi bilo treba določiti v sporazumu o vzpostavitvi okvira za morebitno prihodnje sodelovanje in ne za vsako posamezno operacijo posebej.
- (2) Potem ko je Svet 26. aprila 2010 sprejel sklep o odobritvi začetka pogajanj, je VP opravil pogajanja o sporazumu med Evropsko unijo in Črno goro o vzpostavitvi okvira za sodelovanje Črne gore v operacijah Evropske unije za krizno upravljanje (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (3) Ta sporazum bi bilo treba odobriti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum med Evropsko unijo in Črno goro o vzpostavitvi okvira za sodelovanje Črne gore v operacijah Evropske unije

za krizno upravljanje (Sporazum) se odobri v imenu Evropske unije.

Besedilo Sporazuma je priloženo temu sklepu.

Člen 2

Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e) za podpis Sporazuma, ki je za Unijo zavezujoč.

Člen 3

Sporazum se začasno uporablja od datuma podpisa Sporazuma do zaključka postopkov, potrebnih za njegovo sklenitev ⁽¹⁾.

Člen 4

Predsednik Sveta v imenu Unije pošlje uradno obvestilo iz člena 16(1) Sporazuma.

Člen 5

Ta sklep začne veljati na dan njegovega sprejetja.

V Bruslju, 21. februarja 2011

Za Svet

Predsednica

C. ASHTON

⁽¹⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v Uradnem listu Evropske unije objavil datum podpisa Sporazuma.

PREVOD

SPORAZUM

med Evropsko unijo in Črno goro o vzpostavitvi okvira za sodelovanje Črne gore v operacijah Evropske unije za krizno upravljanje

EVROPSKA UNIJA

na eni strani in

ČRNA GORA

na drugi strani,

v nadaljnjem besedilu: pogodbenici, STA SE –

ob upoštevanju naslednjega:

Evropska unija (EU) lahko sklene sprejeti ukrepe na področju kriznega upravljanja.

EU se bo odločila, ali bo k sodelovanju v operacijah EU za krizno upravljanje povabila tudi tretje države.

Pogoje glede sodelovanja Črne gore v operacijah EU za krizno upravljanje bi bilo treba določiti v sporazumu o vzpostavitvi okvira za tako morebitno prihodnje sodelovanje in ne za vsako posamezno operacijo posebej.

Tak sporazum ne bi smel posegati v avtonomijo odločanja EU in ne bi smel vplivati na vsakokratno posamično odločanje Črne gore o sodelovanju v operacijah EU za krizno upravljanje.

Tak sporazum bi moral zadevati le prihodnje operacije EU za krizno upravljanje in ne bi smel posegati v kakršne koli obstoječe sporazume, ki urejajo sodelovanje Črne gore v že začelih operacijah EU za krizno upravljanje –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

ODDELEK I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

S sodelovanjem povezane odločitve

1. Potem ko Evropska unija (EU) sprejme odločitev, da k sodelovanju v operaciji EU za krizno upravljanje povabi Črno goro in se Črna gora odloči za sodelovanje, Črna gora EU posreduje informacije o njenem predlaganem prispevku.

2. EU se pri oceni prispevka Črne gore posvetuje s Črno goro.

3. EU Črni gori takoj, ko je to mogoče, posreduje zgodnje obvestilo glede verjetnega prispevka slednje k skupnim stroškom operacije, da bi Črni gori s tem pomagala pri pripravi njene ponudbe.

4. Da bi zagotovila sodelovanje Črne gore v skladu z določbami tega sporazuma, EU Črno goro s pismom obvesti o rezultatu te ocene.

Člen 2

Okvir

1. Črna gora se pridruži sklepu Sveta, s katerim Svet Evropske unije odloči, da bo EU izvedla operacijo za krizno upravljanje, in vsakemu drugemu sklepu, s katerim se Svet Evropske unije odloči za podaljšanje operacije EU za krizno upravljanje, v skladu z določbami tega sporazuma in vsemi zahtevanimi izvedbenimi dogovori.

2. Prispevek Črne gore k operaciji EU za krizno upravljanje ne posega v avtonomijo odločanja EU.

Člen 3

Status osebja in sil

1. Status osebja, dodeljenega civilni operaciji EU za krizno upravljanje in/ali sil, ki jih Črna gora prispeva k vojaški operaciji EU za krizno upravljanje, ureja sporazum o statusu misije/sil, če je sklenjen med Evropsko unijo in državo(-ami), v kateri(-h) operacija poteka.

2. Status osebja, dodeljenega vojaškemu poveljstvu ali pove-ljujočim elementom, ki se nahajajo izven držav(-e), kjer poteka operacija EU za krizno upravljanje, urejajo dogovori med vojaškim poveljstvom in zadevnimi poveljujočimi elementi ter Črno goro.

3. Brez poseganja v sporazum o statusu misije/sil iz odstavka 1 tega člena Črna gora izvršuje jurisdikcijo nad svojim osebjem, ki sodeluje v operaciji EU za krizno upravljanje.

4. Črna gora je odgovorna za kakršne koli zahtevke v zvezi s sodelovanjem v operaciji EU za krizno upravljanje, ki jih vloži njeno osebje ali se nanj nanašajo. Črna gora je pristojna za uvedbo kakršnih koli ukrepov zoper svoje osebje, zlasti za vlaganje tožb ali uvedbo disciplinskih postopkov v skladu s svojimi zakoni in predpisi. Vzorec take izjave je priložen temu sporazumu.

5. Pogodbenici se dogovorita, da opustita morebitne in vse zahtevke, razen pogodbenih zahtevkov, do druge pogodbenice, zaradi škode, izgube ali uničenja sredstev, ki pripadajo kateri koli pogodbenici ali jih ta uporablja, ali zaradi telesne poškodbe ali smrti osebja katere koli pogodbenice pri opravljanju njegovih uradnih nalog v povezavi z dejavnostmi v okviru tega spora-zuma, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve.

6. Črna gora se obvezuje, da bo ob podpisu tega sporazuma predložila izjavo o odstopu od odškodninskih zahtevkov do katere koli države, ki sodeluje v operaciji EU za krizno upra-vljanje, v kateri sodeluje Črna gora.

7. EU se zaveže, da bo ob podpisu tega sporazuma zagoto-vila predložitev izjav njenih držav članic o odstopu od odškod-ninskih zahtevkov v zvezi s kakršnim koli prihodnjim sodelo-vanjem Črne gore v operaciji EU za krizno upravljanje.

Člen 4

Zaupne informacije

Sporazum med vlado Črne gore in EU o varnosti tajnih poda-tkov, ki je bil 13. septembra 2010 sklenjen v Bruslju, se uporablja v okviru operacij EU za krizno upravljanje.

ODDELEK II

DOLOČBE O SODELOVANJU V CIVILNIH OPERACIJAH ZA KRIZNO UPRAVLJANJE

Člen 5

Osebje, dodeljeno civilni operaciji EU za krizno upravljanje

1. Črna gora zagotovi, da njeno osebje, dodeljeno civilni operaciji EU za krizno upravljanje, svoje naloge opravlja v skladu s:

(a) sklepom Sveta in nadaljnjimi spremembami iz člena 2(1);

(b) operativnim načrtom;

(c) izvedbenimi ukrepi.

2. Črna gora pravočasno obvesti vodjo misije civilne operacije EU za krizno upravljanje (v nadaljnjem besedilu: vodja misije) in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: VP) o kakršnih koli spremembah njenega prispevka k civilni operaciji EU za krizno upravljanje.

3. Osebje, dodeljeno civilni operaciji EU za krizno upra-vljanje, opravi zdravniški pregled in cepljenje, njegovo zdrav-stveno sposobnost za opravljanje funkcije pa potrdi pristojni organ Črne gore. Osebje, dodeljeno civilni operaciji EU za krizno upravljanje, predloži kopijo navedenega potrdila.

Člen 6

Struktura poveljevanja

1. Osebje, ki ga dodeli Črna gora, pri opravljanju svojih nalog in ravnanju, upošteva zgolj interese civilne operacije EU za krizno upravljanje.

2. Vse osebje ostane pod polnim poveljstvom svojih nacio-nalnih organov.

3. Nacionalni organi prenesejo operativni nadzor na EU.

4. Vodja misije prevzame odgovornost za civilno operacijo EU za krizno upravljanje ter na terenu izvršuje poveljevanje in nadzor nad operacijo.

5. Vodja misije vodi civilno operacijo EU za krizno upra-vljanje in zagotavlja njeno vsakodnevno upravljanje.

6. Črna gora ima v skladu s pravnimi instrumenti iz člena 2(1) pri vsakodnevem upravljanju operacije enake pravice in obveznosti kakor države članice EU, ki sodelujejo v operaciji.

7. Vodja misije je odgovoren za disciplinski nadzor nad osebjem operacije EU za krizno upravljanje. Disciplinske ukrepe po potrebi izvaja pristojni nacionalni organ.

8. Črna gora določi točko za stike nacionalnega kontingenta (NPC), ki zastopa njen nacionalni kontingent v operaciji. NPC poroča vodji misije o nacionalnih zadevah in je odgovorna za vsakodnevno disciplino kontingenta.

9. EU sprejme odločitev o zaključku operacije po posvetovanju s Črno goro, če ta na dan zaključka operacije še vedno sodeluje pri civilni operaciji EU za krizno upravljanje.

Člen 7

Finančni vidiki

1. Brez poseganja v člen 8 Črna gora prevzame kritje vseh stroškov, povezanih z njenim sodelovanjem v operaciji, razen tekočih stroškov, kakor je določeno v operativnem proračunu operacije.

2. V primeru smrti, telesne poškodbe, izgube ali škode, ki jo utrpijo fizične ali pravne osebe iz držav(-e), v kateri(-h) operacija poteka, Črna gora, v kolikor je bila ugotovljena njena odgovornost, plača odškodnino pod pogoji, predvidenimi v veljavnem sporazumu o statusu misije, kot je določeno v členu 3(1).

Člen 8

Prispevek v operativni proračun

1. Črna gora prispeva k financiranju operativnega proračuna civilne operacije EU za krizno upravljanje.

2. Finančni prispevek Črne gore k operativnemu proračunu se izračuna na podlagi ene od naslednjih formul, in sicer tiste, pri kateri je izračun nižji:

(a) delež referenčnega zneska, ki je sorazmeren razmerju med BND Črne gore in celotnim BND vseh držav, ki prispevajo v operativni proračun operacije; ali

(b) delež referenčnega zneska za operativni proračun, ki je sorazmeren razmerju med številom osebja Črne gore, sodelujočega v operaciji, in celotnim številom osebja vseh v operaciji sodelujočih držav.

3. Ne glede na odstavka 1 in 2 Črna gora ne prispeva k financiranju dnevnic osebja iz držav članic EU.

4. Ne glede na odstavek 1 EU Črno goro načeloma oprosti finančnih prispevkov za določeno civilno operacijo EU za krizno upravljanje, če:

(a) EU ugotovi, da je prispevek Črne gore tako velik, da bistveno prispeva k tej operaciji; ali

(b) BND na prebivalca v Črni gori ne presega BND na prebivalca v nobeni državi članici EU.

5. Vodja misije in pristojne upravne službe Črne gore podpisajo dogovor o plačilu prispevkov Črne gore v operativni proračun civilne operacije EU za krizno upravljanje. Ta dogovor med drugim vključuje določbe o:

(a) zadevnem znesku;

(b) načinih plačila finančnega prispevka;

(c) postopku revizije.

ODDELEK III

DOLOČBE O SODELOVANJU V VOJAŠKIH OPERACIJAH ZA KRIZNO UPRAVLJANJE

Člen 9

Sodelovanje v vojaški operaciji EU za krizno upravljanje

1. Črna gora zagotovi, da njene sile in osebje, ki sodelujejo v vojaški operaciji EU za krizno upravljanje, opravljajo svoje naloge v skladu s:

(a) sklepom Sveta in nadaljnjimi spremembami iz člena 2(1);

(b) operativnim načrtom;

(c) izvedbenimi ukrepi.

2. Osebjem, ki ga dodeli Črna gora, pri opravljanju svojih nalog in ravnanju, upošteva zgolj interese vojaške operacije EU za krizno upravljanje.

3. Črna gora pravočasno obvesti poveljnika operacije EU o kakršni koli spremembi glede njenega sodelovanja v operaciji.

Člen 10

Struktura poveljevanja

1. Vse sile in osebjem, ki sodelujejo v vojaški operaciji EU za krizno upravljanje, ostanejo pod polnim poveljstvom svojih nacionalnih organov.

2. Nacionalni organi prenesejo operativno in taktično poveljevanje in/ali nadzor nad svojimi silami in osebjem na poveljnika operacije EU, ki sme svoja pooblastila prenesti.

3. Črna gora ima pri vsakodnevem upravljanju operacije enake pravice in obveznosti kot sodelujoče države članice EU.

4. Poveljnik operacije EU lahko po posvetovanju s Črno goro kadar koli zahteva umik prispevka Črne gore.

5. Črna gora imenuje višjega vojaškega predstavnika (SMR), ki zastopa njen nacionalni kontingent v vojaški operaciji EU za krizno upravljanje. SMR se s poveljnikom sil EU posvetuje o vseh zadevah v zvezi z operacijo in je odgovoren za vsakodnevno disciplino črnogorskega kontingenta.

Člen 11

Finančni vidiki

1. Brez poseganja v člen 12 Črna gora prevzame kritje vseh stroškov, povezanih z njenim sodelovanjem v operaciji, razen če je za stroške predvideno skupno financiranje, kot je določeno v pravnih instrumentih iz člena 2(1) in v Sklepu Sveta 2008/975/SZVP z dne 18. decembra 2008 o določitvi mehanizma za upravljanje financiranja skupnih stroškov operacij Evropske unije, ki so vojaškega ali obrambnega pomena (Athena) ⁽¹⁾.

2. V primeru smrti, telesne poškodbe, izgube ali škode, ki jo utrpijo fizične ali pravne osebe iz držav(-e), v kateri(-h) operacija poteka, Črna gora, v kolikor je bila ugotovljena njena odgovornost, plača odškodnino pod pogoji, predvidenimi v veljavnem sporazumu o statusu sil, kot je določeno v členu 3(1).

Člen 12

Prispevek k skupnim stroškom

1. Črna gora prispeva k financiranju skupnih stroškov vojaške operacije EU za krizno upravljanje.

2. Finančni prispevek Črne gore k skupnim stroškom se izračuna na podlagi ene od naslednjih dveh formul, in sicer tiste, pri kateri je izračun nižji:

(a) delež skupnih stroškov, ki je sorazmeren razmerju med BND Črne gore in celotnim BND vseh držav, ki prispevajo k skupnim stroškom operacije; ali

(b) delež skupnih stroškov, ki je sorazmeren razmerju med številom osebja Črne gore, sodelujočega v operaciji, in celotnim številom osebja vseh v operaciji sodelujočih držav.

Kadar se uporabi formula iz točke (b) prvega pododstavka in Črna gora prispeva le osebjem za vojaško poveljstvo operacije ali sil, se uporabi razmerje med njenim osebjem in celotnim številom osebja zadevnega vojaškega poveljstva. V ostalih primerih se uporabi razmerje med vsem osebjem, ki ga prispeva Črna gora, in celotnim osebjem operacije.

3. Ne glede na odstavek 1 EU Črna gora načeloma oprosti finančnih prispevkov k skupnim stroškom določene vojaške operacije EU za krizno upravljanje, če:

(a) EU ugotovi, da je prispevek Črne gore k sredstvom in/ali zmogljivostim tako velik, da bistveno prispeva k tej operaciji; ali

(b) BND na prebivalca v Črni gori ne presega BND na prebivalca v kateri koli državi članici EU.

Sklene se dogovor med upraviteljem, določenim s Sklepom 2008/975/SZVP, in pristojnimi upravnimi organi v Črni gori. Ta dogovor med drugim vsebuje določbe o:

(a) zadevnem znesku;

(b) načinih plačila finančnega prispevka;

(c) postopku revizije.

⁽¹⁾ UL L 345, 23.12.2008, str. 96.

ODDELEK IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 13

Dogovori o izvajanju Sporazuma

Brez poseganja v člena 8(5) in 12(4) vse potrebne tehnične in upravne ureditve v zvezi z izvajanjem tega sporazuma sklenejo VP in ustrezni organi Črne gore.

Člen 14

Neizpolnjevanje obveznosti

Če ena od pogodbenic ne izpolni svojih obveznosti iz tega sporazuma, ima druga pogodbenica pravico odpovedati ta sporazum s pisnim obvestilom z rokom enega meseca.

Člen 15

Reševanje sporov

Spori v zvezi z razlago ali uporabo tega sporazuma se med pogodbenicama rešujejo po diplomatski poti.

Člen 16

Začetek veljavnosti

1. Ta sporazum začne veljati prvi dan prvega meseca po tem, ko se pogodbenici medsebojno uradno obvestita, da so notranji pravni postopki, ki jih je treba izpeljati, da bi sporazum začel veljati, zaključeni.

2. Ta sporazum se začasno uporablja od datuma podpisa.

3. Ta sporazum se redno pregleduje.

4. Ta sporazum se lahko spremeni na podlagi medsebojnega pisnega sporazuma med pogodbenicama.

5. Vsaka pogodbenica lahko ta sporazum odpove, tako da drugo pogodbenico o odpovedi pisno obvesti. Takšna odpoved začne učinkovati šest mesecev po tem, ko druga pogodbenica prejme uradno obvestilo.

V Bruslju, dvaindvajsetega februarja leta dva tisoč enajst v dveh izvodih v angleškem jeziku.

Za Evropsko unijo

Za Črno goro

BESEDILO IZJAV**BESEDILO ZA DRŽAVE ČLANICE EU:**

„Države članice EU si bodo pri uporabi sklepa Sveta EU o operaciji EU za krizno upravljanje, v kateri sodeluje Črna gora, prizadevale, kolikor to dopuščajo njihovi notranji pravni sistemi, v čim večji meri opustiti zahtevke do Črne gore zaradi telesne poškodbe, smrti svojega osebja, ali škode ali izgube katerih koli sredstev, ki jim pripadajo in se uporabljajo v okviru operacije EU za krizno upravljanje, če je takšno telesno poškodbo, smrt, škodo ali izgubo:

- povzročilo osebje iz Črne gore pri opravljanju svojih nalog v povezavi z operacijo EU za krizno upravljanje, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve, ali
- povzročila uporaba katerih koli sredstev, ki pripadajo Črni gori, pod pogojem, da so bila ta sredstva uporabljena v povezavi z operacijo, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve osebja operacije EU za krizno upravljanje iz Črne gore pri uporabi teh sredstev.“

BESEDILO ZA ČRNO GORO:

„Črna gora si bo pri uporabi sklepa Sveta EU o operaciji EU za krizno upravljanje, prizadevala, kolikor to dopušča njen notranji pravni sistem, v čim večji meri opustiti zahtevke do katere koli druge države, sodelujoče v operaciji kriznega upravljanja EU, zaradi telesne poškodbe, smrti svojega osebja, škode ali izgube katerih koli sredstev, ki ji pripadajo in se uporabljajo v okviru operacije EU za krizno upravljanje, če je takšno telesno poškodbo, smrt, škodo ali izgubo:

- povzročilo osebje pri opravljanju svojih nalog v povezavi z operacijo EU za krizno upravljanje, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve, ali
 - povzročila uporaba katerih koli sredstev, ki pripadajo državam, sodelujočim v operaciji EU za krizno upravljanje, pod pogojem, da so bila ta sredstva uporabljena v povezavi z operacijo, razen v primeru hude malomarnosti ali namerne kršitve osebja operacije EU za krizno upravljanje pri uporabi teh sredstev.“
-

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 201/2011

z dne 1. marca 2011

o vzorcu izjave o skladnosti za odobren tip železniškega vozila

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti ⁽¹⁾ ter zlasti člena 26(4) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija naj sprejme vzorec izjave o skladnosti za odobren tip vozila, kot določa navedena direktiva.
- (2) Evropska agencija za železniški promet je 30. junija 2010 izdala priporočilo o vzorcu izjave o skladnosti za odobreni tip vozila.
- (3) Priloge k izjavi o skladnosti morajo vsebovati dokaze o zaključku ustreznih postopkov za preverjanje v skladu z veljavno zakonodajo Unije in nacionalnimi predpisi ter sklice na direktive, tehnične specifikacije za medobratovalnost, nacionalne predpise in druge določbe. Tipska

odobritev, ki je označena z Evropsko identifikacijsko številko, mora vsebovati podatke o vseh pravnih zahtevah, na podlagi katerih je bila tipska odobritev podeljena v neki državi članici.

- (4) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 29(1) Direktive 2008/57/ES –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vzorec izjave o skladnosti za tip iz člena 26(4) Direktive 2008/57/ES je določen v Prilogi k tej Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 2. junija 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah razen na Cipru in Malti, dokler se na njunem ozemlju ne vzpostavi železniški sistem.

V Bruslju, 1. marca 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 191, 18.7.2008, str. 1.

PRILOGA

VZOREC IZJAVE O SKLADNOSTI ZA ODOBREN TIP VOZILA

Mi,

prosilec ⁽¹⁾
[naziv podjetja]
[popolni naslov]

pooblaščen predstavnik
[naziv podjetja]
[popolni naslov]

prosilca
[naziv podjetja]
[popolni naslov]

z izključno odgovornostjo izjavljamo, da je vozilo [evropska številka vozila] ⁽²⁾, na katero se nanaša ta izjava,

— skladno s tipom vozila [oznaka tipa vozila po Evropskem registru dovoljenih tipov vozil – ERDTV], odobrenim v naslednjih državah članicah:

[1. država članica] s številko odobritve [evropska identifikacijska številka tipske odobritve v 1. državi članici]

[2. država članica] s številko odobritve [evropska identifikacijska številka tipske odobritve v 2. državi članici]

... (navedite vse države članice, za katere je odobren tip vozila)

— skladno z ustrežno zakonodajo Unije, ustreznimi tehničnimi specifikacijami za medobratovalnost in veljavnimi nacionalnimi predpisi, kot je navedeno v prilogah k tej izjavi,

— prestalo vse postopke preverjanja, ki so potrebni za pripravo te izjave.

Seznam prilog ⁽³⁾

[naslovi prilog]

Podpisano za in v imenu [ime prosilca]

Potrjeno v [kraj], [datum DD/MM/LLLL]

[ime, funkcija] [podpis]

Polje, rezervirano za nacionalni varnostni organ:

Evropska številka vozila, določena za zadevno vozilo: [evropska številka vozila]

⁽¹⁾ Prosilec je lahko naročnik ali proizvajalec ali njen pooblaščen predstavnik v Uniji.

⁽²⁾ Če vozilo ob pripravi te izjave še ni imelo določene evropske številke vozila, se ga označi po nekem drugem sistemu identifikacije, o katerem se dogovorita prosilec in pristojni nacionalni varnostni organ. V slednjem primeru nacionalni varnostni organ izpolni polje, rezervirano za ta namen, ko vozilo pridobi svojo evropsko številko vozila.

⁽³⁾ Med priloge spadajo kopije dokumentov, ki dokazujejo, da so bili opravljeni ustrezni postopki preverjanja v skladu z veljavno zakonodajo Unije (izjave ES o preverjanju) in nacionalnimi predpisi.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 202/2011

z dne 1. marca 2011

o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (ES) št. 1005/2008 v zvezi z opredelitvijo ribiških proizvodov ter o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1010/2009 v zvezi z obrazci za predhodna obvestila, okvirnimi vrednostmi za inšpekcije v pristaniščih in priznanimi sistemi dokumentacije o ulovu, ki so jih sprejele regionalne organizacije za upravljanje ribištva

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje⁽¹⁾ in zlasti členov 9(1), 12(5), 13(1) ter 52 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1005/2008 se uporablja za ribiške proizvode, kakor so opredeljeni v členu 2 Uredbe. V Prilogi I k navedeni uredbi so navedeni proizvodi, ki ne spadajo v opredelitev ribiških proizvodov. Seznam izvzetih proizvodov se lahko vsako leto pregleda in ga je treba spremeniti na podlagi novih informacij, zbranih v okviru upravnega sodelovanja s tretjimi državami v skladu s členom 20(4) Uredbe (ES) št. 1005/2008.
- (2) Proizvodi, izvzeti iz opredelitve ribiških proizvodov, so navedeni tudi v Prilogi XIII k Uredbi Komisije (ES) št. 1010/2009⁽²⁾ o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 1005/2008. Da bi se izognili nepotrebnim podvajanjem, je treba izvzete proizvode navesti le v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 1005/2008, Prilogo XIII k Uredbi (ES) št. 1010/2009 pa je treba črtati.
- (3) Naslov I Uredbe (ES) št. 1010/2009 vsebuje določbe glede inšpekcije ribiških plovil tretjih držav, ki se morajo izvajati v pristaniščih držav članic. Te določbe je treba uskladiti s Sporazumom o ukrepih države pristanišča za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje, ki je bil sklenjen v okviru Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO). Za takšno usklajevanje je treba vključiti specifične informacije v obrazec, ki se uporablja za predhodna obvestila o prihodu v pristanišče, in dodati specifična merila okvirnim vrednostim, določenim za inšpekcije v pristaniščih.

(4) V Prilogi V k Uredbi (ES) št. 1010/2009 so navedeni sistemi dokumentacije o ulovu, ki so jih sprejele regionalne organizacije za upravljanje ribištva in so priznani kot sistemi, ki so v skladu z zahtevami Uredbe (ES) št. 1005/2008. Navedena priloga se mora nanašati na program za dokumentacijo o ulovu modroplavutega tuna Mednarodne komisije za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT), kakor je določen v Uredbi (EU) št. 640/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾.

(5) Uredbi (ES) št. 1005/2008 in (ES) št. 1010/2009 je treba ustrezno spremeniti.

(6) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za ribištvo in ribogojstvo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (ES) št. 1005/2008

Priloga I k Uredbi (ES) št. 1005/2008 se nadomesti z besedilom iz Priloge I k tej uredbi.

Člen 2

Spremembe Uredbe (ES) št. 1010/2009

Uredba (ES) št. 1010/2009 se spremeni:

1. V prvem odstavku člena 4 se doda naslednja točka (u):

„(u) ribškemu plovilu ni bilo dovoljeno vplutje v pristanišče ali uporaba pristanišča v skladu s Sporazumom o ukrepih države pristanišča za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje, ki je bil sklenjen v okviru Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO).“

2. Prilogi IIA in IIB se nadomestita z besedilom iz Priloge II k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL L 280, 27.10.2009, str. 5.

⁽³⁾ UL L 194, 24.7.2010, str. 1.

3. V delu I Priloge V se druga alineja nadomesti z naslednjim:

„— program za dokumentacijo o ulovu modroplavutega tuna Mednarodne komisije za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT), kakor je določen v Uredbi (EU) št. 640/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) UL L 194, 24.7.2010, str. 1.“

4. Priloga XIII se črta.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 1. marca 2011

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

„PRILOGA I

Seznam proizvodov, ki so izvzeti iz opredelitve ‚ribiških proizvodov‘ v točki 8 člena 2

ex poglavje 3 ex 1604 ex 1605	proizvodi iz ribogojstva, pridobljeni iz ribje zalege ali ličink
ex poglavje 3 ex 1604	jetra, ikre, jeziki, ličnice, glave in krila
0301 10 ⁽¹⁾	okrasne ribe, žive
ex 0301 91	postrvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> in <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), žive, ulovljene v sladki vodi
ex 0301 92 00	jegulje (<i>Anguilla</i> spp.), žive, ulovljene v sladki vodi
0301 93 00	krap, živ
ex 0301 99 11	pacifiški lososi (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantski losos (<i>Salmo salar</i>) in donavski losos (<i>Hucho hucho</i>), živi, ulovljeni v sladki vodi
0301 99 19	druge sladkovodne ribe, žive
ex 0302 11	postrvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> in <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), sveže ali ohlajene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljene v sladki vodi
ex 0302 12 00	pacifiški lososi (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantski losos (<i>Salmo salar</i>) in donavski losos (<i>Hucho hucho</i>), sveži ali ohlajeni, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljeni v sladki vodi
ex 0302 19 00	drugi salmonidi, sveži ali ohlajeni, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljeni v sladki vodi
ex 0302 66 00	jegulje (<i>Anguilla</i> spp.), sveže ali ohlajene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljene v sladki vodi
0302 69 11	krap, svež ali ohlajen, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304
0302 69 15	tilapije (<i>Oreochromis</i> spp.), sveže ali ohlajene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304
0302 69 18	druge sladkovodne ribe, sveže ali ohlajene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304
ex 0303 11 00	rdeči losos (<i>Oncorhynchus nerka</i>), razen jeter in iker, zamrznjen, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljen v sladki vodi
ex 0303 19 00	drugi pacifiški lososi (<i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), razen jeter in iker, zamrznjeni, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljeni v sladki vodi
ex 0303 21	postrvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> in <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), razen jeter in iker, zamrznjene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljene v sladki vodi
ex 0303 22 00	atlantski losos (<i>Salmo salar</i>) in donavski losos (<i>Hucho hucho</i>), razen jeter in iker, zamrznjena, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljena v sladki vodi

ex 0303 29 00	drugi salmonidi, razen jeter in iker, zamrznjeni, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljeni v sladki vodi
ex 0303 76 00	jegulje (<i>Anguilla</i> spp.), zamrznjene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304, ulovljene v sladki vodi
0303 79 11	krap, zamrznjen, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304
0303 79 19	druge sladkovodne ribe, zamrznjene, razen ribjih filetov in drugega ribjega mesa iz tarifne številke 0304
0304 19 01	ribji fileti, sveži ali ohlajeni, nilskega ostriža (<i>Lates niloticus</i>)
0304 19 03	ribji fileti, sveži ali ohlajeni, vitkega soma (<i>Pangasius</i> spp.)
ex 0304 19 13	ribji fileti, sveži ali ohlajeni, pacifiških lososov (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantskega lososa (<i>Salmo salar</i>) in donavskega lososa (<i>Hucho hucho</i>), ulovljenih v sladki vodi
ex 0304 19 15	ribji fileti, sveži ali ohlajeni, vrste <i>Oncorhynchus mykiss</i> , mase več kot 400 g posamezno, ulovljene v sladki vodi
ex 0304 19 17	ribji fileti, sveži ali ohlajeni, postrvi vrst <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (mase 400 g ali manj), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> in <i>Oncorhynchus gilae</i> , ulovljenih v sladki vodi
0304 19 18	ribji fileti, sveži ali ohlajeni, drugih sladkovodnih rib
0304 19 91	drugo ribje meso (mleto ali nemleto), sveže ali ohlajeno, sladkovodnih rib
0304 29 01	zamrznjeni fileti nilskega ostriža (<i>Lates niloticus</i>)
0304 29 03	zamrznjeni fileti vitkega soma (<i>Pangasius</i> spp.)
0304 29 05	zamrznjeni fileti tilapij (<i>Oreochromis</i> spp.)
ex 0304 29 13	zamrznjeni fileti pacifiških lososov (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantskega lososa (<i>Salmo salar</i>) in donavskega lososa (<i>Hucho hucho</i>), ulovljenega v sladki vodi
ex 0304 29 15	zamrznjeni fileti vrste <i>Oncorhynchus mykiss</i> , mase več kot 400 g posamezno, ulovljene v sladki vodi
ex 0304 29 17	zamrznjeni fileti postrvi vrst <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (mase 400 g ali manj), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> in <i>Oncorhynchus gilae</i> , ulovljenih v sladki vodi
0304 29 18	zamrznjeni fileti drugih sladkovodnih rib
0304 99 21	drugo ribje meso (mleto ali nemleto), zamrznjeno, sladkovodnih rib
0305 10 00	ribja moka, zdrob in peleti, primerni za človeško prehrano
ex 0305 30 30	ribji fileti, nasoljeni ali v slanici, pacifiških lososov (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantskega lososa (<i>Salmo salar</i>) in donavskega lososa (<i>Hucho hucho</i>), ulovljenih v sladki vodi
ex 0305 30 90	ribji fileti, sušeni, nasoljeni ali v slanici, toda nedimljeni, drugih sladkovodnih rib

ex 0305 41 00	pacifiški lososi (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantski losos (<i>Salmo salar</i>) in donavski losos (<i>Hucho hucho</i>), dimljeni, vključno s fileti, ulovljeni v sladki vodi
ex 0305 49 45	postrvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> in <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), dimljene, vključno s fileti, ulovljene v sladki vodi
ex 0305 49 50	jegulje (<i>Anguilla</i> spp.), dimljene, vključno s fileti, ulovljene v sladki vodi
ex 0305 49 80	druge sladkovodne ribe, dimljene, vključno s fileti
ex 0305 59 80	druge sladkovodne ribe, sušene, nenasoljene ali nasoljene, toda nedimljene
ex 0305 69 50	pacifiški lososi (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> in <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantski losos (<i>Salmo salar</i>) in donavski losos (<i>Hucho hucho</i>), v slanici ali nasoljeni, toda nesušeni in nedimljeni, ulovljeni v sladki vodi
ex 0305 69 80	druge sladkovodne ribe, v slanici ali nasoljene, toda nesušene in nedimljene
0306 19 10	sladkovodni raki, zamrznjeni
ex 0306 19 90	moka, zdrob in peleti iz rakov, zamrznjeni, primerni za človeško prehrano
ex 0306 21 00	rarogi (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.), okrasni
ex 0306 22 10	jastogi (<i>Homarus</i> spp.), okrasni, živi
ex 0306 23 10	kozice družine <i>Pandalidae</i> , okrasne, žive
ex 0306 23 31	kozice iz rodu <i>Crangon</i> , okrasne, žive
ex 0306 23 90	druge kozice, okrasne, žive
ex 0306 24	rakovice, okrasne, žive
0306 29 10	sladkovodni raki, živi, sveži, ohlajeni, sušeni, nasoljeni ali v slanici, v oklepu, kuhani v vodi ali sopari, ohlajeni ali neohlajeni, sušeni, nasoljeni ali v slanici
ex 0306 29 30	škampi (<i>Nephrops norvegicus</i>), okrasni, živi
ex 0306 29 90	drugi okrasni raki, živi
ex 0306 29 90	moka, zdrob in peleti iz rakov, nezamrznjeni, primerni za človeško prehrano
0307 10	ostrige, v lupini ali ne, žive, sveže, ohlajene, zamrznjene, sušene, nasoljene ali v slanici
0307 21 00	pokrovače, vključno s kraljevskimi pokrovačami, rodu <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> ali <i>Placopecten</i> , žive, sveže ali ohlajene
0307 29	pokrovače, vključno s kraljevskimi pokrovačami, rodu <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> ali <i>Placopecten</i> , razen živih, svežih ali ohlajenih
0307 31	klapavice (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), žive, sveže ali ohlajene
0307 39	klapavice (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), razen živih, svežih ali ohlajenih

ex 0307 41	sipe (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepiola</i> spp.) in lignji (<i>Ommastrephes</i> spp., <i>Loligo</i> spp., <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.), okrasni
ex 0307 51	hobotnice (<i>Octopus</i> spp.), okrasne
0307 60 00	polži, razen morskih polžev, živi, sveži, ohlajeni, zamrznjeni, sušeni, nasoljeni ali v slanici
ex 0307 91 00	drugi vodni nevretenčarji, razen rakov in tistih mehkužcev, ki so navedeni ali vključeni pod tarifne podštevilke 0307 10 10 do 0307 60 00, razen <i>Illex</i> spp., sip vrste <i>Sepia pharaonis</i> in morskih polžev vrste <i>Strombus</i> , živi (razen okrasnih), sveži ali ohlajeni
0307 99 13	navadna venerica in druge vrste iz družine <i>Veneridae</i> , zamrznjene
0307 99 15	meduze (<i>Rhopilema</i> spp.), zamrznjene
ex 0307 99 18	drugi vodni nevretenčarji, razen rakov in tistih mehkužcev, ki so navedeni ali vključeni pod tarifne podštevilke 0307 10 10 do 0307 99 11 do 0307 99 15, razen sip vrste <i>Sepia pharaonis</i> in morskih polžev vrste <i>Strombus</i> , vključno z moko, zdrobom in peleti vodnih nevretenčarjev, razen rakov, primerni za človeško prehrano, zamrznjeni
ex 0307 99 90	drugi vodni nevretenčarji, razen rakov in tistih mehkužcev, ki so navedeni ali vključeni pod tarifne podštevilke 0307 10 10 do 0307 60 00, razen <i>Illex</i> spp., sip vrste <i>Sepia pharaonis</i> in morskih polžev vrste <i>Strombus</i> , vključno z moko, zdrobom in peleti vodnih nevretenčarjev, razen rakov, primerni za človeško prehrano, sušeni, nasoljeni ali v slanici
ex 1604 11 00	losos, ulovljen v sladki vodi , pripravljen ali konzerviran, cel ali v kosih, toda nezmet
ex 1604 19 10	salmonidi, razen lososa, ulovljeni v sladki vodi , pripravljeni ali konzervirani, celi ali v kosih, toda nezmeti
ex 1604 20 10	losos, ulovljen v sladki vodi , drugače pripravljen ali konzerviran (razen cel ali v kosih, toda nezmet)
ex 1604 20 30	salmonidi, razen lososa, ulovljeni v sladki vodi , drugače pripravljeni ali konzervirani (razen celi ali v kosih, toda nezmeti)
ex 1604 19 91	fileti sladkovodnih rib, surovi, samo prekriti s testom ali krušnimi drobtinami, predhodno ocvrti v olju ali neocvrti, zamrznjeni
1604 30 90	kaviarjevi nadomestki
ex 1605 40 00	sladkovodni raki, pripravljeni ali konzervirani
1605 90	drugi mehkužci in drugi vodni nevretenčarji, pripravljeni ali konzervirani

(¹) Oznake KN so v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 948/2009 (UL L 287, 31.10.2009).“

Obrazec za predhodno obvestilo za ribiška plovila tretjih držav iz člena 2(1)

Preden pošljete predhodno obvestilo, izpolnite vsa ustrežna polja:

Identifikacija plovila

1. Ime plovila:
2. Vrsta plovila (ribiško, transportno ali pomožno):
3. Zastava (država registracije):
4. Domače pristanišče (dvočrkovna oznaka države ISO + ime pristanišča/tričrkovna oznaka pristanišča (*)):
5. Registrska številka (zunanja identifikacija):
6. Mednarodni radijski klicni znak:
7. Kontaktni podatki plovila:
8. Identifikacijska številka spričevala o registraciji:
9. Številka IMO/Lloyd's (če obstaja):
10. VMS (ne, da (nacionalni), da (RFMO)); če je odgovor pozitiven, navedite vrsto:
11. Velikost plovila – dolžina: širina: ugrez:

Datumi

19. Datumi ribolovnega potovanja:
20. Datum in predviden čas prihoda v pristanišče:

Predvideno pristanišče postanka

12. Ime pristanišča (dvočrkovna oznaka države ISO + tričrkovna oznaka pristanišča (*)):
13. Namen postanka (iztovarjanje, pretovarjanje ali dostop do storitev):
14. Pristanišče in datum zadnjega postanka (dvočrkovna oznaka države ISO + ime pristanišča/tričrkovna oznaka pristanišča (*))

Dovoljenje za ribolov

15. Številka dovoljenja za ribolov in potek veljavnosti (navedite tudi ribolovno območje, vrsto in opremo):
16. Dovoljenje za podporo ribolovnih dejavnosti/pretovarjanje ribiških proizvodov in potek veljavnosti:
17. Organ izdajatelj:
18. Identifikacijska številka RFMO, če je na voljo:

Količine vrst, obdržanih na krovu (ali negativno poročilo, če ni ulova)

21. Ime ribiškega(-ih) plovil(-a) in številka(-e) potrdil(-a) o ulovu za plovilo(-a) (če je/so na voljo)	22. Datum pretovarjanja (če pretovarjanje ni potekalo v pristanišču iztovarjanja)	23. Območje ali pristanišče pretovarjanja (območje FAO (ICES), sektor FAO (ICES), podsektor FAO (ICES) ter po potrebi statistični pravokotnik ICES in cona ribolovnega napora)	24. Ime vrste (tričrkovna oznaka FAO)	25. Lovno območje (območje FAO (ICES), sektor FAO (ICES), podsektor FAO (ICES) ter po potrebi statistični pravokotnik ICES in cona ribolovnega napora)	26. Ocenjena skupna živa teža na krovu (v kg) ali po potrebi število rib	27. Ocenjena skupna živa teža rib, ki se iztovorijo/pretovorijo (v kg) ali po potrebi število rib	28. Predstavitev rib in njihovo stanje (uporabite črkovne oznake (**))

29. Ime in naslov lastnika plovila:

30. Ime in nacionalnost kapitana plovila/predstavnika:

31. Podpis:

32. Datum:

Pri ribiškem plovilu se izpolnijo točke 1–15, 17–20 in 24–28.

Pri transportnem plovilu se izpolnijo točke 1–14, 16–18 in 20–28.

Pri pomožnem plovilu se izpolnijo točke 1–14, 16–18 in 20.

Pri vseh se izpolnijo točke 29–32.

(*) Črkovne oznake za pristanišča, stanje rib in predstavitev so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

Obrazec za predhodno obvestilo za ribiška plovila tretjih držav iz člena 2(2)

Preden pošljete predhodno obvestilo, izpolnite vsa ustrezna polja:

Predvideno pristanišče postanka in dodatni podatki o plovilu

1. Ime pristanišča (dvočrkovna oznaka države ISO + tričrkovna oznaka pristanišča (*)):
2. Namen postanka (iztovarjanje, pretovarjanje ali dostop do storitev):
3. Datum in predviden čas prihoda v pristanišče:
4. VMS (ne, da (nacionalni), da (RFMO)); če je odgovor pozitiven, navedite vrsto:
5. Velikost plovila – dolžina: širina: ugrez:
6. Identifikacijska številka spričevala o registraciji:
7. Identifikacijska številka RFMO, če je na voljo:
8. Pristanišče in datum zadnjega postanka (dvočrkovna oznaka države ISO + ime pristanišča/tričrkovna oznaka pristanišča):

Količine vrst, obdržanih na krovu

9. Ime ribiškega(-ih) plovil(-a) in številka(-e) potrdil(-a) o ulovu za plovilo(-a)	10. Datum pretovarjanja (če pretovarjanje ni potekalo v pristanišču iztovarjanja)	11. Območje ali pristanišče pretovarjanja (območje FAO (ICES), sektor FAO (ICES), podsektor FAO (ICES) ter po potrebi statistični pravokotnik ICES in cona ribolovnega napora)	12. Ime vrste (tričrkovna oznaka FAO)	13. Ocenjena skupna živa teža na krovu (v kg) ali po potrebi število rib	14. Ocenjena skupna živa teža rib, ki se iztovorijo/pretovorijo (v kg) ali po potrebi število rib	15. Predstavitev rib in njihovo stanje (uporabite črkovne oznake (*))

16. Ime in naslov lastnika plovila:
17. Ime in nacionalnost kapitana plovila/predstavnika:
18. Podpis:
19. Datum:

Pri ribiškem plovilu se izpolnijo točke 1–8, 12 ter 14 in 15.

Pri transportnem plovilu se izpolnijo točke 1–15.

Pri pomožnem plovilu se izpolnijo točke 1–8.

Pri vseh se izpolnijo točke 16–19.

(*) Črkovne oznake za pristanišča, stanje rib in predstavitev so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 203/2011**z dne 1. marca 2011****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 2. marca 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 1. marca 2011

*Za Komisijo
V imenu predsednika*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
	ZZ	95,0
0808 20 50	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2011/18/EU

z dne 1. marca 2011

o spremembi prilog II, V in VI k Direktivi 2008/57/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti ⁽¹⁾ in zlasti člena 30(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb Direktive 2008/57/ES v zvezi s prilagoditvijo prilog II do IX navedene direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 29(4) Direktive 2008/57/ES.
- (2) Podsystem vodenje-upravljanje in signalizacija sestoji iz opreme, ki je nameščena ob progi, in opreme, ki je na vozilu, ter bi moral veljati za dva ločena podsistema. Prilogo II k Direktivi 2008/57/ES je zato treba ustrezno spremeniti.
- (3) Oprema za merjenje porabe energije je fizično vgrajena v tirna vozila. Prilogo II k Direktivi 2008/57/ES je zato treba ustrezno spremeniti.
- (4) V skladu s členom 17(3) Direktive 2008/57/ES morajo države članice imenovati organe, ki so v primerih nacionalnih predpisov pristojni za izvajanje postopkov verifikacije. Prilogi V in VI k Direktivi 2008/57/ES je zato treba spremeniti, da se podrobno opredelijo zadevni postopki, ki jih uporabijo ti organi.

(5) V zvezi z oddelkom 2 Priloge VI k Direktivi 2008/57/ES in uporabo vmesnih izjav o verifikaciji (v nadaljnjem besedilu: VIV) mora priglasi organ najprej pripraviti potrdilo „ES“ o vmesni izjavi o verifikaciji, nato pa mora prosilec pripraviti ustrezno izjavo „ES“. Prilogi V in VI k Direktivi 2008/57/ES je zato treba ustrezno spremeniti.

(6) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 29(1) Direktive 2008/57/ES –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloge II, V in VI k Direktivi 2008/57/ES se nadomestijo z besedilom, določenim v prilogah I, II oziroma III k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2011 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih določb.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Obveznost prenosa in izvajanja te direktive se ne uporablja za Republiko Ciper in Republiko Malto, dokler se na njunih ozemljih ne vzpostavi železniški sistem.

⁽¹⁾ UL L 191, 18.7.2008, str. 1.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 1. marca 2011

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

„PRILOGA II

PODSISTEMI

1. Seznam podsistemov

Za namene te direktive je sistem, ki sestavlja železniški sistem, mogoče razdeliti na naslednja podsisteme:

(a) strukturna področja:

- infrastruktura,
- energetika,
- vodenje-upravljanje in signalizacija ob progi,
- vodenje-upravljanje in signalizacija na vozilu,
- tirna vozila;

(b) področja delovanja:

- vodenje in upravljanje prometa,
- vzdrževanje,
- telematske aplikacije za potniški in tovorni promet.

2. Opis podsistemov

Agencija pri pripravi osnutka ustrezne TSI predlaga seznam elementov in vidikov v zvezi z interoperabilnostjo za vsak podsistem ali del podsistema. Brez poseganja v izbiro vidikov in elementov interoperabilnosti ali vrstni red, po katerem bodo podsistemi vključeni v TSI, ti podsistemi zajemajo naslednje:

2.1 *Infrastruktura*

Železniški tir, kretnice, gradbeni objekti (mostovi, predori itd.), pripadajoča infrastruktura na postajah (peroni, območja dostopa, vključno z upoštevanjem potreb oseb z omejeno mobilnostjo itd.), varnostna in zaščitna oprema.

2.2 *Energetika*

Elektrifikacijski sistem, vključno z vozno mrežo in sistemom za merjenje porabe električne energije ob progi.

2.3 *Vodenje-upravljanje in signalizacija ob progi*

Vsa oprema ob progi, potrebna za zagotavljanje varnosti, vodenja in nadzora voženj vlakov, ki so dovoljeni v omrežju.

2.4 *Vodenje-upravljanje in signalizacija na vozilu*

Vsa oprema na vozilih, potrebna za zagotavljanje varnosti, vodenja in nadzora voženj vlakov, ki so dovoljeni v omrežju.

2.5 *Vodenje in upravljanje prometa*

Postopki in dodatna oprema, ki omogoča usklajeno obratovanje raznih strukturnih podsistemov med normalnim, pa tudi zmanjšanim obratovanjem, vključno zlasti s sestavo vlaka in vožnjami vlakov, načrtovanjem in upravljanjem prometa.

Strokovna usposobljenost, ki se lahko zahteva za opravljanje čezmejnih storitev v železniškem prometu.

2.6 Telematske aplikacije

Ta podsistem v skladu s Prilogo I zajema dva elementa:

- (a) aplikacije za potniški promet, vključno s sistemi, ki potnikom dajejo informacije pred in med vožnjo, sistemi za rezervacije in plačila, za upravljanje prtljage in upravljanje povezav med železnico in drugimi načini prevoza;
- (b) aplikacije za tovorni promet, vključno z informacijskimi sistemi (spremljanje tovora in vlakov v realnem času), ranžirnimi sistemi in sistemi usmerjanja vlakov, sistemi za rezervacije, plačila in fakturiranje, upravljanjem povezav z drugimi načini prevoza in izdelavo elektronskih spremnih dokumentov.

2.7 Tirna vozila

Struktura, vodenje in nadzorni sistem za vso vlakovno opremo, naprave za odjem električnega toka, vlečna vozila in vozila za pretvarjanje energije, oprema za merjenje porabe električne energije na vozilih, zavorne naprave, naprave za spenjanje vagonov, tekalni mehanizmi (vozni podstavek, osi itd.) in vzmetenje, vrata, vmesniki človek/stroj (voznik, vlakovno osebje in potniki, vključno z upoštevanjem potreb oseb z omejeno mobilnostjo), pasivne in aktivne varnostne naprave in pripomočki, ki so potrebni za zdravje potnikov in vlakovnega osebja.

2.8 Vzdrževanje

Postopki, dodatna oprema, logistični centri za vzdrževanje in rezerve, ki omogočajo obvezna popravila in preventivno vzdrževanje za zagotavljanje interoperabilnosti železniškega sistema in potrebne učinkovitosti.“

PRILOGA II

„PRILOGA V

IZJAVA O VERIFIKACIJI PODSISTEMOV**1. Izjava ‚ES‘ o verifikaciji podsistemov**

Izjava ‚ES‘ o verifikaciji in spremna dokumentacija morata imeti datum in podpis.

Navedena izjava mora temeljiti na podatkih, ki izhajajo iz postopka verifikacije ‚ES‘ za podsisteme, kot so opredeljeni v oddelku 2 Priloge VI. Napisana mora biti v istem jeziku kakor tehnična dokumentacija in mora vsebovati vsaj naslednje:

- sklicevanje na to direktivo,
- ime in naslov naročnika ali proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika s sedežem v Evropski uniji (navesti firmo in popolni naslov; v primeru pooblaščenega zastopnika pa tudi ime naročnika ali ime proizvajalca),
- kratek opis podsistema,
- ime in naslov priglašene organa, ki je vodil postopek verifikacije ‚ES‘ iz člena 18,
- sklicevanje na dokumente, vsebovane v tehnični dokumentaciji,
- vsečasne ali dokončne predpise, s katerimi morajo biti podsistemi v skladu, in zlasti po potrebi omejitve ali pogoje obratovanja,
- če je začasna: trajanje veljavnosti izjave ‚ES‘,
- navedbo podpisnika.

Kjer se Priloga VI sklicuje na izjavo ‚ES‘ o VIV, se za to izjavo uporabljajo določbe tega oddelka.

2. Izjava o verifikaciji podsistemov v primeru nacionalnih predpisov

Kjer se Priloga VI sklicuje na izjavo o verifikaciji podsistemov v primeru nacionalnih predpisov, se za to izjavo smiselno uporabljajo določbe oddelka 1.“

PRILOGA III

„PRILOGA VI

POSTOPEK VERIFIKACIJE ZA PODSISTEME**1. SPLOŠNA NAČELA**

Postopek verifikacije za podsistem vključuje preverjanje in potrditev, da je podsistem:

- načrtovan, izdelan in nameščen tako, da ustreza osnovnim zahtevam, ki se nanj nanašajo, in
- je odobren za začetek obratovanja.

2. POSTOPEK VERIFIKACIJE ‚ES‘**2.1 Uvod**

Verifikacija ‚ES‘ je postopek, s katerim priglašeni organ preveri in potrdi, da je podsistem:

- skladen z ustreznimi TSI in
- skladen z drugimi predpisi, ki izhajajo iz Pogodbe.

2.2 Deli podsistema in stopnje**2.2.1 Vmesna izjava o verifikaciji (VIV)**

Če je tako določeno v TSI oziroma na prošnjo prosilca, če je to primerno, se lahko podsistem razdeli v določene dele oziroma se ga preveri na določenih stopnjah postopka verifikacije.

Vmesna izjava o verifikaciji (VIV) je postopek, pri katerem priglašeni organ preveri in potrdi določene dele podsistema ali določene stopnje postopka verifikacije.

Vsaka VIV pomeni, da priglašeni organ, ki ga izbere prosilec, izda potrdilo ‚ES‘ o VIV, prosilec pa, kjer je to mogoče, pripravi izjavo ‚ES‘ o VIV. Potrdilo o VIV in izjava o VIV se morata sklicevati na TSI, s katerimi je bila ugotovljena skladnost.

2.2.2 Deli podsistema

Prosilce lahko za vsak del zaprosi za VIV. Vsak del se preveri na vsaki stopnji, kot je opisano v oddelku 2.2.3.

2.2.3 Stopnje postopka verifikacije

Podsistem ali določeni deli podsistema se preverijo na vsaki od naslednjih stopenj:

- celotno načrtovanje;
- proizvodnja: gradnja, zlasti dejavnosti nizke gradnje, proizvodnja, izdelava komponent in celostne prilagoditve;
- končni preizkus.

Prosilce lahko zaprosi za VIV za stopnjo načrtovanja (vključno s preizkusi tipa) in stopnjo proizvodnje.

2.3 Potrdilo o verifikaciji**2.3.1 Priglašeni organ, ki je pristojen za verifikacijo „ES“, oceni načrtovanje, proizvodnjo in končni preizkus podsistema ter pripravi potrdilo ‚ES‘ o verifikaciji, ki je namenjeno prosilcu, slednji pa pripravi izjavo ‚ES‘ o verifikaciji. Potrdilo ‚ES‘ o verifikaciji se mora sklicevati na TSI, s katerimi je bila ugotovljena skladnost.**

Kadar ni bila v celoti ocenjena skladnost podsistema z vsemi ustreznimi TSI (npr. v primeru odstopanja, delne uporabe TSI za nadgradnjo ali obnovo, prehodnega obdobja pri TSI ali v specifičnem primeru), potrdilo ‚ES‘ vsebuje točen sklic na TSI ali njihove dele, v zvezi s katerimi priglašeni organ med postopkom verifikacije ‚ES‘ ni preveril skladnosti.

2.3.2 Če so bila izdana potrdila ,ES' o VIV, priglasi organ, pristojen za verifikacijo ,ES' podsistema, upošteva ta potrdila ,ES' o VIV in pred izdajo potrdila ,ES' o verifikaciji:

- preveri, da potrdila ,ES' o VIV pravilno obravnavajo ustrezne zahteve iz TSI,
- preveri vse vidike, ki se ne obravnavajo v potrdilih ,ES' o VIV, in
- preveri končni preizkus podsistema kot celote.

2.4 Tehnična dokumentacija

Tehnična dokumentacija, ki je priložena izjavi ,ES' o verifikaciji, mora vsebovati naslednje:

- tehnične značilnosti v zvezi z zasnovo, vključno s splošnimi in podrobnimi načrti glede izvedbe, shemami električnih in hidravličnih napeljav, stikalnimi shemami, opisom sistemov za obdelavo podatkov in avtomatizacijo, dokumentacijo o obratovanju in vzdrževanju itd., ki je potrebna za zadevni podsistem,
- seznam komponent interoperabilnosti, navedenih v členu 5(3)(d), ki so vgrajene v podsistem,
- izvode izjav ,ES' o skladnosti ali primernosti za uporabo, ki jih morajo imeti zgoraj navedene komponente v skladu s členom 13 te direktive, po potrebi skupaj z ustreznimi izračuni in izvodom zapisnikov o preizkusih in pregledih, ki jih opravljajo priglasi organi na podlagi splošnih tehničnih specifikacij,
- če obstajajo, potrdila ,ES' o VIV in v tem primeru, če je to ustrezno, vmesne izjave ,ES' o preverjanju, ki spremljajo potrdilo ,ES' o verifikaciji, vključno z rezultatom preverjanja njihove veljavnosti, ki ga je opravil priglasi organ,
- potrdilo ,ES' o verifikaciji, kateremu so priloženi ustrezni izračuni in je podpisan s strani priglasi organa, pristojnega za verifikacijo ,ES', s katerim potrjuje skladnost podsistema z zahtevami iz ustreznih TSI in navaja morebitne pridržke, ki so bili izraženi med izvedbo del in niso bili umaknjeni, potrdilo ,ES' o verifikaciji morajo biti priložena tudi poročila o pregledih in revizijska poročila, ki jih izdela isti organ v okviru svojih nalog v skladu z oddelkoma 2.5.3 in 2.5.4,
- potrdila ,ES', izdana v skladu z drugimi predpisi, ki izhajajo iz Pogodbe,
- kadar se v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 352/2009 ⁽¹⁾ zahteva varna vključitev, prosilec v tehnično dokumentacijo vključi poročilo ocenjevalca o skupnih varnostnih metodah pri oceni tveganja iz člena 6(3) Direktive 2004/49/ES.

2.5 Spremljanje

- 2.5.1 Namen spremljanja ,ES' je med proizvodnjo podsistema zagotoviti izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz tehnične dokumentacije.
- 2.5.2 Priglasi organ, ki je pooblaščen za preverjanje proizvodnje, mora imeti stalen dostop do gradbišč, proizvodnih obratov, skladiščnih površin in po potrebi do naprav za montažo in preizkušanje ter na splošno do vseh objektov, za katere meni, da so potrebni za izpolnjevanje svojih nalog. Prosilec mora priglasi organu poslati vse dokumente, potrebne za ta namen, ter zlasti izvedbene načrte in tehnično dokumentacijo za podsistem.
- 2.5.3 Priglasi organ, ki je pooblaščen za preverjanje izvajanja, mora redno opravljati revizije, da se prepriča o skladnosti z ustreznimi TSI. Pooblaščenim za izvajanje mora predložiti revizijsko poročilo. Lahko se zahteva, da je prisoten na določenih stopnjah postopkov gradnje.
- 2.5.4 Poleg tega lahko priglasi organ opravi naključne obiske delovišča ali proizvodnih obratov. Med takimi obiski lahko opravi popolne ali delne revizije. Pooblaščenim za izvajanje mora izdati poročilo o pregledu in po potrebi revizijsko poročilo.

⁽¹⁾ UL L 108, 22.4.2009, str. 4.

2.5.5 Za izdajo izjave ‚ES‘ o primernosti za uporabo iz oddelka 2 Priloge IV je priglašenu organu omogočeno spremljati podsisteme, na katere je vgrajena komponenta interoperabilnosti, da se oceni, če tako zahteva ustrezna TSI, njihova primernost za uporabo v njihovem predvidenem železniškem okolju.

2.6 Predložitev

Popolna tehnična dokumentacija, navedena v odstavku 2.4, se predloži prosilcu skupaj s potrdili ‚ES‘ o VIV, ki jih izda za to odgovoren priglašeni organ, če so na voljo, ali skupaj s potrdilom o verifikaciji, ki ga izda priglašeni organ, pristojen za verifikacijo ‚ES‘ podsistema. Dokumentacija se predloži izjavi ‚ES‘ o verifikaciji, ki jo prosilec pošlje pristojnemu organu, kateremu predloži prošnjo za odobritev začetka obratovanja.

Izvod dokumentacije mora hraniti prosilec celotno obratovalno dobo podsistema. Spis se pošlje vsaki drugi državi članici na njeno zahtevo.

2.7 Objavljanje

Vsak priglašeni organ mora redno objavljati ustrezne informacije o:

- prejetih zahtevkih za verifikacijo ‚ES‘ in VIV,
- zahtevkih za oceno skladnosti in/ali primernosti za uporabo komponent interoperabilnosti,
- izdanih ali zavrženih potrdilih ‚ES‘ o VIV,
- izdanih ali zavrženih potrdilih ‚ES‘ o skladnosti in/ali primernosti za uporabo,
- izdanih ali zavrženih potrdilih ‚ES‘ o verifikaciji.

2.8 Jezik

Dokumentacija in dopisi, ki se nanašajo na postopke verifikacije ‚ES‘, morajo biti napisani v uradnem jeziku države članice EU, v kateri ima prosilec sedež, ali v uradnem jeziku EU, ki ga prosilec sprejema.

3. POSTOPEK VERIFIKACIJE V PRIMERU NACIONALNIH PREDPISOV

3.1 Uvod

Postopek verifikacije v primeru nacionalnih predpisov je postopek, pri katerem organ, ki je pristojen v skladu s členom 17(3) (pristojni organ), preveri in potrdi, da je podsistem skladen z nacionalnimi predpisi, priglašeni v skladu s členom 17(3).

3.2 Potrdilo o verifikaciji

Organ, ki je pristojen za postopek verifikacije v primeru nacionalnih predpisov, pripravi potrdilo o verifikaciji, namenjeno prosilcu.

Potrdilo mora vsebovati točno sklicevanje na nacionalne predpise, v zvezi s katerimi je pristojni organ v postopku preverjanju preverjal skladnost, vključno s tistimi, ki se nanašajo na dele, za katere velja odstopanje od TSI, ter tistimi, ki se nanašajo na nadgradnjo ali obnovo.

V primeru nacionalnih predpisov v zvezi s podsistemi, ki sestavljajo vozilo, pristojni organ razdeli potrdilo v dva dela, od katerih eden vsebuje sklicevanja na tiste nacionalne predpise, ki se izrecno nanašajo na tehnično interoperabilnost med vozilom in zadevnim omrežjem, v drugem delu pa so navedeni vsi ostali nacionalni predpisi.

3.3 Tehnična dokumentacija

Tehnična dokumentacija, ki je priložena potrdilu o verifikaciji v primeru nacionalnih predpisov, je vključena v tehnično dokumentacijo iz točke 2.4 in mora vsebovati tehnične podatke, ki so potrebni za oceno skladnosti podsistema z nacionalnimi predpisi.“

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 24. marca 2010

C 4/03 (ex NN 102/02) o državni pomoči Italije za WAM SpA

(notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 1711 cor.)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2011/134/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

ob upoštevanju sklepa, s katerim je Komisija sklenila uvesti postopek iz člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s pomočjo C 4/2003 (ex NN 102/2002), ⁽²⁾,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi določbami, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

Postopek pred Komisijo

- (1) Komisija je z dopisom z dne 26. julija 1999 prejela pritožbo zoper podjetje WAM Engineering Ltd, v kateri je bilo navedeno, da je podjetje WAM SpA od Italije prejelo nezakonite subvencije.
- (2) Italijanskim oblastem so bile z dopisoma z dne 5. avgusta 1999 in 10. septembra 1999 poslani zahteve za informacije. Pritožnik je z dopisom z dne 2. septembra 1999 predložil dodatne informacije. Komisija je z dopisom z dne 13. decembra 1999 pritožniku sporočila odgovor italijanskih oblasti, ki so ga te predložile z dopisom z dne 11. oktobra 1999, in navedla svojo namero, da izvede formalno preiskavo.

(3) Komisija je sočasno izvajala raziskavo o nacionalnih shemah podpor za neposredne tuje naložbe zunaj EU, ob koncu katere naj bi izdala sporočilo o tej zadevi.

(4) Komisija je z dopisom z dne 18. decembra 2001 zaradi obnovljene dejavnosti pritožnika (na Komisijo sta bila naslovljena dva opomina, in sicer z dopisoma z dne 31. marca 2000 in 11. oktobra 2000) in ker je Komisija raziskavo o zunanjih neposrednih tujih naložbah preložila, Italijo zaprosila za nadaljnje informacije.

(5) Ob upoštevanju informacij, ki so bile predložene z dopisoma z dne 20. februarja 2002 in z dne 27. marca 2002, so bila italijanskim oblastem z dopisom z dne 12. aprila 2002 zastavljena nadaljnja vprašanja.

(6) Italijanske oblasti so odgovorile z dopisom z dne 21. maja 2002. Komisija je z dopisom z dne 5. junija 2002 italijanske oblasti obvestila, da meni, da predložene informacije niso popolne, ter jih zaprosila, da v dvajsetih delovnih dneh od prejema zadevnega dopisa dopolnijo manjkajoče informacije in zagotovijo dodatna pojasnila.

(7) Ker italijanske oblasti, kljub temu, da so z dopisom z dne 25. junija 2002 zaprosile za podaljšanje predpisanega obdobja do 31. julija, odgovora niso predložile, je Komisija 26. septembra 2002 v skladu s členom 10(3) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 659/1999) sprejela odredbo o predložitvi podatkov. Med tem je bila zadeva vpisana v register nepriglašene pomoči pred številko NN 102/2002.

(8) Pritožnik je bil z dopisoma z dne 26. junija 2002 in 4. oktobra 2002 obveščen o napredku v zvezi z zadevo. Z dopisom z dne 31. oktobra 2002 je želel izvedeti izid predložitve podatkov.

⁽¹⁾ Člena 87 in 88 Pogodbe ES sta od 1. decembra 2009 postala člena 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije; člena sta vsebinsko istovetna. Za namene tega sklepa se sklicevanja na člena 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije razumejo kot sklicevanja na člena 87 in 88 Pogodbe ES, kjer je to ustrezno, sklicevanje na Sodišče prve stopnje pa se razume kot sklicevanje na Splošno sodišče.

⁽²⁾ C(2003) 35 konč. (objavljeno v UL C 142, 18.6.2003, str. 2).

⁽³⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

- (9) Italijanske oblasti so zahtevane informacije predložile z dopisom z dne 16. oktobra 2002 in dodatne podatke z dopisom z dne 24. oktobra 2002.
- (10) Komisija je Italijo z dopisom z dne 24. januarja 2003 obvestila, da je sklenila uvesti postopek iz člena 88(2) Pogodbe ES, zdaj člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v zvezi z zadevno pomočjo ⁽⁴⁾.
- (11) Pritožnik je bil z dopisom z dne 29. januarja 2003 obveščen o uvedbi postopka.
- (12) Ker v tem času še ni prejel zgoraj navedenega dopisa, je pritožnik z dopisom z dne 10. februarja 2003 Komisiji poslal opomin.
- (13) Na podlagi sporočila italijanskim oblastem v zvezi z začetkom postopka je podjetje WAM SpA takoj poslalo dopis Komisiji (dopis z dne 10. februarja 2003).
- (14) Italija je z dopisom z dne 27. februarja 2003 zaprosila za podaljšanje 15-dnevnega roka za predložitev pripomb v zvezi z zaupnostjo, kakor je določeno v sklepu Komisije, in sicer do 7. marca 2003.
- (15) Italija je z dopisom z dne 10. marca 2003 zaprosila Komisijo, naj sklepa ne objavi, saj je bil upravičenec pripravljen pomoč povrniti, kar je izjavilo tudi samo podjetje WAM SpA v dopisu z dne 13. aprila 2003, ki je bil predložen neposredno Komisiji.
- (16) Komisija je v dopisu z dne 18. marca 2003 navedla, da je v izogib objavi potreben končni sklep o zaključku zadeve, ki je odvisen od predhodno predloženih dokazov, da sta bila dva obroka pomoči skupaj z obrestmi, izračunanimi na Komisiji sprejemljiv način, dejansko povrnjena.
- (17) Ker je bil znesek, ki ga je italijanska vlada predlagala v dopisu z dne 13. maja 2003, občutno nižji od prve ocene ekvivalenta dotacije pomoči, ki ga je izračunala Komisija na podlagi elementov, ki jih je imela na voljo na začetku postopka, je Komisija Italijo z dopisom z dne 22. maja 2003 obvestila, da predlagani znesek, ki naj bi bil povrnjen, ne zadostuje njenim merilom in da bo sklep v kratkem objavljen.
- (18) Pritožnik je z dopisom z dne 13. junija 2003 zaprosil za informacije v zvezi z objavo sklepa. Komisija je odgovorila z dopisom z dne 18. junija 2003, na isti dan pa je bilo pritožniku po elektronski pošti poslano tudi sporočilo, da je pravkar prišlo do objave.
- (19) Podjetje WAM SpA je z dopisom z dne 1. julija 2003 in s faksom (poslanim pred dopisom istega dne) vložilo zahtevo za dostop do celotne dokumentacije, ki jo je Komisija zavrnila z dopisom z dne 14. julija 2003.
- (20) Podjetje WAM SpA se je z dopisom z dne 20. junija 2003 odzvalo neposredno na obvestilo Komisije Italiji, da je objavila sklep. Komisija je odgovorila z dopisom z dne 11. julija 2003.
- (21) Pritožnik je z dopisom z dne 27. junija 2003 izrazil namero, da bo v primeru negativnega končnega sklepa Komisije zahteval nadomestilo od podjetja WAM SpA v zvezi s škodo, ki jo je utrpel, in zaprosil za obveščanje glede nadaljnega postopka.
- (22) Podjetje Morton Machine Company Limited je z dopisom z dne 4. julija 2003 sporočilo, da ga je podjetje WAM SpA poklicalo pred italijansko sodišče, ker zahteva nadomestilo v svojo korist, in vprašalo Komisijo, ali lahko sodni poziv prekliče.
- (23) Komisija je z dopisom z dne 10. julija 2003 odgovorila na oba zgoraj navedena dopisa podjetja Morton Machines Company.
- (24) Z dopisom z dne 16. julija 2003 so bile predložene pripombe zainteresiranih strani, ki so zaprosile za zaupno obravnavo.
- (25) Dne 23. julija 2003 je potekal sestanek med službami Komisije in italijanskimi oblastmi. Pred tem sestankom so italijanske oblasti z dopisom z dne 22. julija 2003, evidentiranim in prejetim 25. julija 2003, predložile nekatere informacije. Urad predsednika vlade (Služba za usklajevanje politik Skupnosti) je Komisiji z dopisom z dne 8. avgusta 2003 posredoval dodatne informacije.
- (26) Podjetje Morton Machine Company Limited je z dopisom z dne 21. avgusta 2003 vprašalo, ali je končni sklep že bil sprejet, in zaprosilo, da se ga obvešča o stanju. Komisija je odgovorila z dopisom z dne 28. avgusta 2003.
- (27) Z dopisom z dne 19. septembra 2003 je Italija Komisiji predložila svoje pripombe v zvezi s sklepom o začetku formalnega postopka preiskave.
- (28) Z dopisom z dne 3. novembra 2003 je Italija predložila svoje pripombe v zvezi s pripombami tretjih strani.
- (29) V zvezi z zahtevo za nadomestilo, ki jo je predložilo podjetje WAM SpA 30. julija 2003, je Generalni sekretariat z dopisom z dne 16. septembra 2003 potrdil zavrnitev zahteve za dostop do dokumentov.
- (30) Informacije, ki so manjkale v odgovoru z dne 19. septembra 2003, je Italija predložila z dopisom z dne 14. januarja 2004.

(4) Prim. opombo 2.

- (31) Dne 19. maja 2004 je Komisija sprejela sklep po členu 7(3) in 7(5) Uredbe (ES) št. 659/1999 ⁽⁵⁾.

Postopek pred Sodiščem prve stopnje in Evropskim sodiščem

- (32) Podjetje WAM SpA in Italija sta se na Sodišču prve stopnje pritožila na sklep Komisije z dne 19. maja 2004. Sodišče prve stopnje, ki se je odločilo, da bo primera združilo, je s sodbo 6. septembra 2006 razveljavilo sklep Komisije z obrazložitvijo, da Komisija ni predložila zadostnih dokazov, da bi pomoč glede na okoliščine zadeve lahko prizadela trgovino in konkurenco na trgu EU ⁽⁶⁾.
- (33) Komisija se je pritožila zoper sodbo Sodišča prve stopnje. Dne 30. aprila 2009 je Evropsko sodišče zavrnilo pritožbo Komisije ⁽⁷⁾.

II. OPIS POMOČI

- (34) Podjetje WAM SpA je ustanovljeno po italijanskem pravu, z registriranim sedežem v Cavezzu v Italiji. V zadevnem obdobju med letoma 1995 in 2000 je bilo podjetje dejavno na trgu za proizvodnjo in trženje polžnih transporterjev in dovajalnikov, zbiralnikov prahu in ventilov za industrijske obrate. Na tem trgu je dejavnih veliko proizvajalcev iz EU. Zlasti na trgu zbiralnikov prahu je imelo podjetje WAM SpA več velikih konkurentov iz EU z napredno tehnologijo in dobro razvito prodajno mrežo ⁽⁸⁾.
- (35) V zvezi s prisotnostjo podjetja WAM SpA na italijanskem trgu je bilo stanje naslednje: tržni delež podjetja na trgu polžnih transporterjev za cement je bil leta 1991 60 %, leta 2000 50 % in leta 2003 55 %. Na trgu zbiralnikov prahu je bil tržni delež podjetja WAM SpA leta 1991 40 %, leta 2000 50 % in leta 2003 že 60 % ⁽⁹⁾.
- (36) Leta 1997 je podjetje WAM SpA začelo širiti svojo prodajo tudi na trge drugih držav članic Unije, zlasti v Zahodno Nemčijo in Francijo: leta 2000 je imelo podjetje na trgu polžnih transporterjev za cement v Franciji in Nemčiji 70-odstotni tržni delež, v Združenem kraljestvu pa 60-odstotni delež, na trgu okroglih zbiralnikov prahu pa je podjetje WAM SpA imelo v Franciji 50-odstotni

tržni delež, v Nemčiji 20-odstotni delež in v Združenem kraljestvu 10-odstotni tržni delež ⁽¹⁰⁾.

- (37) Leta 1994 je bila ustanovljena japonska odvisna družba WAM Japan, ki se je ukvarjala s trženjem dveh proizvodov, izdelanih v Italiji, katerih stroški prevoza so bili precej nizki, to so zbiralniki prahu in ventili. Leta 1995 je bila ustanovljena kitajska odvisna družba, ki jo je matična družba sprva upravljala kot skupno podjetje z lokalnim partnerjem, leta 1998 pa je odvisna družba prešla v izključno last podjetja WAM SpA ⁽¹¹⁾.
- (38) V zadevnem obdobju je imela družba WAM SpA tudi 84 % delnic podjetja „WAM Engineering Ltd“, ustanovljena po angleškem pravu, z registriranim sedežem v Tewkesburyju v Združenem kraljestvu. Podjetje WAM Engineering Ltd je bilo dejavno v tržnem segmentu oblikovanja, izdelave in prodaje industrijskih strojev za mešanje, ki se uporabljajo predvsem v živilski, kemični, farmacevtski in okoljski industriji.
- (39) V zvezi s cenovno politiko podjetja WAM Engineering Ltd v Veliki Britaniji je pritožnik trdil, da je podjetje lahko prodajalo enake proizvode (industrijska oprema za mešanje), kot jih je proizvajalo in tržilo podjetje pritožnika, po približno tretjini cene pritožnika – to pa je cena, s katero je po mnenju pritožnika komajda mogoče nabaviti surovine, ki so potrebne za izdelavo strojev – in sicer, kot meni, zaradi finančne pomoči italijanske vlade, zlasti v okviru zakona št. 394 z dne 29. julija 1981 (v nadaljnjem besedilu: zakon št. 394/81).
- (40) Po navedbah pritožnika je bila podjetju WAM Engineering Ltd dodeljena finančna podpora za program uveljavitve na trgu držav, ki niso članice EU, v skladu z zakonom št. 394/81. Zakon št. 394/81 naj bi zlasti zagotavljal podporo italijanskim podjetjem, ki želijo v tujini ustanoviti odvisne družbe, kot so na primer predstavništva, trgovine in skladišča.
- (41) Italijanske oblasti so potrdile dodelitev pomoči v obliki subvencioniranih posojil v višini 2 281 450 000 ITL (približno 1,8 milijona EUR) podjetju WAM SpA leta 1995 za projekte na Japonskem, v Južni Koreji in na Tajvanu. Vendar pa je bil upravičencu po navedbah italijanskih oblasti dejansko dodeljen znesek v višini 1 358 505 421 ITL (približno 0,7 milijona EUR), saj načrtovani projekti v Koreji in na Tajvanu zaradi gospodarske krize v teh državah niso bili izvedeni.

⁽⁵⁾ UL L 63, 4.3.2006, str. 11.

⁽⁶⁾ Združena primera T-304/04 in T-316/04 *Italijanska republika in Wam SpA proti Komisiji*, ZOdl., str. II-64.

⁽⁷⁾ Sodba Evropskega sodišča z dne 30. aprila 2009 v zadevi C-494/06 P *Komisija proti Italijanski republiki in WAM SpA*, še neobjavljena.

⁽⁸⁾ Na primer Dce in R-Master (Združeno kraljestvo), Infa-Stauband Ats (Nemčija) in Fda (Francija). Glej nedavne objave, Center za ekonomske raziskave (Oddelek za politično ekonomijo Univerze v Modeni in Reggio Emilii), *The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968–2003)*, februar 2009.

⁽⁹⁾ Nedavne objave, Center za ekonomske raziskave (Oddelek za politično ekonomijo Univerze v Modeni in Reggio Emilii), *The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968–2003)*, februar 2009.

⁽¹⁰⁾ Prim. opombo 9.

⁽¹¹⁾ Prim. opombo 9.

- (43) Subvencionirana obrestna mera tega določenega posojila, ki je znašala 4,4 %, je bila izračunana s sklicevanjem na 11-odstotno tržno stopnjo. Glede na zgoraj navedeno in na podlagi informacij, ki so bile na voljo ob začetku postopka, se je štelo, da je intenzivnost pomoči znašala 16,38 % bruto ekvivalenta dotacije, kar bi pomenilo domnevno pomoč v višini 222,523 milijona ITL (približno 115 000 EUR).
- (44) Upravičeni stroški te pomoči so bili razdeljeni v dve kategoriji: na stroške, povezane s stalnimi strukturami v tujini, in na stroške pospeševanja prodaje. Priznani stroški, izraženi v milijonih ITL, so naslednji:

(v milijonih ITL)	
UPRAVIČENI STROŠKI	DODELJENA POSOJILA
STALNE STRUKTURE	
Najemnina, zavarovanje, objekti	122,56
Stroški poslovanja (zlasti osebje, pohištvo in oprema stalnih struktur)	556,94
Vzorci	38,23
Svetovalne storitve	29,43
Vmesna vsota 1	747,18
POSPEŠEVANJE PRODAJE	
Skladiščenje blaga	456,28
Tržne raziskave	40,95
Sejmi in razstave	12,19
Oglaševanje	94,39
Poslovna potovanja	7,52
Vmesna vsota 2	611,33
Skupna vsota	1 358,51

- (45) Poleg tega so italijanske oblasti z dopisom z dne 21. maja 2002, ki je bil odgovor na zahtevo Komisije za informacije, navedle, da je bilo podjetju WAM SpA v okviru iste sheme 9. novembra 2000 odobreno še eno subvencionirano posojilo v višini 1 940 579 808 ITL (približno 1 milijon EUR).
- (46) Komisiji v času začetka postopka druge podrobnosti v zvezi s to nadaljnjo pomočjo niso bile znane.

III. RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

Pomoč, dodeljena podjetju WAM SpA leta 1995

- (47) Italijanske oblasti so v dopisu z dne 21. maja 2002 trdile, da je bila pomoč, odobrena podjetju WAM SpA v letu

1995 v okviru zakona št. 394/81, občutno pod pragom *de minimis* in da v istem triletnem obdobju temu upravičencu ni bila odobrena nobena druga pomoč *de minimis*. Poudarile so tudi, da pomoči na nikakršen način ni mogoče povezovati z izvoženimi količinami.

- (48) Komisija pa je poudarila, da bo večino upravičenih stroškov, ki se upoštevajo pri zadevni pomoči, odobrili podjetju WAM SpA v letu 1995, kot so npr. najemnina, zavarovanje, stroški objektov in stroški poslovanja (zlasti za osebje, pohištvo in opremo), povezani s stalno strukturo v tujini, morda treba opredeliti kot pomoč za ustanovitev in delovanje distribucijskega omrežja.
- (49) Prav tako bi bilo treba po mnenju Komisije tudi stroške za svetovalne storitve, ki so povezani s stalnimi strukturami v tujini, oglaševanje in poslovna potovanja, opredeliti kot tekoče stroške, povezane z izvozno dejavnostjo.
- (50) V sklepu o začetku formalnega postopka preiskave je Komisija navedla, da je treba po njenem mnenju v skladu z zadnjim odstavkom obvestila Komisije o določitvi pravil, ki se uporabljajo za ovrednotenje nezakonite državne pomoči⁽¹²⁾, tam, kjer so v času sklepa smernice bile nadomeščene z uredbo, uporabiti pravila iz zadevne uredbe, pod pogojem, da so ta pravila bolj ugodna od pravil, določenih v smernicah. Zato je Komisija v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave navedla, da morajo v zvezi s pomočjo *de minimis* načeloma veljati pravila Uredbe Komisije (ES) št. 69/2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči⁽¹³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 69/2001).
- (51) Vendar pa Uredba (ES) št. 69/2001 ni veljala za pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom, tj. pomoči, ki so neposredno povezane z izvoženimi količinami, z vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali z drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo, kakor je določeno v členu 1(a).
- (52) V zvezi s skladnostjo zadevne pomoči z ustreznimi pravili *de minimis* je treba opozoriti, da je Komisija v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave navedla, da smernice Skupnosti o državni pomoči za MSP iz leta 1992⁽¹⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: smernice za MSP iz leta 1992) izrecno ne izključujejo izvozne pomoči, določajo pa nižji prag za pomoč *de minimis* v višini 50 000 ECU.

⁽¹²⁾ UL C 119, 22.5.2002, str. 22.

⁽¹³⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 30.

⁽¹⁴⁾ UL C 213, 19.8.1992, str. 2.

- (53) Komisija glede na zgoraj navedeno v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave dvomi, da je pomoč, ki je bila podjetju WAM SpA dodeljena leta 1995 v okviru zakona št. 394/81, mogoče obravnavati kot skladno s kakršnim koli pravilom *de minimis*.
- (54) Poleg tega je imela Komisija na podlagi predhodnega pregleda resne pomisleke glede tega, ali je pomoč, dodeljena podjetju WAM SpA, v okviru kakršne koli določbe združljiva s Pogodbo ES (zdaj PDEU).

Pomoč, dodeljena podjetju WAM SpA leta 2000

- (55) V času, ko se je začel formalni postopek preiskave, Komisiji niso bile znane nobene posebne podrobnosti, kot so intenzivnost pomoči in upravičeni izdatki, glede pomoči za „družbo WAM“ (kakor so jo opredelile italijanske oblasti), odobrene leta 2000, še vedno v obliki subvencioniranega posojila v okviru zakona št. 394/81, saj italijanske oblasti do takrat še niso predložile nobenih ustreznih informacij.
- (56) Zato Komisija zadevne pomoči na tej stopnji ni mogla natančno proučiti. Vendar je izrazila pomisleke glede tega, ali je pomoč mogoče obravnavati kot skladno z določbami Pogodbe ES (zdaj PDEU), saj je služila istemu namenu in je bila odobrena na isti pravni podlagi kot pomoč, ki je bila odobrena leta 1995.
- (57) Italijanske oblasti so v dopisu z dne 24. oktobra 2002 tudi poudarile, da podjetju „WAM Engineering“ ni bila nikoli odobrena neposredna pomoč in da v italijanskem registru podjetij ni podjetja, registriranega s tem imenom. Komisija pa je kot prvo poudarila, da je imelo podjetje „WAM SpA“ 84 % delnic podjetja „WAM Engineering Ltd“. Kot drugo pa je navedla, da so italijanske oblasti že s svojim dopisom z dne 11. oktobra 1999 sporočile, da je bilo podjetju „WAM SpA“ odobreno subvencionirano posojilo v smislu zakona št. 394/81, v dopisu z dne 21. maja 2002 pa so dodale, da je bilo „družbi WAM“ 9. novembra 2000 v okviru iste sheme odobreno še eno subvencionirano posojilo.

IV. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (58) Pripombe na sklep o začetku formalnega postopka preiskave je poslala ena zainteresirana tretja stran, ki pa je prosila, naj njeno ime ostane tajno.
- (59) Tretja stran je v svojih pripombah pozdravila prizadevanja Komisije za vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev v zadevnem sektorju ter se pritožila zaradi izgube tehničnih veščin in delovnih mest zaradi položaja podjetja WAM SpA na trgu.

- (60) Komisija je z dopisom z dne 25. septembra 2003 obvestila italijanske oblasti o pripombah tretjih strani, italijanske oblasti pa so z dopisom z dne 3. novembra 2003 izrazile mnenje, da te pripombe niso prispevale ničesar novega, saj naj bi le potrjevale obtožbe, ki jih je pritožnik že izrekel v zvezi s to zadevo. Italijanske oblasti zlasti menijo, da so dovolj trdno dokazale, da ne obstaja povezava med trditvami iz zgoraj navedenih pripomb in financiranjem podjetja WAM SpA v okviru zakona št. 394/81.

V. PRIPOMBE ITALIJSKIH OBLASTI

- (61) V zvezi s posojilom iz leta 1995 so italijanske oblasti predložile dokaze, da je bilo podjetje WAM SpA v času, ko mu je bil odobren prvi ukrep pomoči, pa tudi ob odobritvi posojila, na podlagi zaključnega računa za leto 1994 v skladu z opredelitvijo srednje velikega podjetja, ki je določena v točki 2.2 smernic Skupnosti o državni pomoči za MSP iz leta 1992, saj je imel 163 zaposlenih, 16,8 milijona EUR letnega prometa, bilanca stanja je znašala 20,1 milijona EUR in bil je v lasti dveh podjetij, ki sta ustrezali opredelitvi MSP. Vendar pa so se italijanske oblasti same strinjale, da podjetje WAM SpA že od leta 1998 ni več MSP, niti ni bilo MSP, ko mu je bila odobrena druga pomoč (leta 2000).
- (62) Komisiji v zvezi s prvim ukrepom pomoči, poleg informacij, ki jih je imela že na začetku postopka, ni bil predložen noben bistven element, razen podatka, da je bilo posojilo upravičencu dano na voljo v več obrokih, za katere je bil podaljšan plačilni rok lahko od nič do dve leti. Prvotna pogodba očitno ni predvidevala nobene določbe v zvezi s pregledovanjem obrestne mere. To posojilo bi moralo biti v celoti povrnjeno aprila 2004.
- (63) Kar zadeva posojilo iz leta 2000, so italijanske oblasti z dopisom z dne 25. julija 2003 pojasnile, da je bil dejanski skupni znesek posojila 3 603 574 689 ITL (1 861 091,01 EUR) in ne 1 940 579 808 (približno 1 milijon EUR), kakor so pred tem navedle v dopisu z dne 21. maja 2002 in kakor je bilo navedeno v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave, saj se je slednji znesek nanašal samo na del posojila, ki je bil v času, ko je bil dopis napisan, že izplačan, pri tem pa se ni upošteval skupni znesek odobrene pomoči.
- (64) Dejansko sta bila po tem izplačana še dva obroka pomoči. Zadnji, ki je znašal 248 091,01 EUR, je bil izplačan 22. januarja 2003. Pogoji za odobritev tega posojila so enaki pogojem za odobritev posojila iz leta 1995, saj sta bili obe posojili odobreni v okviru zakona št. 394/81. Odobritev celotnega zneska posojila iz leta 2000 je bila sprejeta 9. novembra 2000 in pogodba podpisana 20. decembra 2000.

- (65) Spodaj je prikazana tabela upravičenih stroškov, upoštevanih pri zadevnih pomoči, ki jo je italijanska vlada poslala v prilogi k dopisu z dne 22. julija 2003.

(v tisoč EUR)	
UPRAVIČENI STROŠKI	DODELJENA POSOJILA
STALNE STRUKTURE	
Najemnina in oprema prostorov, vozila	331,27
Stroški poslovanja (delovanje, blago in osebje)	973,50
Vzorci	0,87
Usposabljanje	25,24
Svetovalne storitve	30,29
Vmesna vsota 1	1 361,17
POSPEŠEVANJE PRODAJE	
Skladiščenje blaga	353,39
Sejmi in razstave	6,37
Oglaševanje	42,74
Poslovna potovanja	94,84
Potovanja strank v Italijo	2,59
Vmesna vsota 2	499,92
Skupna vsota	1 861,09

- (66) Iz dokumentov, priloženih dopisu z dne 14. januarja 2004, je tudi razvidno, da naj bi zadevni program na Kitajskem skupaj izvajala podjetja WAM SpA in podjetje „WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd“, ki je lokalno podjetje v izključni lasti podjetja WAM SpA.
- (67) Upravičeni stroški so vključevali najemnino prostorov za pisarne, skladišča, razstavne salone in tehnično pomoč (s skupno površino 7 500 kvadratnih metrov), nakup, najem ali zakup treh vozil ter osebje v matični družbi in v tujini (natančneje, en vodja prodaje in šest tehnikov).
- (68) Obrestna mera za to specifično posojilo je bila 2,32 %, kar je 40 % referenčne obrestne mere 5,8 %, ki je veljala v času, ko je bila pomoč odobrena. Še enkrat se poudarja, da v pogodbi očitno ni bila predvidena nobena sprememba obrestne mere v času posojila. Upravičencu je bila pomoč izplačana v več obrokih, zato se podaljšani plačilni rok giblje med nič in dvema letoma.
- (69) Kar zadeva povračilo, je iz podatkov, ki so jih predložile italijanske oblasti, razvidno, da je 20. februarja 2003 poteklo dveletno obdobje podaljšane plačilnega roka,

v katerem so bile povrnjene le obresti na obroke posojila, ki so upravičencu že bili izplačani. Dne 20. avgusta 2003 se je začelo petletno obdobje odplačevanja. Odplačevanje je potekalo enakomerno, v enakih polletnih obrokih, pri tem pa so se obresti zaračunavale na preostanek dolga. Na ta način naj bi bil dolg v celoti odplačan do februarja 2008.

- (70) Poleg tega so italijanske oblasti v zvezi s spremembo obrestne mere v obdobju odplačevanja trdile, da splošna pravila, ki dovoljujejo takšno znižanje, dejansko obstajajo v okviru italijanskega pravnega sistema.
- (71) Italijanske oblasti so v zvezi z obema posojiloma trdile, da je treba od zneska pomoči odšteti stroške obvezne bančne garancije, ki se zahteva pred odobritvijo posojil.
- (72) V zvezi z izvozom podjetja WAM SpA znotraj in zunaj EU so bili predloženi naslednji podatki:

LETO	IZVOZ ZNOTRAJ EU	IZVOZ ZUNAJ EU	SKUPNI IZVOZ
1995	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) Italijanske oblasti so Komisijo obvestile, da zgoraj navedene številke za skupni izvoz predstavljajo od 52 % skupnega letnega prometa podjetja WAM SpA za leto 1995 do 57,5 % skupnega letnega prometa podjetja WAM SpA za leto 1999.
- (74) In nenazadnje, italijanske oblasti priznavajo, da nobeno od obeh zadevnih posojil ni vključeno v Uredbo (ES) št. 69/2001 niti v Uredbo Komisije (ES) št. 70/2001⁽¹⁵⁾, vendar menijo, da spodbude za podjetja iz EU, ki so namenjene izvajanju podpornih programov zunaj EU, ne spadajo v področje uporabe člena 87(3) Pogodbe ES, zdaj člena 107(3) PDEU.

VI. OCENA POMOČI

Obstoj pomoči v smislu člena 107(1) PDEU

- (75) Člen 107(1) PDEU navaja, da je „vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem

⁽¹⁵⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 33.

ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva z notranjim trgovom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

- (76) Iz člena 107(1) PDEU izhaja, da morajo biti za to, da se ukrep šteje za državno pomoč, izpolnjeni štirje pogoji. Prvič, obstajati mora posredovanje države preko državnih sredstev. Drugič, to posredovanje mora prejemniku dajati selektivno prednost. Tretjič, pomoč mora vplivati na trgovino med državami članicami, in četrtič, pomoč mora izkrivljati oziroma bi lahko izkrivljala konkurenco.

Državna sredstva in odgovornost do države

- (77) Pojem državne pomoči se nanaša na vsako neposredno ali posredno dodeljeno prednost, ki se financira iz državnih sredstev in jo odobri država ali posrednik po naročilu države. Sodna praksa Evropskega sodišča zelo jasno določa, da ni razlike med pomočjo, ki jo neposredno dodeli država, in pomočjo, ki jo dodelijo javni ali zasebni subjekti po naročilu države. ⁽¹⁶⁾
- (78) Zadevno posojilo iz leta 1995 je dodelil odbor, ustanovljen v skladu s členom 2 zakona št. 394/81 ⁽¹⁷⁾, zadevno posojilo iz leta 2000 pa „Comitato Agevolazioni“ ⁽¹⁸⁾.
- (79) Banka Mediocredito Centrale SpA ⁽¹⁹⁾ je leta 1995 s podjetjem WAM SpA sklenila pogodbo o financiranju,

⁽¹⁶⁾ Glej zadevo *Steinike & Weinlig*, 78/76, Recueil 1977, str. 595, točka 21; zadevo *Komisija proti Franciji*, 290/83, Recueil 1985, str. 439, točka 14; združene zadeve *Van der Kooy in drugi proti Komisiji*, 67/85, 68/85 in 70/85, Recueil 1988, str. 219, točka 35; in zadevo *Italija proti Komisiji*, C-305/89, Recueil 1991, str. ECR I-1603, točka 13.

⁽¹⁷⁾ V skladu s členom 2 zakona št. 394/81 je bil ustanovljen sklad pri banki Mediocredito Centrale za dodeljevanje subvencioniranih posojil izvoznim podjetjem za uveljavitev na tujih trgih. Ta sklad upravlja odbor, ki zagotavlja, da se podpora dodeljuje v skladu z zakonom. Odbor z odlokom imenuje minister za trgovino skupaj z ministrom za zakladništvo in ministrom za industrijo, trgovino in obrt. Odbor, ustanovljen na ministrstvu za zunanjo trgovino, sestavljajo: a) minister za trgovino oziroma, po pooblastilu, državni sekretar, ki odboru tudi predseduje; b) vodja vsake od naslednjih služb: zakladništva, ministrstva za industrijo, trgovino in obrt, ministrstva za trgovino oziroma podobno usposobljeni namestniki, ki jih imenujejo zadevni ministri; c) generalni direktor banke Mediocredito Centrale oziroma v njegovi odsotnosti njegov namestnik, ki ga imenuje generalni direktor; d) generalni direktor Nacionalnega inštituta za zunanjo trgovino (Istituto nazionale per il commercio estero) oziroma v njegovi odsotnosti njegov namestnik, ki ga imenuje generalni direktor.

⁽¹⁸⁾ Člen 1 ministrskega odloka z dne 19. januarja 1999 določa sestavo odbora v smislu uredbe z zakonsko močjo z dne 31. marca 1998, št. 143, in zlasti člena 25(1), in sicer: dva predstavnika ministrstva za trgovino, en predstavnik zakladništva, proračuna in gospodarskega načrtovanja, en predstavnik ministrstva za zunanje zadeve, ministrstva za industrijo, trgovino in obrt, en predstavnik, ki ga imenuje Konferenca predsednikov regij in avtonomnih pokrajin, in en predstavnik italijanskega združenja bank.

⁽¹⁹⁾ V zadevnem obdobju je bil pri banki Mediocredito Centrale ustanovljen sklad z državnimi sredstvi v smislu člena 2 zakona št. 394/81. Upravljal ga je odbor, ustanovljen v skladu s členom 2 zakona št. 394/81. Z dopisom z dne 27. decembra 1995 je ministrstvo za zunanje zadeve banko Mediocredito Centrale zaprosilo, naj sklene pogodbo s podjetjem WAM SpA (v roku treh mesecev), da se izvrši sklep odbora, ustanovljenega v skladu s členom 2 zakona št. 394/81. Sklep je bil sprejet na seji odbora dne 24. novembra 1995.

da bi izvršila sklep odbora, ustanovljenega v skladu s členom 2 zakona št. 394/81. Podjetje SIMESIT SpA ⁽²⁰⁾ je leta 2000 s podjetjem WAM SpA sklenilo pogodbo o financiranju, da bi izvršil sklep „Comitato Agevolazioni“.

- (80) V zadevnem primeru so pomoč iz državnih sredstev dodelili subjekti, ki so delovali v imenu italijanske države z namenom spodbujanja gospodarskih dejavnosti v skladu s smernicami, ki jih je določila država, zaradi česar je mogoče pomoč – v skladu s sodno prakso Evropskega sodišča – pripisati državi ⁽²¹⁾.

Selektivna prednost, dodeljena podjetju

- (81) Subvencionirana posojila izboljšujejo finančno stanje prejemnika pomoči in krijejo stroške, ki bi jih prejemnik sicer moral kriti sam, če bi izvajal program uveljavitve na trgu brez posredovanja države. Zato ukrepi državne pomoči iz pregleda podjetju WAM SpA dajejo selektivno prednost pred njegovimi konkurenti iz EU.
- (82) Ker je podjetje WAM SpA dejavno na trgu za izdelavo in distribucijo polžnih transporterjev in dovajalnikov, zbiralnikov prahu in ventilov za industrijske obrate, ni nobene dvoma, da podjetje WAM SpA opravlja gospodarsko dejavnost na tem trgu, kar ustreza opredeljeni podjetja po evropskem pravu ⁽²²⁾.
- (83) Pomoč, dodeljena podjetju WAM SpA, je mogoče šteti za selektivno prednost, dodeljeno podjetju.

Vpliv na trgovino med državami članicami in izkrivljanje konkurence

- (84) Evropsko sodišče v sodbi z dne 30. aprila 2009 poudarja ⁽²³⁾, da „tudi ko iz okoliščin, v katerih je bila državna pomoč dodeljena, izhaja, da lahko ta vpliva na trgovino med državami članicami in izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco, mora Komisija navesti te okoliščine v obrazložitvi svoje odločbe“. Vendar pa Sodišče

⁽²⁰⁾ V skladu z uredbo z zakonsko močjo št. 143 z dne 31. marca 1998 in zlasti v skladu s členom 25(1) te uredbe je bilo podjetje SIMESIT SpA s 1. januarjem 1999 imenovano za upravitelja finančne podpore za spodbujanje trgovine v tujini v skladu z zakonom št. 394/81. Podjetje SIMESIT SpA je javni subjekt, ki ga je italijanska vlada ustanovila leta 1990 (zakon št. 100 z dne 24. aprila 1990) za podporo italijanskim podjetjem v tretjih državah. Podjetje nadzoruje italijanska vlada, ki ima v lasti 76 % delnic podjetja in ki določa smernice za izbiro naložb, ki jih podjetje SIMESIT SpA podpira. Upravni odbor podjetja SIMESIT je sestavljen iz devetih članov, od katerih jih pet imenuje italijanska vlada.

⁽²¹⁾ Glej zadevo *Francoška republika proti Komisiji (Stardust)*, C-482/99, Recueil 2002, str. I-4397, točki 55 in 56.

⁽²²⁾ Glej zadevo *Höfner in Elser*, C-41/90, Recueil 1991, str. I-01979, točka 21.

⁽²³⁾ Zadeva *Komisija proti Italijanski republiki in WAM SpA*, C-494/06 P, še neobjavljeno, točka 49 in naslednje.

tudi meni, da Komisiji ni treba dokazati dejanskega vpliva pomoči na trgovino med državami članicami, ampak mora le „proučiti, ali ta pomoč lahko vpliva na to trgovino in izkrivljanje konkurence“ (24). Poleg tega je Sodišče tudi odločilo, da „Komisija ni bila dolžna izvesti gospodarsko analizo resničnega položaja na zadevnem trgu ali zadevnih trgovinskih tokov med državami članicami niti ni bila dolžna dokazati dejanskega učinka spornih pomoči“, da bi dokazala, da so bili pogoji v zvezi z vplivom na trgovino in konkurenco izpolnjeni.

- (85) Podjetje WAM SpA deluje v EU in na mednarodnih trgih. Ima odvisne družbe v več državah članicah ter svoje izdelke prodaja po vsej EU in tudi zunaj nje. Med letoma 1995 in 1999 je podjetje dve tretjini prometa, tj. 10 milijonov EUR v absolutnih številkah, doseglo od prodaje na trgu EU, tretjino prometa pa od prodaje zunaj EU. Na teh trgih podjetje WAM SpA dejansko ali potencialno konkurira drugim podjetjem iz EU, ki so prav tako prisotna na mednarodnih trgih. Kakor je navedeno zgoraj (glej uvodno izjavo 34), so obstajali najmanj trije večji evropski proizvajalci filtrov za prah iz različnih držav članic, ki so delovali na mednarodnem trgu in ki bi lahko bili potencialni konkurenti podjetja WAM SpA na področju izvoza filtrov za prah na Japonsko ali Kitajsko (25). Ta podjetja so vsaj potencialno konkurirala podjetju WAM SpA, kajti če bi se podjetja odločila svoje izdelke izvažati na Japonsko ali Kitajsko, bi se znašla v slabšem izhodiščnem položaju kot podjetje WAM SpA, ki je za prodor na te trge prejelo pomoč.
- (86) Poleg tega, kakor je pojasnjeno v uvodnih izjavah 34 in 35, je imelo podjetje WAM SpA v zadevnem obdobju velik tržni delež tako na nacionalnem kot tudi na evropskem trgu. Kakor je navedeno v uvodni izjavi 38, je bilo podjetje tržno prisotno tudi preko odvisne družbe v drugi državi članici.
- (87) Zaradi pomoči se je splošni položaj podjetja WAM SpA na trgu okrepil oziroma bi se lahko okrepil v primerjavi s podjetji iz drugih držav članic, ki niso le dejanski konkurenti, temveč tudi potencialni konkurenti podjetja WAM SpA V skladu z uveljavljeno sodno prakso „pomoči, ki so namenjene za zmanjšanje stroškov podjetja, ki bi jih to običajno moralo nositi v okviru tekočega poslovanja običajnih dejavnosti, načeloma izkrivljajo pogoje konkurence.“ (26)
- (88) V zadevnem primeru to ugotovitev podpirajo trije argumenti:
- (89) Prvič, posojila za izvoz, dodeljena podjetju WAM SpA, bi lahko spremenila običajno konkurenčno tržno strukturo, zaradi česar bi podjetje WAM SpA v primerjavi z dejanskimi ali potencialnimi konkurenti iz EU lažje izvažalo svoje izdelke na tuje trge, saj bi morali njegovi konkurenti program za uveljavitev izvozne dejavnosti financirati iz lastnih sredstev.
- (90) Drugič, podjetje WAM SpA je prejelo pomoč za vzpostavitev programa uveljavitve na trgu in s tem prihranilo nekaj sredstev. Ker je podjetje WAM SpA investiralo v uveljavitev na tujih trgih z namenom izvažanja svojih izdelkov, bi mu ti prihranki lahko posledično omogočili, da bi izdelke, izdelane v EU, izvažalo na trge zunaj EU po nižjih cenah ali z višjo maržo.
- (91) Tretjič, ker je denar zamenljiv, bi lahko podjetje dobiček iz te dejavnosti ponovno investiralo znotraj EU. Druga možnost je ta, da podjetje WAM SpA, ker je prejelo pomoč, ni imelo stroškov za uveljavitev na tujih trgih in je lahko denar, privarčevan za okrepitev svojega položaja na trgu EU, uporabilo za druge namene (27). Poleg tega bi lahko podjetje po izvedenem izvozu dobiček iz te dejavnosti ponovno investiralo znotraj EU.
- (92) V vseh treh primerih bi pomoč imela neposreden vpliv na trg EU in škodljiv učinek na konkumente podjetja WAM SpA v EU.
- (93) Podobno je ustaljena sodna praksa, da „se, kadar pomoč države članice okrepi položaj enega podjetja v razmerju do drugih konkurenčnih podjetij v trgovini znotraj EU, šteje, da pomoč vpliva na ta podjetja“ (28). Ker je pomoč, ki jo je Italija dodelila podjetju WAM SpA, okrepila njegov položaj v razmerju do njegovih dejanskih ali potencialnih konkurentov v EU, kakor je pojasnjeno zgoraj, je imela ta pomoč tudi vpliv na trgovino znotraj EU.

(24) Glej tudi zadevo *Italija proti Komisiji*, C-372/97, ZOdl. 2004, str. I-3679, točka 52, in zadevo *Italija proti Komisiji*, C-66/02, ZOdl. 2005, str. I-10901.

(25) Nedavne objave, Center za ekonomske raziskave (Oddelek za politično ekonomijo Univerze v Modeni), *The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968–2003)*, februar 2009.

(26) Glej zadevo *Siemens proti Komisiji*, T-459/93, Recueil 1995, str. II-1675, točki 48 in 77, zadevo *Vlaamse Gewest proti Komisiji*, T-214/95, Recueil 1998, str. II-717, točka 43 in zadevo *TerLembeeck proti Komisiji*, T-217/02, ZOdl. 2006, str. II-4483, točka 177.

(27) V zadevi *Holland Malt proti Komisiji*, T-369/06, še ni objavljeno, je Sodišče prve stopnje v točki 55 navedlo, da je „iz sodne prakse torej jasno razvidno, da konkurenco lahko ipso facto izkrivlja ne le zmanjšanje stroškov – s pomočjo državnih sredstev – tekočega upravljanja in običajnih dejavnosti, ampak tudi subvencija, ki razbremeni prejemnika vseh ali dela stroškov naložbe“.

(28) Glej zadevo *Philip Morris Holland proti Komisiji*, 730/79, Recueil 1980, str. 2671, točka 11, zadevo *Ferring*, C-53/00, Recueil 2001, str. I-9067, točka 21 in zadevo *Italija proti Komisiji*, C-372/97, ZOdl. 2004, str. I-3679, točka 52.

(94) V zvezi z zneskom pomoči je Evropsko sodišče v zadevah *Philip Morris proti Komisiji* ⁽²⁹⁾ in *Francija proti Komisiji* ⁽³⁰⁾ odločilo, da kljub relativno nizkemu znesku pomoči ali majhnosti podjetja še vedno obstaja možnost, da pomoč škodljivo vpliva na trgovino znotraj EU. V enakem smislu je Sodišče prve stopnje v zadevi *Vlaams Gewest proti Komisiji* ⁽³¹⁾ navedlo, da „lahko celo relativno majhen znesek škodljivo vpliva na trgovino med državami članicami, če obstaja močna konkurenca v sektorjih, v katerih so podjetja dejavna“. Poleg tega je Evropsko sodišče v zadevi *Heiser* ⁽³²⁾ navedlo, da ne obstaja prag ali odstotek, do katerega bi se lahko štel, da trgovina med državami članicami ni prizadeta.

(95) V zadevnem primeru torej relativno nizek znesek pomoči ne nasprotuje ugotovitvi, da lahko obstaja vpliv na trgovino znotraj EU in na konkurenco. Čeprav je znesek pomoči precej nizek, zaradi intenzivne narave obstoječe in tudi potencialne konkurence v sektorju, v katerem deluje podjetje WAM SpA, obstaja tveganje, da bi bila konkurenca izkrivljena, trgovina znotraj EU pa prizadeta.

(96) Na podlagi zgoraj navedenega je mogoče skleniti, da je zelo verjetno, da bo pomoč, ki jo je Italija dodelila podjetju WAM SpA, škodljivo vplivala na trgovino in izkrivljala konkurenco na notranjem trgu.

(97) Sledi, da javna podpora, dana podjetju WAM SpA, pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

Veljavna pravila

(98) V skladu z načelom *tempus regis actum* je treba pri sprejemanju sklepa za nepriglašeno pomoč uporabiti veljavna postopkovna pravila, razen če je izrecno določeno drugače ⁽³³⁾.

(99) Ker pravila o izjemah (tudi pravila *de minimis*) določene ukrepe pomoči izvemajo iz obveznosti proglasitve in centralizirani sistem nadzora državnih pomoči nadomeščajo z decentraliziranim sistemom nadzora državnih pomoči, se šteje, da so postopkovne narave.

⁽²⁹⁾ Glej zadevo *Philip Morris proti Komisiji*, 730/79, Recueil 1980, str. 2671.

⁽³⁰⁾ Glej zadevo *Francija proti Komisiji*, 259/86, Recueil 1878, str. 4393.

⁽³¹⁾ Glej zadevo *Vlaams Gewest proti Komisiji*, T-214/95, Recueil 1998, str. II-717, točka 49.

⁽³²⁾ Glej zadevo *Heiser*, C-172/03, Recueil 1998, str. I-1627, točka 32.

⁽³³⁾ Glej združeni zadevi *Meridionale Industria Salumi in drugi*, 212/80 in 217/80, Recueil 1981, str. 2735; združeni zadevi *CT Control Rotterdam in JCT Benelux proti Komisiji*, Recueil 1981, str. I-3873 in zadevo *De Haan Beheer*, C-61/98, Recueil 2000, str. I-5003.

(100) Čeprav je Komisija v sklepu o začetku formalnega postopka preiskave izrazila dvom glede možnosti izvzvetja pomoči v skladu z uredbama Komisije (ES) št. 69/2001 in (ES) št. 70/2001, je treba v zadevnem primeru uporabiti ustrezna pravila, ki so veljala v času sklepa, tj. Uredbo (ES) št. 1998/2006 ⁽³⁴⁾. Podobno Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe ⁽³⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008) velja za posamezno pomoč, dodeljeno pred njenim začetkom veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe, razen člena 9.

Zakonitost pomoči

(101) Italijanske oblasti so v dopisu z dne 11. oktobra 1999 izjavile, da je bila pravna podlaga za pomoč, odobreno podjetju WAM SpA, in sicer zakon št. 394 z dne 29. junija 1981, Komisiji in Svetovni trgovinski organizaciji (STO) priglašena v skladu s členom 25 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih (WTO-GATT 1994) ⁽³⁶⁾.

(102) Komisija opozarja, da želijo italijanske oblasti kot priglasitev označiti obvestilo z zelo jedrnatimi podatki, vsaj od šestega poročila (1996) dalje, ki se nanašajo na shemo v razporedu pomoči, ki je bil predložen Komisiji bodisi za namen prenosa Odboru STO za subvencije ali za namen letnega poročila o državnih pomoči v EU. Komisija je bila obveščena tudi o obstoju sheme v okviru raziskave o nacionalnih shemah podpor za tuje neposredne naložbe zunaj EU, ki obstajajo v državah članicah.

(103) Vendar pa takšnih obvestil ni mogoče šteti za skladne s členom 88(3) Pogodbe ES, zdaj členom 108(3) PDEU, ki navaja, da „mora biti Komisija obveščena o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe“.

(104) Ker navedena shema pomoči, kar se tiče združljivosti s pravili glede državnih pomoči, ni bila predhodno priglašena Komisiji, je bila izvedena v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe ES, zdaj členom 108(3) PDEU, in je zato nezakonita. Ker je bila pomoč za podjetje WAM SpA dodeljena po tej shemi, je zato nezakonita, razen skupinsko izvzete pomoči.

⁽³⁴⁾ UL L 379, 28.12.2006, str. 11.

⁽³⁵⁾ UL L 214, 9.8.2008, str. 3.

⁽³⁶⁾ Urugvajski krog večstranskih trgovinskih pogajanj (1986–1994) – Priloga 1 – Priloga 1A – Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih (WTO-GATT 1994) (UL L 336, 23.12.1994, str. 156–183).

Pomoč, izvzeta v skladu s pravili *de minimis*, in združljivost pomoči s členom 107 PDEU

- (105) Komisija mora preveriti, ali je mogoče pomoč, dodeljeno podjetju WAM SpA, izvzeti na podlagi pravil *de minimis*.
- (106) V enakem smislu, po ugotovitvi, da ukrepi iz pregleda pomenijo državno pomoč v okviru člena 107(1) PDEU, je treba to pomoč oceniti z vidika združljivosti v skladu z zadevnimi pravili glede državnih pomoči.
- Prvo posojilo, dodeljeno podjetju WAM SpA*
- (107) Italijanska vlada je predložila dokaze, da je podjetje WAM SpA v času, ko mu je bilo odobreno prvo posojilo (1995), izpolnjevalo vse zahteve za obravnavo kot MSP v smislu Priporočila Komisije 96/280/ES z dne 3. aprila 1996 o opredelitvi majhnih in srednje velikih podjetij⁽³⁷⁾. Natančneje, podjetje WAM SpA je bilo srednje veliko podjetje, saj je zaposlovalo 163 ljudi, imelo 16,8 milijona EUR letnega prometa, njegov bilančni rezultat pa je bil 20,1 milijona EUR. Nadzorovali sta ga dve finančni družbi, ki sta bili v smislu zgoraj navedenega priporočila sami MSP.
- (108) V zadevnem primeru analiza Komisije temelji na dejanskih izdatkih, upoštevanih pri dodelitvi posojila (glej preglednico v uvodni izjavi 44).
- (109) Ob upoštevanju, da je bil namen posojilne pogodbe subvencionirati program uveljavitve na trgu in zlasti subvencionirati izvozna podjetja, ki prodirajo na trge zunaj Evropske unije, je zadevno pomoč treba označiti kot izvozno pomoč, tj. kot pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom, saj je neposredno povezana z vzpostavljanjem in delovanjem distribucijskega omrežja oziroma z drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo. Podobno je bil glavni cilj programa uveljavitve na trgu prodaja izdelkov podjetja WAM SpA na japonskem trgu. To je še en razlog, zakaj pomoči ni mogoče označiti kot povezane z neposrednimi tujimi naložbami.
- (110) Uredba (ES) št. 1998/2006 iz svojega področja uporabe izključuje izvozno pomoč. Člen 1(d) _Uredbe pravzaprav določa, da ta uredba ne velja za „pomoči za z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo“.
- (111) Vendar pa člen 5 Uredbe (ES) št. 1998/2006 določa, da se pomoč, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 1, oceni v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.
- (112) Ker je bila pomoč dodeljena leta 1995, ko so veljale smernice za MSP iz leta 1992, je treba uporabiti te smernice⁽³⁸⁾. Te smernice iz področja uporabe niso izrecno izključile izvozne pomoči. Vendar ker v zadevnem primeru del pomoči presega dovoljeni prag *de minimis* (50 000 EUR), je treba celotno pomoč označiti kot pomoč, ki ne spada v izjemo *de minimis*, in zato je treba pomoč obravnavati kot državna pomoč⁽³⁹⁾.
- (113) Po ugotovitvi, da je ukrep državna pomoč, je treba ugotoviti, ali je ta pomoč združljiva z notranjim trgovom v skladu s pravili o državni pomoči.
- (114) Člen 44(2) Uredbe o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008 določa, da je treba vsako pomoč, dodeljeno pred začetkom veljavnosti Uredbe, ki ne izpolnjuje niti pogojev iz Uredbe niti pogojev iz uredb Komisije (ES) št. 68/2001⁽⁴⁰⁾, (ES) št. 70/2001, (ES) št. 2204/2002⁽⁴¹⁾ ali (ES) št. 1628/2006⁽⁴²⁾, oceniti v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili, ki so veljala v času dodelitve pomoči.
- (115) V zadevnem primeru Uredba o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008 ne velja, saj uvaja dodaten ukrep – preverjanje spodbujevalnega učinka projekta ali dejavnosti še pred njenim začetkom – česar pa Italija ni izvedla. Zato na podlagi člena 8(6) Uredbe o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008 celotnega ukrepa pomoči ni mogoče izvzeti na podlagi zadevne uredbe. Poleg tega stroškov iz preglednice v uvodni izjavi 44 in uvodne izjave 118 ni mogoče skupinsko izvzeti na podlagi uredb (ES) št. 68/2001, (ES) št. 70/2001, (ES) št. 2204/2002 ali (ES) št. 1628/2006, saj pogoji iz teh uredb niso izpolnjeni.
- (116) Ker noben od teh instrumentov ne utemeljuje združljivosti pomoči, je treba pomoč oceniti na podlagi smernic za MSP iz leta 1992, saj te smernice vsebujejo materialna pravila, ki so veljala v času dodelitve pomoči leta 1995⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ Prim. opombo 12.

⁽³⁹⁾ V skladu z uveljavljeno prakso Komisije. Glej na primer Odločbo Komisije 2003/643/ES z dne 13. maja 2003 o državni pomoči, ki jo izvaja Nemčija v korist Kahla Porzellan GmbH in Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, UL L 227, 11.9.2003, str. 12.

⁽⁴⁰⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 20.

⁽⁴¹⁾ UL L 337, 13.12.2002, str. 3.

⁽⁴²⁾ UL L 302, 1.11.2006, str. 29.

⁽⁴³⁾ Prim. opombo 12.

⁽³⁷⁾ UL L 107, 30.4.1996, str. 4.

- (117) Del pomoči je mogoče označiti kot združljivega z notranjim trgov na podlagi smernic za MSP iz leta 1992. Zlasti je kot združljivo mogoče označiti pomoč za svetovalne storitve (29,43 milijona ITL) in tržne raziskave (40,95 milijona ITL), saj je ta pomoč skladna s točko 4.3 „Pomoč za svetovalno pomoč, usposabljanje in razširjanje znanja“. Pomoč za udeležbo na sejmih in razstavah (12,19 milijona ITL) je mogoče obravnavati kot združljivo s smernicami za MSP iz leta 1992 na podlagi točke 4.5 „Pomoč za druge namene“, saj jo je mogoče označiti kot pomoč za druge načine spodbujanja MSP, kot je npr. spodbujanje sodelovanja. Preostale pomoči (glej preglednico v uvodni izjavi 44) ni mogoče šteti za združljivo, saj ta pomoč ni bila namenjena podpori produktivnim naložbam niti kateremu koli drugemu dopustnemu cilju iz smernic za MSP iz leta 1992, tj. pomoč za splošne naložbe zunaj in znotraj nacionalnih območij, ki prejemajo pomoč, pomoč za naložbe v varstvo okolja ter pomoč za raziskave in razvoj.
- (118) V skladu s tem Komisija meni, da večino upravičenih stroškov, namenjenih ustanovitvi trajnih struktur v tujini, ki jih je italijanska vlada upoštevala pri odobritvi prvega subvencioniranega posojila podjetju WAM SpA v letu 1995, nikakor ni mogoče obravnavati kot produktivno naložbo; nasprotno, to pomoč je treba označiti kot pomoč za tekoče poslovanje. Upravičeni stroški: najemina za prostore, zavarovanje in stroški objektov (122,56 milijona ITL) in stroški poslovanja, kot so stroški za osebje, pohištvo in opremo za prostore (556,94 milijona ITL), so stroški, ki bi jih podjetje moralo kriti samo; enako velja za vzorce in nadomestne dele za poprodajne storitve (38,23 milijona ITL). Podobno, v zvezi z upravičenimi stroški, namenjenimi podpori pospeševanja prodaje, Komisija meni, da stroški skladiščenja blaga (456,28 milijona ITL) niso skladni s smernicami za MSP iz leta 1992, saj jih ni mogoče šteti za začetno naložbo; s smernicami niso skladni niti stroški za oglaševanje (94,39 milijona ITL) in poslovna potovanja (7,52 milijona ITL)
- (119) Na podlagi zgornje ocene je Komisija sklenila naslednje:
- (a) del pomoči v zvezi s pomočjo za svetovalne storitve (29,43 milijona ITL) in tržne raziskave (40,95 milijona ITL) ter pomoč za udeležbo na sejmih in razstavah (12,19 milijona ITL) predstavljata državno pomoč, združljivo z notranjim trgov na podlagi smernic za MSP iz leta 1992;
- (b) del pomoči, ki ni naveden pod točko (a) (glej uvodno izjavo 118) predstavlja državno pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgov.
- Drugo posojilo, dodeljeno podjetju WAM SpA*
- (120) Leta 2000, ko je bil dodeljen drugi znesek pomoči, je bilo podjetje WAM SpA, kakor so priznale tudi italijanske oblasti, veliko podjetje. Poleg tega se podjetje ni nahajalo v regiji prejemnici pomoči.
- (121) Posojilo iz leta 2000 je mogoče obravnavati tudi kot izvozno pomoč podjetju WAM SpA, saj je bil cilj tega posojila enak cilju posojila iz leta 1995, namenjeno pa je bilo prodoru in izvozu na tuje trge (natančneje na kitajski trg). Jasno je, da pomoč za tehnično pomoč, prostore za delavnice in osebje v tujini (en vodja prodaje, en generalni direktor, štirje zaposleni in šest tehnikov) ni bila namenjena za nič drugega kot za komercialne dejavnosti. Zato argumenti, uporabljeni za posojilo iz leta 1995, veljajo tudi za posojilo iz leta 2000.
- (122) Poleg tega je bilo besedilo, uporabljeno za opredelitev prvega posojila za podjetje WAM SpA kot spodbude za izvedbo programov uveljavitve na trgu, uporabljeno tudi v pogodbi za dodelitev pomoči leta 2000. Treba je tudi poudariti, da bi morala ta program skupaj izvajati podjetje WAM SpA in lokalno podjetje WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd, ki je v izključni lasti podjetja WAM SpA. To dokazuje, da je podjetje WAM SpA na tem trgu že prisotno.
- (123) Ker je zadevna pomoč izvozna pomoč, Uredba (ES) št. 1998/2006, kakor je bilo navedeno zgoraj, ne velja.
- (124) Zato je treba oceniti združljivost pomoči z notranjim trgov. Komisija meni, da postopkovno pravilo, veljavno v času sprejetja sklepa, tj. Uredba o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008, ne velja za zadevni primer. Ta uredba uvaja dodaten ukrep – preverjanje spodbujevalnega učinka projekta ali dejavnosti, še preden se ta začne – česar pa Italija ni storila. Zato na podlagi člena 8(6) Uredbe o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008 celotnega ukrepa pomoči ni mogoče izvzeti na podlagi zadevne uredbe. V skladu s členom 44(2) Uredbe o splošnih skupinskih izjemah iz leta 2008 je treba oceniti združljivost pomoči z uredbami (ES) št. 68/2001, (ES) št. 70/2001, (ES) št. 2204/2002 in (ES) št. 1628/2006.
- (125) Komisija meni, da je stroške za usposabljanje, podrobneje opisane v dopisu z dne 22. julija 2003 (25 240 EUR od celotnega posojila v višini 1,8 milijona EUR) (kakor je prikazano v preglednici iz uvodne izjave 65), mogoče izvzeti na podlagi člena 4 Uredbe (ES) št. 68/2001 in so zato združljivi z notranjim trgov v skladu s členom 87(3) Pogodbe ES, zdaj členom 107(3) PDEU, ne glede na to, ali ocena temelji na členu 4(2) (posebno usposabljanje) ali členu 4(3) (splošno usposabljanje).

- (126) Vendar pa preostanka zadevne pomoči ni mogoče šteti za združljivega na podlagi uredb (ES) št. 70/2001, (ES) št. 2204/2002 ali (ES) št. 1628/2006 oziroma na kateri koli drugi pravni podlagi, saj ne podpira nobenega drugega horizontalnega cilja Evropske unije v smislu člena 107(3)(c) PDEU, kot so npr. raziskave in razvoj, zaposlovanje, okolje ali reševanje in prestrukturiranje v smislu zadevnih smernic, okvirov in uredb.
- (127) Zato je treba zaključiti, da pomoč, dodeljena z drugim posojilom, ni združljiva z notranjim trgovom, razen združljivega dela pomoči za usposabljanje, kakor je opisano zgoraj, in sicer zato, ker so dejavnosti, povezane z izvozom, izvzete iz uporabe Uredbe (ES) št. 1998/2006 in jih ni mogoče šteti za združljive s členom 107(3)(c) PDEU ali katero koli drugo pravno podlago.

Splošne ugotovitve

- (128) Italijanske oblasti so v zvezi s spremembo obrestne mere v obdobju odplačevanja trdile, da v okviru italijanskega pravnega sistema dejansko obstajajo splošna pravila, ki dovoljujejo takšno znižanje. Vendar pa se ministrski odlok z dne 31. marca 2000, ki je edina pravna podlaga, navedena v ta namen, nanaša samo na pobude, financirane z zakonoma št. 394/81 in 304/1990, in je zato zelo omejevalen. Treba je tudi poudariti, da ni bil predložen noben drug dokaz, da je bila obrestna mera v zvezi z zadevno pomočjo spremenjena ⁽⁴⁴⁾.
- (129) Italijanske oblasti trdijo, da je treba pri obeh posojilih od njihovih zneskov odšteti stroške obvezne bančne garancije, ki se zahteva pred odobritvijo posojil. Komisija meni, da bi, prvič, takšno garancijo oziroma njeno ustreznico običajno zahtevala tudi zasebna kreditna institucija, ki dodeljuje posojila v skladu z načelom vlagatelja pod tržnimi pogoji. Drugič, specifikacije, priložene pogodbi, določajo, da prekrivanje pomoči za isti program ni dovoljeno, z izjemo pomoči, povezane z garancijo, ki se zato sama šteje za upravičeno do pomoči.

VII. ZAKLJUČNE OPOMBE

- (130) Komisija ugotavlja, da izjeme iz člena 107(2) (a) do (c) ⁽⁴⁵⁾ PDEU ne veljajo za zadevni posojili, saj nista namenjeni za nobenega od ciljev, navedenih v tem členu, pa tudi italijanska vlada ne trdi, da sta.

⁽⁴⁴⁾ V vsakem primeru bi bila takšna sprememba lahko izvedena samo za prvo subvencionirano posojilo za podjetje WAM SpA, saj se je nanašala na financiranje, ki je ob njenem začetku veljavnosti že obstajalo, medtem ko v tistem času drugo posojilo še ni bilo dodeljeno.

⁽⁴⁵⁾ Člen 107(2) PDEU določa, da je s skupnim trgovom združljiva naslednja pomoč: (a) pomoč socialnega značaja, dodeljena posameznim potrošnikom, pod pogojem, da je dodeljena brez diskriminacije glede na poreklo zadevnih izdelkov; (b) pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki; (c) pomoč, dodeljena gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike Nemčije ...

- (131) Zadevni posojili nista namenjeni spodbujanju gospodarskega razvoja določenih regij ali spodbujanju izvajanja pomembnega projekta, ki bi bil v skupnem evropskem interesu, ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice, niti nista namenjeni pospeševanju kulture in ohranjanju kulturne dediščine. Komisija zato meni, da v primeru zadevnih posojil ne veljajo niti člen 107(3)(a) PDEU ⁽⁴⁶⁾, člen 107(3)(b) PDEU ⁽⁴⁷⁾ niti člen 107(3)(d) PDEU ⁽⁴⁸⁾.

VIII. ZAKLJUČEK

- (132) Obe posojili za podjetje WAM SpA sta bili dodeljeni brez predhodne priglasitve Komisiji. Posojilo iz leta 1995 je bilo dodeljeno 24. novembra 1995, posojilo iz leta 2000 pa 9. novembra 2000. Komisija zato ugotavlja, da sta bili posojili upravičencu dodeljeni nezakonito, razen skupinsko izvzetega združljivega dela pomoči, saj sta pri izvedbi kršili člen 88(3) Pogodbe ES, zdaj člen 108(3) PDEU.

Prvo posojilo, dodeljeno podjetju WAM SpA

- (133) Pomoč, ki jo je Italija podjetju WAM SpA dodelila 24. novembra 1995 v obliki subvencionirane obrestne mere, predstavlja državno pomoč. Del pomoči, ki ustreza upravičenim stroškom za svetovalne storitve, udeležbo na sejmih in razstavih in tržne raziskave, predstavlja državno pomoč, ki je združljiva z notranjim trgovom.
- (134) Ker zadeva skupni ekvivalent dotacije zadevne pomoči, se je upoštevalo, da je bilo posojilo upravičencu dano na voljo v treh obrokih (24. aprila 1996, 23. julija 1997 in 24. aprila 1998) ter da je zato podaljšani plačilni rok trajal od 0 do 2 leti. Upoštevana je bila obrestna mera, ki jo določa posojilna pogodba (4,4 %) glede na referenčno mero, ki jo Komisija periodično določa ⁽⁴⁹⁾, veljavno v času, ko je bilo posojilo odobreno (11,35 %). Element pomoči se izračuna kot razlika med obrestno mero, določeno v pogodbi, in referenčno mero, ki velja v času dodelitve posojila. Na podlagi tega izračuna je ekvivalent dotacije, diskontiran dne 24. aprila 1996 (ko je podjetje WAM SpA prejelo prvi obrok posojila), enak 108 165,10 EUR.

⁽⁴⁶⁾ In sicer, „pomoč za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika, in v regijah iz člena 349 glede na njihov strukturni, gospodarski in socialni položaj“.

⁽⁴⁷⁾ In sicer, „pomoč za pospeševanje izvedbe pomembnega projekta skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice“.

⁽⁴⁸⁾ In sicer, „pomoč za pospeševanje kulture in ohranjanja kulturne dediščine, kadar takšna pomoč ne škoduje trgovinskim pogojem in konkurenci v Uniji v obsegu, ki je v nasprotju s skupnimi interesi“.

⁽⁴⁹⁾ Redno objavljeno v Uradnem listu.

- (135) Vendar je treba znesek pomoči prilagoditi za združljiv del državne pomoči.
- (136) Ker je bil del zadevnega posojila označen za združljivega, je treba ta znesek odšteti od komponente državne pomoči posojila iz leta 1995, tj. 108 165,10 EUR. Ker ni mogoče vzpostaviti povezave med posameznim obrokom posojila in določenimi specifičnimi stroški, velja za skupni ekvivalent dotacije odstotek, kakor ga predstavljajo združljive postavke glede na celotno posojilo (82,57 milijona ITL od 1 358,51 milijona ITL, to je 6 %). Ker je 6 % od 108 165,10 EUR 6 489,906 EUR, se ta znesek upošteva kot združljiv del pomoči.
- (137) Zato se ekvivalent dotacije dela državne pomoči, ki ni združljiv z notranjim trgovom, oceni na 101 675,194 EUR.

Drugo posojilo, dodeljeno podjetju WAM SpA

- (138) Pomoč, dodeljena podjetju WAM SpA v letu 2000, razen združljivega dela, ki podpira dejavnosti usposabljanja in znaša 25 240 EUR, ni združljiva z notranjim trgovom.
- (139) V tem primeru je bilo posojilo podjetju WAM SpA dano na razpolago v petih obrokih (12. februarja 2001, 28. septembra 2001, 26. aprila 2002, 27. septembra 2002 in 22. januarja 2003); zato je tudi v tem primeru, tako kot pri prvem posojilu, podaljšan plačilni rok trajal od nič do 2 leti. Tudi v tem primeru je Komisija za izračun ekvivalenta dotacije upoštevala obrestno mero, določeno v posojilni pogodbi (2,32 %) glede na referenčno obrestno mero, ki jo Komisija periodično določa, veljavno v času, ko je bila zadevna pomoč odobrena (5,70 %). Vračilo celotnega posojila, vključno z glavnico in obrestmi, naj bi bilo zaključeno 20. februarja 2008. V skladu s tem bi bil ekvivalent dotacije dela pomoči celotnega zadevnega posojila z dne 12. februarja 2001 (datum, ko je bilo podjetju WAM SpA dan na razpolago pri obrok zadevnega posojila) 176 329 EUR, v kolikor se vrčila izvajajo po načrtu odplačevanja.
- (140) V zvezi z združljivim delom posojila je od ekvivalenta dotacije pomoči treba odšteti odstotek združljivega dela posojila glede na celoto (1,35 %). V skladu s tem je bil ekvivalent dotacije drugega posojila izračunan v višini 173 948,56 EUR (176 329 EUR – 2 380,44 EUR), v kolikor se vrčila izvajajo po načrtu odplačevanja.
- (141) Že dolgo veljavna praksa Komisije je, da od prejemnika v skladu s členom 107 PDEU zahteva povračilo pomoči, ki je bila v okviru tega člena nezakonito dodeljena in ni združljiva z notranjim trgovom, pod pogojem, da ni zajeta v pravilih *de minimis*. Takšno prakso potrjuje člen 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999.
- (142) Ob upoštevanju člena 14(2) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 je pomoč, ki se vrne na podlagi odločbe o

vračilu, vključuje obresti po primerni obrestni meri, ki jo določi Komisija. Obresti se plačajo od datuma, ko je bila nezakonita pomoč na razpolago, do datuma vrčila, za obdobje, za katerega je bila pomoč na razpolago podjetju.

- (143) Način uporabe obrestne mere je določen v poglavju V Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽⁵⁰⁾ (v nadaljnjem besedilu Uredba (ES) št. 794/2004) in v Uredbi Komisije (ES) št. 271/2008 z dne 30. januarja 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽⁵¹⁾ (v nadaljnjem besedilu Uredba (ES) št. 271/2008).
- (144) Komisija opozarja, da ta sklep ne posega v združljivost nacionalnega okvira, tj. zakona št. 394/81, ki je pravna podlaga za državno pomoč, odobreno podjetju WAM SpA, v zvezi s katerim se Komisiji v tem primeru, v skladu s sodno prakso Sodišča prve stopnje⁽⁵²⁾, ni zdelo potrebno, da začne postopek. To pa ne pomeni, da postopka ne more začeti kasneje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Pomoč, ki jo je Italija dodelila podjetju WAM SpA v skladu z zakonom št. 394/81, spada v področje uporabe člena 107(1) PDEU.

Ker ta pomoč ni bila predhodno priglašena Komisiji, kar je v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe ES, zdaj členom 108(3) PDEU, predstavlja nezakonito pomoč, z izjemo skupinsko izvzete tega dela pomoči.

Člen 2

1. Pomoč v višini 108 165,10 EUR, ki jo je Italija podjetju WAM SpA dodelila 24. novembra 1995 v obliki subvencionirane obrestne mere, predstavlja državno pomoč. Del pomoči, ki ustreza upravičenim stroškom za svetovalne storitve, udeležbo na sejmih in razstavah in tržne raziskave ter znaša 6 489,906 EUR, predstavlja državno pomoč, ki je združljiva z notranjim trgovom.

Italija sprejme vse potrebne ukrepe, da od upravičenca, podjetja WAM SpA, izterja znesek nezdružljive pomoči, ki znaša 101 675,194 EUR.

⁽⁵⁰⁾ UL L 140, 30.4.2004, str. 1–134.

⁽⁵¹⁾ UL L 82, 25.3.2008, str. 1.

⁽⁵²⁾ Glej zadevi *Diputación Foral de Álava proti Komisiji (Ramondín)*, T-92/00 in T-103/00, Recueil 2002, str. II-1385.

2. Pomoč v višini 176 329 EUR, ki jo je Italija podjetju WAM SpA dodelila 9. novembra 2000 v obliki subvencionirane obrestne mere, predstavlja državno pomoč. Del pomoči, ki ustreza upravičenim stroškom za usposabljanje in znaša 2 380,44 EUR, predstavlja državno pomoč, združljivo z notranjim trgov.

Italija sprejme vse potrebne ukrepe, da od upravičenca, podjetja WAM SpA, izterja znesek nezdružljive pomoči, ki znaša 173 948,56 EUR.

3. Obresti za zneske, ki jih je treba izterjati v skladu s tem sklepom, se izračunajo od datuma, ko je bila nezdružljiva državna pomoč dana na razpolago upravičencu, podjetju WAM SpA, do datuma vračila.

4. Obresti se v skladu s poglavjem V Uredbe (ES) št. 794/2004 in v skladu z Uredbo (ES) št. 271/2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004 izračunajo z obrestno obrestnim računom.

Člen 3

1. Povračilo pomoči iz člena 2 se izvede takoj in učinkovito.
2. Italija zagotovi, da se ta sklep izvrši v štirih mesecih od datuma uradnega obvestila Italiji o tem sklepu.

Člen 4

1. V dveh mesecih od obvestila o tem sklepu Italija Komisiji predloži naslednje informacije:

- (a) skupni znesek (glavnico in obresti), ki ga je treba izterjati od upravičenca, podjetja WAM SpA;
- (b) podroben opis že sprejetih ali načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom;
- (c) dokumente, ki dokazujejo, da se je od upravičenca, podjetja WAM SpA, zahtevalo vračilo pomoči.

2. Italija obvešča Komisijo o napredku glede sprejetih nacionalnih ukrepov za izvajanje tega sklepa, dokler ni opravljeno vračilo pomoči iz člena 2. Italija na zahtevo Komisije takoj predloži vse informacije o že sprejetih ali načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom. Zagotovi tudi podrobne informacije o zneskih pomoči in obrestih, ki jih je upravičenec že povrnil.

Člen 5

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju, 24. marca 2010

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Podpredsednik

SKLEP KOMISIJE**z dne 1. marca 2011****o podalšanju veljavnosti Odločbe 2009/251/ES o zahtevi, da države članice zagotovijo, da se proizvodi, ki vsebujejo biocid dimetil fumarat, ne dajo na trg ali na njem niso dostopni***(notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 1174)***(Besedilo velja za EGP)****(2011/135/EU)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 13 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije 2009/251/ES ⁽²⁾ zahteva, da države članice zagotovijo, da se proizvodi, ki vsebujejo biocid dimetil fumarat, ne dajo na trg ali na njem niso dostopni.
- (2) Odločba 2009/251/ES je bila sprejeta v skladu z določbami člena 13 Direktive 2001/95/ES, ki omejuje veljavnost Odločbe na največ eno leto, a dopušča njeno podaljšanje za dodatna obdobja, ki pa ne smejo biti daljša od enega leta.
- (3) Veljavnost Odločbe 2009/251/ES je bila podaljšana s Sklepom Komisije 2010/153/EU ⁽³⁾ za dodatno obdobje enega leta. Na podlagi pridobljenih izkušenj in ker ni trajnega ukrepa za ravnanje s potrošnikom namenjenimi proizvodi, ki vsebujejo dimetil fumarat, je treba podaljšati veljavnost Odločbe 2009/251/ES za dvanajst mesecev.
- (4) Zato je treba Odločbo 2009/251/ES ustrezno spremeniti.

- (5) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora, ustanovljenega s členom 15 Direktive 2001/95/ES –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Člen 4 Odločbe 2009/251/ES se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4**Obdobje uporabe**

Ta sklep se uporablja do 15. marca 2012.“

Člen 2

Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s tem sklepom, najpozneje do 15. marca 2011 in jih objavijo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 1. marca 2011

Za Komisijo
John DALLI
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 11, 15.1.2002, str. 4.⁽²⁾ UL L 74, 20.3.2009, str. 32.⁽³⁾ UL L 63, 12.3.2010, str. 21.

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE

z dne 1. marca 2011

o smernicah za izvajanje pravil o varstvu podatkov v sistemu sodelovanja na področju varstva potrošnikov (SSVP)

(2011/136/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov („Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“) ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov), je povečati sodelovanje pri izvrševanju zakonodaje o varstvu potrošnikov na enotnem trgu, vzpostaviti mrežo nacionalnih javnih izvršnih organov po celi EU (v nadaljnjem besedilu: mreža SVP) ter določiti okvir in splošne pogoje sodelovanja za izvršne organe držav članic, da se zaščiti skupni gospodarski interes potrošnikov.
- (2) Sodelovanje med nacionalnimi izvršnimi organi je ključnega pomena za učinkovito delovanje enotnega trga, v okviru delovanja mreže SVP pa lahko vsak organ zaprosi druge organe za pomoč pri preiskavi morebitnih kršitev zakonodaje EU o varstvu potrošnikov.
- (3) Namen sistema sodelovanja na področju varstva potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: SSVP) je, da se javnim izvršnim organom omogoči izmenjava informacij o morebitnih kršitvah zakonodaje o varstvu potrošnikov v stabilnem in varnem okolju.
- (4) Izmenjava informacij z elektronskimi sredstvi med državami članicami mora biti v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o

prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o varstvu podatkov) ter Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Uredba o varstvu podatkov).

- (5) Člen 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah priznava pravico do varstva podatkov. SSVP mora zagotoviti, da so različne odgovornosti in obveznosti, ki si jih Komisija in države članice delijo v zvezi s pravili o varstvu podatkov, jasne ter da imajo posamezniki, na katere se podatki nanašajo, na voljo preproste in lahko dostopne mehanizme za uveljavljanje svojih pravic.
- (6) Primerno je, da se določijo smernice za izvajanje pravil o varnosti podatkov v sistemu SSVP (v nadaljnjem besedilu: smernice), s čimer se zagotovi, da se pri obdelavi podatkov v sistemu SSVP upoštevajo pravila o varstvu podatkov.
- (7) Izvršilni uradniki se morajo usmerjanje in pomoč za najboljši način izvajanja teh smernic v skladu z nacionalno zakonodajo obrniti na nacionalne organe za nadzor varstva podatkov ter po potrebi zagotoviti, da se uradno obveščanje in postopki predhodnega preverjanja v zvezi s postopki obdelave izvajajo na nacionalni ravni v skladu s sistemom SSVP.
- (8) V pomoč pri izvajanju smernic se zelo priporoča sodelovanje v tečajih usposabljanja, ki jih organizira Komisija.
- (9) Povratne informacije o izvajanju smernic je treba Komisiji predložiti najpozneje dve leti po sprejetju tega priporočila. Komisija bo morala nato oceniti stopnjo varstva podatkov v sistemu SSVP in ugotoviti, ali so potrebni dodatni instrumenti, vključno z regulativnimi ukrepi.

⁽¹⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (10) Treba je sprejeti potrebne ukrepe, da bodo udeleženci in uporabniki sistema SSVP lažje izvajali smernice. Nacionalni organi za varstvo podatkov in Evropski nadzornik za varstvo podatkov morajo skrbno spremljati razvoj in izvajanje zaščitnih ukrepov za varstvo podatkov v zvezi s sistemom SSVP.
- (11) Smernice dopolnjujejo Odločbo Komisije 2007/76/ES ⁽¹⁾ in upoštevajo mnenje Delovne skupine za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov iz člena 29 ⁽²⁾ Direktive o varstvu podatkov in mnenje Evropskega nadzornika za varstvo podatkov ⁽³⁾ iz člena 41 Uredbe o varstvu podatkov (v nadaljevanju: ENVP) –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Države članice morajo upoštevati smernice iz Priloge.

V Bruslju, 1. marca 2011

Za Komisijo
John DALLI
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 32, 6.2.2007, str. 192.

⁽²⁾ Mnenje 6/2001 o vprašanjih varstva podatkov v zvezi s sistemom sodelovanja za varstvo potrošnikov (SSVP) 01910/2007/EN – WP 130 – sprejeto 21. septembra 2007.

⁽³⁾ Mnenje ENVP, Ref. 2010-0692.

PRILOGA

Smernice za izvajanje pravil o varstvu podatkov v sistemu sodelovanja na področju varstva potrošnikov (SSVP)

1. UVOD

Sodelovanje med nacionalnimi organi na področju varstva potrošnikov je ključnega pomena za pravilno delovanje notranjega trga, saj pomanjkanje učinkovitega izvrševanja zakonodaje v čezmejnih primerih slabi zaupanje potrošnikov v čezmejno ponudbo in s tem njihovo zaupanje v notranji trg, poleg tega pa povzroča izkrivljanje konkurence.

Sistem SSVP je orodje IT, vzpostavljeno z Uredbo SVP, ki zagotavlja strukturiran mehanizem za izmenjavo informacij med nacionalnimi organi za varstvo potrošnikov, ki so del mreže SVP. Ta sistem omogoča, da se javni organ obrne na druge javne organe mreže SVP za pomoč pri preiskovanju in spopadanju z morebitnimi kršitvami zakonodaje EU o varstvu potrošnikov ter pri sprejemanju izvršilnih ukrepov za preprečevanje nezakonitih trgovinskih praks prodajalcev in dobaviteljev, ki se osredotočajo na potrošnike iz drugih držav EU. Zahtevki za informacije in vsa komunikacija med pristojnimi javnimi organi o uporabi Uredbe SVP se izvaja po sistemu SSVP.

Cilj Uredbe SVP je izboljšati izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov po celem notranjem trgu, tako da se vzpostavi mreža nacionalnih izvršnih organov po celi EU, ter določiti pogoje, pod katerimi države članice sodelujejo med seboj. Uredba SVP določa, da se morajo take izmenjave informacij in zahtevki za vzajemno pomoč med nacionalnimi izvršnimi organi izvajati prek določene podatkovne baze. Sistem SSVP je bil oblikovan, da se olajšata upravno sodelovanje in izmenjava informacij z namenom okrepitve zakonodaje EU o varstvu potrošnikov.

Obseg sodelovanja je omejen na kršitve znotraj Skupnosti pravnih aktov iz Priloge k Uredbi SVP, ki ščiti skupne gospodarske interese potrošnikov.

2. PODROČJE UPORABE IN CILJ TEH SMERNIC

Te smernice namenjajo največ pozornosti vprašanju zagotavljanja ravnovesja med učinkovitim in uspešnim sodelovanjem pri izvrševanju zakonodaje med pristojnimi organi držav članic, pri čemer se upoštevajo temeljne pravice do zasebnosti in varstvo osebnih podatkov.

Osební podatki so opredeljeni v Direktivi o varstvu podatkov⁽¹⁾ kot katere koli informacije, ki se nanašajo na določeno ali določljivo fizično osebo; določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, zlasti s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto.

Ker niso vsi nacionalni izvršilni uradniki (vodje primera), ki so uporabniki sistema SSVP, strokovnjaki za varstvo podatkov in mogoče niso vedno najbolj seznanjeni z zahtevami o varstvu podatkov, ki jih določa njihova nacionalna zakonodaja o varstvu podatkov, se priporoča, da se za uporabnike sistema SSVP zagotovijo smernice, v katerih sta obrazložena delovanje sistema SSVP s praktičnega vidika varstva podatkov ter natančen opis v sistem vgrajenih zaščitnih ukrepov in morebitnih tveganj v zvezi z njegovo uporabo.

Namen smernic je zajeti najbolj pomembna vprašanja o varstvu podatkov v zvezi s sistemom SSVP in zagotoviti uporabniku prijazno razlago za vse uporabnike sistema SSVP. Vendar pa ne zagotavlja izčrpane analize vplivov sistema SSVP v zvezi z varstvom podatkov.

Močno se priporoča, da se za dopolnitev teh priporočil z obveznostmi iz nacionalnih zakonodaj o varnosti podatkov izvedejo posvetovanja tudi z državami članicami. Uporabniki sistema SSVP lahko od teh nacionalnih organov za varstvo podatkov pridobijo nadaljnjo pomoč in smernice za izpolnitev zahtev o varnosti podatkov. Seznam teh organov s kontaktnimi podatki in spletišči je na voljo na:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Biti mora jasno, da je treba obdelavo osebnih podatkov izvesti v skladu z določenimi načeli in pogoji iz Direktive o varstvu podatkov. Vodje primera lahko v okviru Uredbe SVP izmenjujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, po sistemu SSVP, če je namen te obdelave preprečitev kršitve zakonodaje EU o potrošnikih, kakor je navedeno v Prilogi k Uredbi SVP. Vendar je pred obdelavo takih podatkov treba skrbno oceniti, da se zagotovi spoštovanje načel v zvezi z varstvom podatkov in da je obdelava podatkov nujno potrebna za dosego ciljev iz Uredbe SVP.

⁽¹⁾ Člen 2(a).

Ob upoštevanju tega bodo vodje primera, ki imajo dostop do sistema SSVP, pred kakršno koli obdelavo osebnih podatkov izvedli oceno za vsak primer posebej ⁽¹⁾. Namen teh smernic je vodjem primera pomagati pri oceni z zagotovitvijo nekaterih usmeritvenih načel varstva podatkov, ki ji je treba upoštevati.

Namen je tudi pojasniti nekatere bolj zapletene dele sistema SSVP glede postopkov skupne obdelave in skupnega upravljanja, tako da se določita vlogi Komisije in pristojnih organov držav članic kot „skupnih upravnikov“ izmenjave podatkov v sistemu SSVP.

3. SSVP – ORODJE IT ZA SODELOVANJE PRI IZVRŠEVANJU ZAKONODAJE

Sistem SSVP je orodje IT, ki ga je oblikovala in ga vzdržuje Komisija v sodelovanju z državami članicami. Namen sistema SSVP je državam članicam pomagati pri praktičnem izvajanju zakonodaje EU o varstvu potrošnikov. Uporablja se v mreži SVP, sestavljeni iz javnih organov, ki jih imenujejo države članice in države EGS, z namenom sodelovanja in izmenjave informacij med njimi pri izvrševanju zakonodaje o varstvu potrošnikov, kakor je določeno v Uredbi SVP.

Člen 10 Uredbe SVP določa:

„Komisija vzdržuje elektronsko bazo podatkov, v kateri hrani in obdeluje informacije, ki jih prejme v skladu s členi 7, 8 in 9. Baza podatkov je lahko dostopna samo pristojnim organom.“

Člen 12(3) Uredbe SVP dodaja:

„Prošnje za pomoč in za sporočanje informacij se sestavijo v pisni obliki z uporabo standardnega obrazca in se posredujejo elektronsko preko baze podatkov iz člena 10.“

Sistem SSVP lajša sodelovanje in izmenjavo informacij, omejeno na kršitve znotraj Skupnosti direktiv in uredb iz Priloge k Uredbi SVP, ki obravnavajo številne teme, vključno z nepoštenimi trgovinskimi praksami, prodajo na daljavo, potrošniškimi posojili, potovanji v paketu, nepoštenimi pogodbenimi pogoji, časovnim zakupom, e-trgovino itd. Sistema SSVP ni mogoče uporabljati za izmenjavo informacij na zakonodajnih področjih, ki niso izrecno navedena v tej prilogi.

Primeri:

- I. Trговец s sedežem v Belgiji uporablja nepošteno pogoje pri poslovanju s potrošniki, ki živijo v Franciji, s čimer krši Direktivo o nepoštenih pogodbenih pogojih. Potrošniški organ v Franciji lahko za pošiljanje zahtevka potrošniškemu organu v Belgiji uporabi sistem SSVP, da proti trgovcu sprejme vse potrebne izvršilne ukrepe, ki so na voljo v Belgiji, in da tako nemudoma prekine kršitev znotraj Skupnosti.
- II. Potrošniški organ na Danskem prejme pritožbo, da določena spletna stran uporablja goljufive in zavajajoče trgovinske prakse v škodo potrošnikom. Gostitelj te spletne strani ima sedež na Švedskem. Danski potrošniški organ potrebuje informacije o tej spletni strani. Zato lahko uporabi sistem SSVP, da pošlje zahtevek za informacije švedskemu potrošniškemu organu, ki mu mora te informacije predložiti.

Informacije, ki se shranijo v sistem SSVP, naložijo države članice, do njih dostopajo države članice, na katere se te informacije nanašajo, izbrise pa jih Komisija ⁽²⁾. Sistem SSVP se uporablja kot podatkovna baza in sredstvo za izmenjavo informacij z učinkovitim in varnim komunikacijskim sistemom.

Z vidika varstva podatkov je oblikovanje take podatkovne baze vedno nekoliko tvegano za temeljno pravico o varstvu osebnih podatkov: izmenjava več podatkov, kot je nujno potrebno za namene učinkovitega sodelovanja, hranjenje podatkov, ki bi morali biti izbrisani, in hranjenje podatkov, ki niso več točni ali so napačni, ter upoštevanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo informacije, in obveznosti upravljavcev podatkov. Zato je treba taka tveganja obravnavati, tako da se zagotovi, da so uporabniki sistema SSVP dobro seznanjeni in usposobljeni na področju varstva podatkov in lahko zagotovijo skladnost z veljavno zakonodajo o varstvu podatkov.

4. PRAVNI IN NADZORNI OKVIR VARSTVA PODATKOV

Evropska unija ima uveljavljen pravni okvir za varstvo podatkov od leta 1995: Direktiva o varstvu podatkov ⁽³⁾, ki ureja obdelavo osebnih podatkov s strani držav članic, in Uredba o varstvu podatkov ⁽⁴⁾, ki ureja obdelavo podatkov s strani institucij in organov Evropske unije. Uporaba zakonodaje o varstvu podatkov je trenutno odvisna od tega, kdo je udeleženec ali uporabnik sistema SSVP.

⁽¹⁾ Treba je opozoriti, da se načela varstva podatkov uporabljajo za elektronsko shranjene podatke in podatke v papirni obliki.

⁽²⁾ Za posebna pravila glede izbrisa glej: Odločba 2007/76/ES in „Mreža sodelovanja na področju varstva potrošnikov: smernice za delovanje“.

⁽³⁾ Direktiva 95/46/ES.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 45/2001.

Obdelavo podatkov, ki jo izvaja Komisija, ureja Uredba o varstvu podatkov, obdelavo podatkov, ki jo izvajajo vodje primera v nacionalnih izvršnih pristojnih organih, pa ureja nacionalna zakonodaja, ki prenaša Direktivo o varstvu podatkov.

Ker sta Komisija in imenovani pristojni organi glavna udeleženca z določenimi vlogami v sistemu SSVP in zato soupravljalca, morata nujno obvestiti in predložiti svoje postopke obdelave v predhodno preverjanje zadevnim nadzornim organom in zagotoviti skladnost s pravili o varstvu podatkov. Navedena nacionalna zakonodaja, ki prenaša Direktivo o varstvu podatkov, lahko določa izjeme v obveščanju in zahtevah po predhodnem preverjanju.

Namen usklajevanja zakonodaje o varstvu podatkov je zagotoviti visoko stopnjo varstva podatkov in zaščititi temeljne pravice posameznikov ter s tem omogočiti prosti pretok osebnih podatkov med državami članicami. Ker se nacionalni izvedbeni ukrepi lahko različno razlagajo za zagotovitev skladnosti s pravili o varstvu podatkov, je zelo priporočljivo, da se uporabniki sistema SSVP o teh smernicah posvetujejo s svojimi nacionalnimi pristojnimi izvršnimi organi, ker se pravila o informacijah, na primer informacijah, ki se zagotovijo posamezniku, ali o obveznem obveščanju organov za varstvo podatkov o nekaterih postopkih obdelave podatkov, lahko razlikujejo.

Ena pomembnejših značilnosti pravnega okvira EU na področju varstva podatkov je nadzor, ki ga izvajajo neodvisni organi za varstvo podatkov. Državljeni imajo pravico, da pri teh organih vložijo pritožbe in so njihove težave v zvezi z varstvom podatkov razrešene čim prej in brez posredovanja sodišč. Obdelavo osebnih podatkov na nacionalni ravni nadzorujejo nacionalni organi za varstvo podatkov, medtem ko obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo evropske institucije, nadzoruje Evropski nadzornik za varstvo podatkov (ENVP) ⁽¹⁾. Zato je Komisija pod nadzorom ENVP, medtem ko so drugi uporabniki sistema SSVP pod nadzorom nacionalnih organov za varstvo podatkov.

5. KDO JE KDO V SISTEMU SSVP? – VPRAŠANJE SKUPNEGA UPRAVLJANJA

Sistem SSVP je nazoren primer postopkov skupne obdelave in skupnega upravljanja. Osebnosti zbirajo, beležijo, razkrivajo in jih izmenjujejo le pristojni organi v državah članicah, za hrambo in izbris teh podatkov na svojih strežnikih pa je pristojna Evropska komisija. Komisija nima dostopa do teh osebnih podatkov, vendar se šteje, da je skrbnica in upravljalca sistema.

Zato se porazdelitev različnih nalog in odgovornosti med Komisijo in državami članicami lahko povzame na naslednji način:

- Vsak pristojni organ je pristojen za obdelavo svojih podatkov.
- Komisija ni uporabnica, temveč upravljalca sistema, ter je pristojna predvsem za vzdrževanje in varnost ustroja sistema. Vendar ima Komisija dostop tudi do opozoril, povratnih informacij in drugih informacij v zvezi s primerom ⁽²⁾. Komisija dostopa zato, da spremlja uporabo Uredbe SVP in zakonodajo o varstvu potrošnikov iz Priloge k Uredbi SVP ter zbira statistične podatke v zvezi z izvajanjem teh dolžnosti. Komisija nima dostopa do informacij iz zahtevkov za vzajemno pomoč in zahtevkov za izvršitev, ker so ti naslovljeni le na pristojne organe držav članic, ki obravnavajo zadevni posebni primer; Uredba SVP omogoča Komisiji, da pomaga pristojnim organom v primeru nekaterih pritožb ⁽³⁾ in sodeluje v usklajeni preiskavi, ki zajema več kot dve državi članici ⁽⁴⁾.
- Udeleženci sistema SSVP si delijo odgovornost glede zakonitosti obdelave, določb glede obveščanja ter zagotavljanja pravic do dostopa, ugovora in popravka.
- Komisija in pristojni organi so kot upravljalci odgovorni za zagotovitev, da so pravila o postopkih obdelave podatkov v skladu s pravili o varstvu podatkov.

6. UDELEŽENCI IN UPORABNIKI SISTEMA SSVP

V okviru sistema SSVP obstajajo različni dostopni profili: dostop do podatkovne baze je omejen in dodeljen samo imenovanemu uradniku pristojnega organa (pooblaščen uporabnik), ki ni prenesljiv. Zahtevki za dostop od sistema SSVP se lahko dodelijo le uradnikom, o katerih pristojni organi držav članic obvestijo Komisijo. Za vstop v sistem sta potrebna uporabniško ime in geslo, ki ga lahko pridobi enotni povezovalni organ.

Samo uporabniki v zaprosenih pristojnih organih in pristojnih organih prosilcih imajo popoln dostop do vseh izmenjanih informacij za določen primer, kar vključuje tudi vse priloge spisa o zadevi v sistemu SSVP. Enotni povezovalni organi lahko o primeru preberejo le tiste ključne informacije, ki jim omogočijo, da lahko identificirajo pristojni organ, ki mu je treba poslati zahtevek. Zaupnih dokumentov, ki so priloženi zahtevku, ali opozorila ne morejo prebrati.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>

⁽²⁾ Členi 8, 9 in 15 Uredbe SVP (ES) št. 2006/2004.

⁽³⁾ Člen 8(5) Uredbe SVP (ES) št. 2006/2004.

⁽⁴⁾ Člen 9 Uredbe SVP (ES) št. 2006/2004.

V izvršitvenih primerih se splošne informacije izmenjajo med uporabniki v vseh pristojnih organih, ki so bili obveščeni, da so pristojni za kršene pravne akte. To se izvede z obvestili. Ta obvestila morajo zajemati natančen opis primera in ne smejo vsebovati osebnih podatkov. Izjemoma se lahko navede na primer ime prodajalca ali dobavitelja (če gre za fizično osebo).

Komisija nima dostopa do zahtevkov za informacije in zahtevkov za izvršitev ali zaupnih informacij, vendar prejema obvestila in opozorila.

7. NAČELA V ZVEZI Z VARSTVOM PODATKOV, KI SE UPORABLJAJO ZA IZMENJAVO INFORMACIJ

Obdelava osebnih podatkov, ki jo izvedejo uporabniki sistema SSVP v državah članicah, lahko poteka le pod določenimi pogoji in v skladu z načeli, ki jih določa Direktiva o varstvu podatkov. Upravljaec podatkov mora zagotoviti, da se pri obdelavi osebnih podatkov v sistemu SSVP upoštevajo načela v zvezi z varstvom podatkov.

Treba je tudi opozoriti, da se za sistem SSVP uporabljajo pravila o zaupnosti in pravila o varstvu podatkov. Pravila o zaupnosti in pravila o poklicni skrivnosti se lahko uporabljajo za podatke na splošno, pravila o varstvu podatkov pa so omejena na osebne podatke.

Treba je upoštevati, da so uporabniki sistema SSVP v državah članicah pristojni za številne druge postopke obdelave in da mogoče niso strokovnjaki za varstvo podatkov. Skladnost z zahtevami o varstvu podatkov v sistemu SSVP ne sme biti neupravičeno zapletena ali povzročati čezmerne upravne obremenitve. Poleg tega ni treba, da temelji na enotnem pristopu. Te smernice so priporočila za obdelavo osebnih podatkov, zato je treba opozoriti, da niso vsi podatki, izmenjani v sistemu SSVP, osebni podatki.

Izvršilni uradniki morajo pred vsako naložitvijo informacij v sistem SSVP preveriti, ali je pošiljanje osebnih podatkov njuno potrebno za doseganje učinkovitega sodelovanja, in razmisliti, komu pošiljajo osebne podatke. Izvršilni uradnik se mora vprašati, ali je nujno, da prejemnik prejme te informacije zaradi opozarjanja ali zahtevka za vzajemno pomoč.

Namen naslednjega seznama temeljnih načel v zvezi z varstvom podatkov je pomagati izvršilnim uradnikom, ki imajo dostop do sistema SSVP, da analizirajo vsak primer posebej in ugotovijo, ali se pri obdelavi osebnih podatkov v sistemu vsakokrat upoštevajo načela v zvezi z varstvom podatkov, ki se nanašajo na obdelavo osebnih podatkov. Izvršilni uradniki morajo tudi upoštevati, da lahko obstajajo izjeme in omejitve pri uporabi spodaj navedenih načel v zvezi z varstvom podatkov na nacionalni ravni, in se jim priporoča, da se posvetujejo z nacionalnimi organi za varstvo podatkov⁽¹⁾.

Katera načela v zvezi z varstvom podatkov je treba upoštevati?

Pred obdelavo kakršnih koli osebnih podatkov je treba upoštevati glavna načela v zvezi z varstvom podatkov, ki so vzeta iz Direktive o varstvu podatkov. Ker je bila direktiva prenesena v nacionalno zakonodajo, se vodje primera opozarja, da se z nacionalnimi nadzornimi organi za varstvo podatkov posvetujejo glede uporabe spodaj navedenih načel in se pozanimajo, ali pri uporabi teh načel obstajajo izjeme ali omejitve.

Načelo preglednosti

V skladu z Direktivo o varstvu podatkov ima posameznik, na katerega se nanašajo informacije, pravico, da je seznanjen s tem, kdaj se njegovi podatki obdelujejo. Upravljaec mora zagotoviti njegovo ime in naslov, namen obdelave, prejemnike podatkov in vse druge informacije, ki se zahtevajo za pošteno obdelavo⁽²⁾.

Podatki se lahko obdelajo samo pod naslednjimi pogoji⁽³⁾:

- kadar je posameznik, na katerega se nanašajo informacije, v to privolil;
- kadar je obdelava potrebna za izvajanje ali sklenitev pogodbe,
- kadar je obdelava potrebna za skladnost s pravno obveznostjo,
- kadar je obdelava potrebna za zaščito ključnih interesov posameznika, na katerega se nanašajo informacije,

⁽¹⁾ Člen 11(2) in člen 13 Direktive 95/46/ES.

⁽²⁾ Člena 10 in 11 Direktive 95/46/ES.

⁽³⁾ Člen 7 Direktive 95/46/ES.

- kadar je obdelava potrebna za izvajanje naloge, ki se opravlja v javnem interesu, pri izvrševanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu, ali za tretjo stran, ki se ji podatki razkrijejo,
- kadar je obdelava potrebna za zakonite namene, ki jih uresničujejo upravljavec, tretja stran ali strani, ki se jim podatki razkrijejo.

Načelo zakonitosti in poštenosti

Osebnih podatkov se ne smejo nepošteno in nezakonito zbirati ali obdelovati, prav tako se ne smejo uporabljati za namene, ki niso v skladu z nameni iz Uredbe SVP. Za zagotovitev zakonite obdelave podatkov morajo vodje primera jasno upravičiti potrebo po obdelavi. Obdelavo je treba izvajati za določene, izrecne in zakonite namene, prav tako nadaljnja obravnava ne sme biti nezdržljiva s temi nameni ⁽¹⁾. To se lahko zagotovi le z Uredbo SVP.

Za zagotovitev poštene obdelave podatkov je treba posameznike, na katere se nanašajo podatki, obvestiti o namenih obdelave njegovih podatkov in o obstoju pravic do dostopa, ugovora in popravka.

Načelo sorazmernosti in natančnosti ter načelo v zvezi z obdobji hrambe

Informacije morajo biti sorazmerne, primerne, ustrezne in ne pretirane glede na namene, za katere se zbirajo in/ali naprej obdelujejo. Podatki morajo biti natančni in po potrebi posodobljeni, uporabiti je treba vse razumne ukrepe za zagotovitev, da se netočni ali nepopolni podatki zbršejo ali popravijo ob upoštevanju namenov, za katere so bili zbrani ali za katere se nadalje obdelujejo. Osebnih podatkov se morajo hraniti v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo, le toliko časa, kolikor je to potrebno za namene, za katere so bili zbrani ali za katere so bili obdelani. Treba je oblikovati ustrezne zaščitne ukrepe za osebne podatke, shranjene za daljša obdobja za zgodovinsko, statistično ali znanstveno uporabo.

Vodje primera morajo preučiti, ali se morajo informacije v obdelavi nujno arhivirati.

Načelo v zvezi z omejitvijo namena

Osebnih podatkov je treba zbrati za posebne, izrecne in zakonite namene in se jih ne sme nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni, nato pa je o tem treba obvestiti posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo. Vodje primera morajo obdelati osebne podatke samo, kadar za to obstaja jasen namen, npr. pravni razlogi iz Uredbe SVP, ki upravičujejo prenos.

Pravica do dostopa

Posamezniki, na katere se nanašajo informacije, imajo v skladu z Direktivo o varstvu podatkov ⁽²⁾ pravico, da so seznanjeni z obdelavo svojih podatkov, nameni obdelave, prejemnikih podatkov in da imajo posebne pravice, tj. pravico do informacij in popravka. Posameznik, na katerega se nanašajo informacije, ima pravico do dostopa do vseh svojih podatkov v obdelavi. Prav tako ima pravico, da zahteva popravek, izbris ali blokiranje podatkov, ki so nepopolni, nenanatančni ali niso bili obdelani v skladu s pravili o varstvu podatkov ⁽³⁾.

Občutljivi podatki

Obdelava podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično pripadnost, politično prepričanje, verska ali filozofska prepričanja, pripadnost sindikatu, zdravstveno stanje, spolno življenje, prekrške in kazenske obsodbe, je prepovedana. Vendar Direktiva o varstvu podatkov ⁽⁴⁾ določa nekatere izjemne primere, v katerih se občutljivi podatki lahko obdelajo pod določenimi pogoji ⁽⁵⁾. Ker se lahko zgodi, da morajo uporabniki sistema SSVP upravljati občutljive podatke ⁽⁶⁾, se priporoča, da se občutljivi podatki obravnavajo previdno. Priporoča se, da se uporabniki sistema SSVP z nacionalnimi organi za varstvo podatkov posvetujejo, ali se za obdelavo občutljivih podatkov uporabijo odstopanja.

Izjeme

Direktiva o varstvu podatkov dovoljuje nekatere izjeme v okviru preprečevanja, preiskave, odkrivanja in pregona kaznivih dejanj. Priporoča se, da vodje primera preverijo nacionalno zakonodajo in tako ocenijo, ali so take izjeme možne in v kakšni meri ⁽⁷⁾. Priporoča se, da se v primeru izjem to jasno navede v izjavah o varstvu podatkov vsakega prisojnega organa.

⁽¹⁾ Člen 6(1)(b) Direktive 95/46/ES.

⁽²⁾ Členi 10, 11 in 12 Direktive 95/46/ES.

⁽³⁾ Člen 12 Direktive 95/46/ES.

⁽⁴⁾ Člen 8(2) Direktive 95/46/ES.

⁽⁵⁾ Člen 8 Direktive 95/46/ES.

⁽⁶⁾ Poglavje 4 Priloge k Odločbi 2007/76/ES.

⁽⁷⁾ Mnenje 6/2007 o vprašanih varstva podatkov v zvezi s sistemom sodelovanja za varstvo potrošnikov (SSVP) 01910/2007/EN – WP 130 – sprejeto 21. septembra 2007, str. 24–26.

Uporaba načel v zvezi z varstvom podatkov

Na podlagi uporabe teh načel v zvezi z varstvom podatkov pri delovanju sistema SSVP se priporoča naslednje:

1. Uporaba sistema SSVP mora biti strogo omejena na uporabo za namene iz Uredbe SVP. Člen 13(1) Uredbe SVP določa, da se sporočene informacije lahko uporabijo le za zagotavljanje skladnosti z zakonodajo, ki štiti interese potrošnikov. Ta zakonodaja je navedena v Prilogi k Uredbi SVP.
 2. Priporoča se, da izvršitveni uradniki uporabijo informacije, pridobljene iz zahtevka za vzajemno pomoč, ali pa pošljejo opozorilo samo v zvezi s tem posebnim primerom, v skladu s pravnimi zahtevami za varstvo podatkov, pri čemer morajo predhodno oceniti potrebo po obdelavi v okviru preiskav, ki so bile izvedene v širšem javnem interesu.
 3. Pri prenosu podatkov izvršilni uradniki za vsak primer posebej ocenijo, kdo so prejemniki informacij, ki jih je treba obdelati.
 4. Uporabniki sistema SSVP morajo previdno izbrati vprašanja, ki jih postavljajo v zahtevku za vzajemno pomoč, in ne smejo zahtevati več podatkov, kot je potrebno. To ni le vprašanje spoštovanja načel v zvezi s kakovostjo podatkov, ampak tudi zmanjšanja upravne obremenitve.
 5. Direktiva o varstvu podatkov⁽¹⁾ določa, da morajo biti osebni podatki natančni in posodobljeni. Priporoča se, da pristojni organ, ki je predložil informacijo, prispeva k zagotavljanju natančnosti podatkov, ki so shranjeni v sistemu SSVP. V sistem SSVP so bila dodana sporočila, ki se občasno pojavijo in vodijo primera opomnijo, da preveri, ali so osebni podatki natančni in posodobljeni.
 6. Praktični način obveščanja posameznikov, na katere se nanašajo informacije, o njihovih pravicah je s splošnim obvestilom o varovanju zasebnosti na spletiščih. Priporoča se, da vsak pristojni organ na svojih spletiščih zagotovi splošno obvestilo o varovanju zasebnosti na spletiščih. Vsako obvestilo o varovanju zasebnosti mora biti v skladu z obveznostmi glede informacij, kakor je določeno v Direktivi o varstvu podatkov, vključevati mora povezavo na obvestilo Komisije o varovanju zasebnosti na spletiščih ter navajati podrobnejše informacije, vključno s kontaktnimi podatki zadevnega pristojnega organa in vsemi nacionalnimi omejitvami o pravici do dostopa ali informacij. Vsi zadevni upravljavci podatkov morajo zagotoviti, da se obvestila o varovanju zasebnosti objavijo.
 7. Posameznik, na katerega se nanašajo informacije, lahko zahteva dostop, popravek in izbris svojih osebnih podatkov iz več kot enega vira. Čeprav je vsak pristojni organ kot upravljavec podatkov pristojen za obdelavo podatkov, si je treba prizadevati za usklajen odziv na zahtevke v zvezi s čezmejnimi primeri. V teh primerih se priporoča, da pristojni organi o prejemu zahtevka obvestijo druge zadevne pristojne organe.
- Kadar pristojni organ meni, da odobritev zahtevka lahko vpliva na preiskavo ali postopek izvršitve, ki ga izvaja drugi pristojni organ, lahko pred odobritvijo zahtevka od tega pristojnega organa zahteva mnenje.
- Tudi posameznik, na katerega se nanašajo informacije, lahko Komisiji predloži zahtevek. Komisija lahko odobri zahtevek le za podatke, do katerih ima dostop. Po prejemu zahtevka se mora posvetovati s pristojnim organom, ki je predložil informacije. Če ni bilo predloženih nobenih pripomb ali pristojni organ ne odgovori v razumnem roku, lahko Komisija določi, ali bo odobrila zahtevek na podlagi Uredbe o varstvu podatkov ali ne. Zahtevati mora tudi mnenje pristojnih organov, katerih preiskovalne ali izvršilne dejavnosti so lahko zaradi odobritve zahtevka ogrožene. Preučiti mora, ali bo vključitev dodatnih tehničnih lastnosti v sistem SSVP olajšala take izmenjave.
8. Odločba 2007/76/ES o izvajanju SVP določa uvedbo podatkovnih polj v sistemu SSVP za imena direktorjev družb. Izvršilni uradniki morajo oceniti, ali je vključitev te vrste osebnih podatkov potrebna za rešitev primera. Da se ugotovi, ali je potrebno vključiti ime direktorja družba v opredeljeno podatkovno polje, je treba vsak primer posebej oceniti pred naložitvijo informacij v sistem SSVP in preden se drugemu pristojnemu organu pošlje opozorilo ali zahtevek za vzajemno pomoč.
 9. Odločba 2007/76/ES o izvajanju SVP določa, da mora pristojni organ, ki naloži informacije, zahtevke za izvršitev ali opozorila, navesti, ali je treba te informacije obravnavati zaupno. To se izvede za vsak primer posebej. Podobno mora zaproseni organi pri predložitvi informacij navesti, ali je treba informacije obravnavati zaupno. Sistem SSVP vključuje privzeto vrednost, ki jo uporabniki sistema SSVP uporabijo, če želijo izrecno dovoliti dostop do dokumentov, in sicer tako da odstranijo kljukico pri zastavici, ki označuje zaupnost.

⁽¹⁾ Člen 6(1)(d) Direktive 95/46/ES.

8. SSVP IN VARSTVO PODATKOV

Okolje, prijazno varstvu podatkov

Pri oblikovanju sistema SSVP se je upoštevala zakonodaja o varstvu podatkov:

- Uporabniki SSVP uporabljajo s-TESTA (varne čezevropske telematske storitve med upravami), ki omogočajo vodeno, zanesljivo in varno vseevropsko komunikacijsko platformo za evropske in nacionalne uprave. Mreža s-TESTA temelji na zasebni infrastrukturi, ki je namenoma popolnoma ločena od interneta. Za zagotovitev najboljše zaščite za mrežo so bili v strukturo sistema vključeni ustrezni varnostni ukrepi. Mreža ima varnostno akreditacijo in je zato primerna za prenos zaupnih informacij vrste „Restreint UE“.
- Uvedene so bile številne tehnične lastnosti: varna in osebna gesla za prijavljene pristojne uradnike v imenovanih uradih, uporaba varne mreže(s-TESTA), pojavna okna s sporočilom, ki vodje primera opominjo, da pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo pravila o varstvu podatkov, uporaba različnih uporabniških profilov, ki regulirajo dostop do informacij glede na vlogo (pristojni organ, enotni povezovalni organ ali Komisija), možnost omejitve dostopa do dokumentov, tako da se jih označi kot zaupne, ter sporočilo na domači strani sistema SSVP, ki napotuje na pravila o varstvu podatkov.
- Izvedbena pravila⁽¹⁾, ki zajemajo ključne vidike za zagotavljanje skladnosti z zahtevami o varstvu podatkov: jasna pravila o izbrisu (katere informacije, kako in kdaj izbrisati podatke), načela, ki določajo vrste dostopa do informacij (samo pristojni organi, na katere se te informacije neposredno nanašajo, imajo neomejen dostop, drugi pa imajo dostop le do splošnih informacij).
- Smernice za delovanje⁽²⁾, ki podrobneje pojasnjujejo, kaj je treba upoštevati pri izpolnjevanju različnih podatkovnih polj, ter vključevanje teh smernic⁽³⁾.
- Letni pregledi za zagotovitev, da pristojni organi preverijo natančnost osebnih podatkov (načrtovano je označevanje, vendar se še ne izvaja) in tistih primerov, ki so zaključeni in/ali zbrisani, kakor določajo pravila, za zagotovitev, da se navedeni primeri ne pozabijo. Komisija skupaj z državami članicami redno organizira sistematični pregled primerov, ki so bili odprti dlje, kot je povprečno obdobje obravnavanja primera.
- Avtomatični zbris primerov vzajemne pomoči 5 let po zaključku primera, kakor to zahteva Uredba SVP.
- Sistem SSVP je orodje IT, ki se še razvija in katerega namen je uporaba, prijazna varstvu podatkov. V ustroj sistema so bile vgrajene številne zgoraj opisane zaščitne lastnosti. Komisija namerava nadaljevati razvoj nadaljnjih izboljšav, kakor bo to potrebno.

Nekaj dodatnih smernic

Koliko časa je treba primer hraniti in kdaj ga je treba zaključiti in izbrisati?

Samo Komisija lahko izbrise informacije iz sistema SSVP⁽⁴⁾ in to lahko stori le na zahtevo pristojnega organa. Pri oblikovanju takega zahtevka mora pristojni organ navesti razloge za izbris. Edina izjema so zahtevki za izvršitev. Te Komisija avtomatično izbrise 5 let po tem, ko pristojni organ zaključi primer.

Določena so bila pravila z določenimi časovnimi omejitvami, da se zagotovi izbris podatkov, ki niso več potrebni, niso natančni in za katere se je izkazalo, da so neupravičeni in/ali so dosegli najdaljše obdobje hrambe.

Zakaj je določeno obdobje hrambe 5 let?

Namen obdobja hrambe je, da se pri obravnavi kršitev znotraj Skupnosti olajša sodelovanje med javnimi organi, pristojnimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov, da se prispeva k nemotenemu delovanju notranjega trga, kakovosti in doslednosti izvrševanja zakonodaje o varstvu interesov potrošnikov, spremljanju varstva ekonomskih interesov potrošnikov ter da se prispeva k zviševanju standarda in usklajenosti izvrševanja. Pooblaščenim izvršitvenim uradnikom pristojnega organa, ki je prvotno obravnaval primer, lahko med obdobjem hrambe pregledajo dokumentacijo, da ugotovijo povezave za morebitne ponavljajoče se kršitve, kar pripomore k boljšemu in učinkovitejšemu izvrševanju.

⁽¹⁾ Odločba 2007/76/ES.

⁽²⁾ Mreža sodelovanja na področju varstva potrošnikov: smernice za delovanje – potrdil Odbor SVP 8. junija 2010.

⁽³⁾ Vsebina teh smernic bo vključena v prihodnje usposabljanje o SSVP.

⁽⁴⁾ Člen 10 Uredbe SVP (ES) št. 2006/2004 in poglavje 2 Priloge k Odločbi 2007/76/ES o izvajanju SVP.

Katere informacije se lahko vključijo v forum?

Forum, ki je vključen v sistem SSVP, je orodje, namenjeno izmenjavi informacij v zvezi z vprašanji, kot so nova izvršilna pooblastila in najboljše prakse. Ne glede na to, da izvršilni uradniki foruma ne uporabljajo pogosto, na splošno velja, da se ne sme uporabljati za izmenjavo podatkov o primeru in ne sme vsebovati osebnih podatkov.

Katere vrste podatkov se lahko vključijo v kratke povzetke in priložene dokumente?

Odločba 2007/76/ES o izvajanju SVP za primere opozoril ter zahtevkov za informacije in zahtevkov za izvršitev določa podatkovno polje „priloženi dokumenti“. „Kratki povzetki“ so polje, kamor se vpiše opis kršitve. Priporoča se, da se v kratke povzetke ne vključijo osebni podatki, saj je to podatkovno polje namenjeno splošnemu opisu kršitve. Osebne podatke v priloženih dokumentih, ki niso nujno potrebni, je treba zatemniti ali odstraniti.

Kaj pomeni „upravičen sum“, da se je zgodila kršitev?

Upravičen sum je treba razlagati v skladu z nacionalno zakonodajo. Vendar se priporoča, da se domnevne kršitve v sistemu SSVP vključijo le, če obstajajo dokazi, da se je taka kršitev zgodila ali se lahko zgodi.

Kako se obravnavajo prenosi v tretje države?

Uredba SVP (1) določa, da se informacije, ki se sporočajo v skladu z Uredbo SVP, lahko posredujejo tudi organu tretje države, s katero ima država članica dvostranski sporazum o pomoči, če je bila pridobljena privolitev pristojnega organa, ki je prvotno posredoval informacijo, in če so bile upoštevane določbe o varstvu podatkov.

Ker Evropska unija nima mednarodnega sporazuma za ureditev sodelovanja glede vzajemne pomoči (2) s tretjo državo, se priporoča, da vsak dvostranski sporazum o pomoči z dano tretjo državo določa ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov, zadevni nacionalni organi za nadzor varstva podatkov pa morajo biti obveščeni, da se lahko izvede predhodno preverjanje, razen če Komisija meni, da tretja država v skladu s členom 25 Direktive o varstvu podatkov zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov pri prenosih iz Unije.

(1) Člen 14(2) Uredbe SVP (ES) št. 2006/2004.

(2) Člen 18 Uredbe SVP (ES) št. 2006/2004.

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

Samo izvirna besedila UN/ECE so pravno veljavna v skladu z mednarodnim javnim pravom. Status in začetek veljavnosti tega pravilnika je treba preveriti v najnovejši različici dokumenta UN/ECE TRANS/WP.29/343, ki je dostopen na:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Pravilnik št. 100 Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) – Enotne določbe za homologacijo vozil v zvezi s posebnimi zahtevami za električni pogonski sistem

Vključuje vsa veljavna besedila do:

Sprememb 01 – Začetek veljavnosti: 4. december 2010

VSEBINA

PRAVILNIK

1. Področje uporabe
2. Opredelitve pojmov
3. Vloga za homologacijo
4. Homologacija
5. Zahteve in preskusi
6. Sprememba in razširitev homologacije za tip vozila
7. Skladnost proizvodnje
8. Kazni za neskladnost proizvodnje
9. Popolno prenehanje proizvodnje
10. Imena in naslovi tehničnih služb, ki izvajajo homologacijske preskuse, ter upravnih organov
11. Prehodne določbe

PRILOGE

- Priloga 1 – Sporočilo
- Priloga 2 – Namestitev homologacijskih oznak
- Priloga 3 – Zaščita pred neposrednimi stiki delov pod napetostjo
- Priloga 4 – Način merjenja izolacijske upornosti
- Priloga 5 – Način potrditve za delovanje vgrajenega sistema za nadzor izolacijske upornosti
- Priloga 6 – Bistvene lastnosti cestnih vozil ali sistemov
- Priloga 7 – Določanje emisij vodika med napajanjem pogonskega akumulatorja

1. PODROČJE UPORABE

Naslednji predpisi se uporabljajo za varnostne zahteve za električni pogonski sistem cestnih vozil kategorij M in N z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo, ki presega 25 km/h, opremljena z enim ali več električnimi pogonskimi motorji, ki niso stalno priključeni na omrežje, ter za zahteve za njihove visokonapetostne sestavne dele in sisteme, ki so galvansko spojeni z visokonapetostnim vodilom električnega pogonskega sistema.

Ta pravilnik ne zajema varnostnih zahtev za cestna vozila po trku.

2. OPREDELITVE POJMOV

V tem pravilniku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- 2.1 „Vožnja omogočena“ pomeni stanje vozila, pri katerem pritisk na stopalko za plin (ali aktiviranje enakovrednega upravljalca) ali sprostitve zavornega sistema povzroči, da električni pogonski sistem premakne vozilo.
- 2.2 „Pregrada“ pomeni del, ki ščiti pred neposrednim stikom z deli pod napetostjo iz katerekoli smeri.
- 2.3 „Prevodna povezava“ pomeni povezavo med konektorji in zunanjim virom napajanja z električno energijo s konektorji pri napajanju sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja.
- 2.4 „Priklopni sistem za napajanje sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja“ pomeni električni tokokrog, ki se uporablja za napajanje sistema za shranjevanje energije, ki ga je mogoče napajati iz zunanjega vira napajanja z električno energijo, vključno z dovodom v vozilo.
- 2.5 „Neposredni stik“ pomeni stik oseb z deli pod napetostjo.
- 2.6 „Električno podvozje“ pomeni sklop električno povezanih prevodnih delov, katerih potencial se upošteva kot referenca.
- 2.7 „Električni tokokrog“ pomeni sklop povezanih delov pod napetostjo, ki so zasnovani tako, da so pri običajnem delovanju oskrbovani z električno energijo.
- 2.8 „Sistem za pretvorbo električne energije“ pomeni sistem, ki ustvarja in zagotavlja električno energijo za električni pogon.
- 2.9 „Električni pogonski sistem“ pomeni električni tokokrog, ki vključuje pogonski motor oziroma motorje in lahko vključuje sistem za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, sistem za pretvorbo električne energije, elektronske pretvornike, ustrezne kable in konektorje ter priklopni sistem za napajanje sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja.
- 2.10 „Elektronski pretvornik“ pomeni napravo, ki omogoča krmiljenje in/ali pretvorbo električne energije za električni pogon.
- 2.11 „Ohišje“ pomeni del, ki obdaja notranje enote in jih ščiti pred neposrednim stikom iz katere koli smeri.
- 2.12 „Izpostavljeni prevodni del“ pomeni prevodni del, ki se ga je mogoče dotakniti v skladu z določbami stopnje zaščite IPXXB, in ki zaradi napake v izolaciji pride pod napetost.
- 2.13 „Zunanji vir napajanja z električno energijo“ pomeni vir napajanja z električno energijo z izmeničnim (AC) ali enosmernim tokom (DC) zunaj vozila.
- 2.14 „Visoka napetost“ pomeni razvrstitev električnega sestavnega dela ali tokokroga, če je njegova delovna napetost $> 60 \text{ V in } \leq 1\,500 \text{ V DC}$ ali $> 30 \text{ V in } \leq 1\,000 \text{ V AC}$ efektivne vrednosti (r.m.s.)
- 2.15 „Visokonapetostno vodilo“ pomeni električni tokokrog, vključno s priklopnim sistemom za napajanje sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, ki deluje pri visoki napetosti.

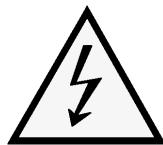
- 2.16 „Posredni stik“ pomeni stik oseb z izpostavljenimi prevodnimi deli.
- 2.17 „Deli pod napetostjo“ pomeni prevodne dele, ki so pri običajni uporabi oskrbovani z električno energijo.
- 2.18 „Prtljažni prostor“ pomeni prostor v vozilu za prtljago, ki ga omejujejo streha, pokrov motorja, pod, bočne stene ter pregrada in ohišje za zaščito pogonskega sistema pred neposrednim stikom z deli pod napetostjo, ki je od prostora za potnike ločen s prednjo ali zadnjo pregradno steno.
- 2.19 „Vgrajeni sistem nadzora izolacijske upornosti“ pomeni napravo, ki nadzira izolacijsko upornost med visokonapetostnimi vodili in električnim podvozjem.
- 2.20 „Pogonski akumulator odprtega tipa“ pomeni tekočinski akumulator, ki ga je treba polniti z vodo in ustvarja vodikov plin, ki se sprošča v ozračje.
- 2.21 „Prostor za potnike“ pomeni prostor v vozilu, namenjen potnikom, ki ga omejujejo streha, pod, bočne stene, vrata, okenska stekla, prednja in zadnja pregradna stena ali zadnja vrata ter pregrade in ohišja za zaščito pogonskega sistema pred neposrednim stikom z deli pod napetostjo.
- 2.22 „Stopnja zaščite“ pomeni zaščito, ki jo zagotavlja pregrada/ohišje v zvezi s stikom preskusne sonde, kot so preskusni zobci (IPXXB) ali preskusna žica (IPXXD), z deli pod napetostjo, kot je opredeljeno v Prilogi 3.
- 2.23 „Sistem za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja“ pomeni sistem za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, ki zagotavlja električno energijo za električni pogon.
- 2.24 „Vzdrževalno stikalo“ pomeni napravo za izklop električnega tokokroga pri opravljanju pregledov in vzdrževalnih del na sistemu za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, na gorivnih celicah itd.
- 2.25 „Trden izolator“ pomeni izolacijsko prevleko kablov, ki pokriva in ščiti dele pod napetostjo pred neposrednim stikom iz katere koli smeri; pokrovi za izolacijo delov konektorjev, ki so pod napetostjo, in lak ali barva za izolacijo.
- 2.26 „Tip vozila“ pomeni vozila, ki se ne razlikujejo v tako bistvenih vidikih, kot so:
- (a) vgradnja električnega pogonskega sistema in galvansko spojenega visokonapetostnega vodila;
 - (b) narava in vrsta električnega pogonskega sistema in galvansko spojenih visokonapetostnih sestavnih delov.
- 2.27 „Delovna napetost“ pomeni največjo efektivno vrednost (r.m.s.) napetosti električnega tokokroga, ki jo določi proizvajalec in se lahko pojavi med katerimi koli prevodnimi deli v pogojih odprtega vezja ali v običajnih pogojih delovanja. Če je električni tokokrog galvansko ločen, se delovna napetost določi za vsak ločen tokokrog.
3. VLOGA ZA HOMOLOGACIJO
- 3.1 Vlogo za homologacijo tipa vozila v zvezi s posebnimi zahtevami za električni pogonski sistem vložijo proizvajalec vozila ali njegov ustrezen pooblaščen predstavnik.
- 3.2 Vlogi se priložijo spodaj navedeni dokumenti v treh izvodih in naslednji podatki:
- 3.2.1 Podroben opis tipa vozila glede električnega pogonskega sistema in galvansko spojenega visokonapetostnega vodila.
- 3.3 Tehnični službi, ki izvaja homologacijske preskuse, se predloži vozilo, ki je predstavnik tipa v postopku homologacije.

- 3.4 Pristojni organ pred podelitvijo homologacije preveri, ali obstajajo zadovoljivi ukrepi za zagotovitev učinkovitega preverjanja skladnosti proizvodnje.
4. HOMOLOGACIJA
- 4.1 Če vozilo, predloženo v homologacijo v skladu s tem pravilnikom, izpolnjuje zahteve iz odstavka 5 spodaj in iz prilog 3, 4, 5 in 7 k temu pravilniku, se homologacija za ta tip vozila podeli.
- 4.2 Vsakemu homologiranemu tipu se dodeli homologacijska številka. Prvi dve števki (zdaj 01 za Pravilnik v tej obliki) označujeta spremembe, vključno z zadnjimi večjimi tehničnimi spremembami Pravilnika ob izdaji homologacije. Ista pogodbenica ne sme dodeliti iste številke drugemu tipu vozila.
- 4.3 Obvestilo o podelitvi, zavrnitvi ali razširitvi ali preklicu homologacije ali popolnem prenehanju proizvodnje tipa vozila v skladu s tem pravilnikom se pošlje pogodbenicam Sporazuma, ki uporabljajo ta pravilnik, na obrazcu, ki je v skladu z vzorcem iz Priloge 1 k temu pravilniku.
- 4.4 Na vsakem vozilu, ki je v skladu s tipom vozila, homologiranim po tem pravilniku, mora biti na vidnem in zlahka dostopnem mestu, opredeljenem na homologacijskem certifikatu, nameščena mednarodna homologacijska oznaka, sestavljena iz:
- 4.4.1 kroga, ki obkroža črko „E“ in številčno oznako države, ki je podelila homologacijo; ⁽¹⁾/
- 4.4.2 številke tega pravilnika, ki ji sledijo črka „R“, pomišljaj in številka homologacije na desni strani kroga iz odstavka 4.4.1.
- 4.5 Če je vozilo skladno s tipom vozila, homologiranim po enem ali več drugih pravilnikih, ki so priloženi Sporazumu, v državi, ki je podelila homologacijo v skladu s tem pravilnikom, simbola iz odstavka 4.4.1 ni treba ponoviti; v tem primeru se v navpičnih stolpcih na desni strani simbola iz odstavka 4.4.1 navedejo številke pravilnika, homologacije in dodatni simboli vseh pravilnikov, v skladu s katerimi je bila podeljena homologacija, v državi, ki je podelila homologacijo v skladu s tem pravilnikom.
- 4.6 Homologacijska oznaka mora biti jasno čitljiva in neizbrisna.
- 4.7 Homologacijska oznaka se namesti v bližino podatkovne tablice vozila, ki jo je namestil proizvajalec, ali nanjo.
- 4.8 V Prilogi 2 k temu pravilniku so navedeni primeri namestitev homologacijskih oznak.
5. ZAHTEVE IN PRESKUSI
- 5.1 Zaščita pred električnim udarom
- Te zahteve za električno varnost se uporabljajo za visokonapetostna vodila, kadar niso povezana z visokonapetostnimi zunanji viri napajanja.

⁽¹⁾ 1 za Nemčijo, 2 za Francijo, 3 za Italijo, 4 za Nizozemsko, 5 za Švedsko, 6 za Belgijo, 7 za Madžarsko, 8 za Češko, 9 za Španijo, 10 za Srbijo, 11 za Združeno kraljestvo, 12 za Avstrijo, 13 za Luksemburg, 14 za Švico, 15 (prosto), 16 za Norveško, 17 za Finsko, 18 za Dansko, 19 za Romunijo, 20 za Poljsko, 21 za Portugalsko, 22 za Rusko federacijo, 23 za Grčijo, 24 za Irsko, 25 za Hrvaško, 26 za Slovenijo, 27 za Slovaško, 28 za Belorusijo, 29 za Estonijo, 30 (prosto), 31 za Bosno in Hercegovino, 32 za Latvijo, 33 (prosto), 34 za Bolgarijo, 35 (prosto), 36 za Litvo, 37 za Turčijo, 38 (prosto), 39 za Azerbajdžan, 40 za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, 41 (prosto), 42 za Evropsko skupnost (homologacije podelijo države članice z uporabo svojih oznak ECE), 43 za Japonsko, 44 (prosto), 45 za Avstralijo, 46 za Ukrajino, 47 za Južno Afriko, 48 za Novo Zelandijo, 49 za Ciper, 50 za Malto, 51 za Republiko Korejo, 52 za Malezijo, 53 za Tajsko, 54 in 55 (prosto), 56 za Črno goro, 57 (prosto) ter 58 za Tunizijo. Nadaljnje številčne oznake se drugim državam podelijo v kronološkem zaporedju, po katerem ratificirajo Sporazum o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za kolesna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v kolesna vozila in/ali uporabijo na njih, in o pogojih za vzajemno priznanje homologacij, podeljenih na podlagi teh predpisov, ali pristopijo k njemu, generalni sekretar Združenih narodov pa tako dodeljene številčne oznake sporoči pogodbenicam Sporazuma.

- 5.1.1 Zaščita pred neposrednim stikom
- Zaščita pred neposrednim stikom z deli pod napetostjo mora izpolnjevati zahteve iz odstavkov 5.1.1.1 in 5.1.1.2. Teh zaščit (trdnega izolatorja, pregrade, ohišja itd.) ne sme biti mogoče odpreti, razstaviti ali odstraniti brez uporabe orodja.
- 5.1.1.1 V prostoru za potnike ali prtljago morajo biti deli pod napetostjo zaščiteni s stopnjo zaščite IPXXD.
- 5.1.1.2 V prostorih, ki niso prostori za potnike ali prtljago, morajo biti deli pod napetostjo zaščiteni s stopnjo zaščite IPXXB.
- 5.1.1.3 Konektorji
- Šteje se, da konektorji (vključno z dovodom v vozilo) to zahtevo izpolnjujejo, če:
- (a) izpolnjujejo zahteve odstavkov 5.1.1.1 in 5.1.1.2, potem ko se ločijo brez uporabe orodja, ali
 - (b) so nameščeni pod podom in imajo mehanizem za blokiranje, ali
 - (c) imajo mehanizem za blokiranje in je treba za ločitev konektorja z orodjem odstraniti druge sestavne dele, ali
 - (d) napetost delov pod napetostjo v eni sekundi po ločitvi konektorja pade na DC 60 V ali manj ali na AC 30 V (r.m.s.) ali manj.
- 5.1.1.4 Vzdrževalno stikalo
- Za vzdrževalno stikalo, ki ga je mogoče odpreti, razstaviti ali odstraniti brez orodja, je sprejemljivo, če, potem ko se odpre, razstavi ali odstrani brez orodja, dosega stopnja zaščite IPXXB.
- 5.1.1.5 Oznake
- 5.1.1.5.1 Na sistemu za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja ali blizu tega sistema mora biti simbol, prikazan na sliki 1. Simbol mora imeti rumeno ozadje, rob in puščica morata biti črna.

Slika 1

Oznaka visokonapetostne opreme

- 5.1.1.5.2 Simboli morajo biti vidni tudi na ohišjih in pregradah, ki ščitijo dele pod visoko napetostjo. Ta določba ni obvezna za konektorje za visokonapetostna vodila. Ta določba se ne uporablja v naslednjih primerih:
- (a) kjer pregrad ali ohišij fizično ni mogoče doseči, odpreti ali odstraniti; razen če se z orodjem odstranijo drugi sestavni deli vozila;
 - (b) kadar so pregrade in ohišja pod podom vozila.
- 5.1.1.5.3 Kabli za visokonapetostna vodila, ki niso v ohišjih, morajo imeti zunanji ovoj oranžne barve.
- 5.1.2 Zaščita pred posrednim stikom
- 5.1.2.1 Za zaščito pred električnim udarom zaradi posrednega stika morajo biti izpostavljeni prevodni deli, kot sta prevodna pregrada in ohišje, dobro galvansko spojeni z električnim podvozjem z električno žico ali ozemljitvenim kablom ali zvarjeni ali povezani s sorniki itd., tako da se ne ustvarja nevarni potencial.

- 5.1.2.2 Upornost med vsemi izpostavljenimi prevodnimi deli in električnim podvozjem mora biti nižja od 0,1 ohma, če je tok najmanj 0,2 ampera.

Ta zahteva je izpolnjena, če je galvanski spoj zvarjen.

- 5.1.2.3 Pri motornih vozilih, ki bodo z ozemljenim zunanjim virom napajanja z električno energijo povezana prek prevodne povezave, mora biti zagotovljena naprava, ki omogoča galvansko povezavo električnega podvozja z ozemljitvijo.

Naprava mora omogočati povezavo z ozemljitvijo, preden se vozilo priključi na zunanjo napetost, in vzdrževanje te povezave, dokler zunanja napetost ni odstranjena iz vozila.

Izpolnjevanje te zahteve se lahko dokaže bodisi z uporabo konektorja, ki ga določi proizvajalec avtomobila, bodisi z analizo.

- 5.1.3 Izolacijska upornost

- 5.1.3.1 Električni pogonski sistem, sestavljen iz ločenih vodil za enosmerni in izmenični tok

Če so visokonapetostna vodila za izmenični tok in visokonapetostna vodila za enosmerni tok galvansko izolirana ena od drugih, mora izolacijska upornost med visokonapetostnim vodilom in električnim podvozjem znašati najmanj 100 Ω /volt delovne napetosti za vodila za enosmerni tok in najmanj 500 Ω /volt delovne napetosti za vodila za izmenični tok.

Meritev se izvede v skladu s Prilogo 4 „Merjenje izolacijske upornosti“.

- 5.1.3.2 Električni pogonski sistem, sestavljen iz kombiniranih vodil za enosmerni in izmenični tok

Če so visokonapetostna vodila za izmenični tok in visokonapetostna vodila za enosmerni tok galvansko spojena, mora izolacijska upornost med visokonapetostnim vodilom in električnim podvozjem znašati najmanj 500 Ω /volt delovne napetosti.

Če pa so vsa visokonapetostna vodila za izmenični tok zaščitena z enim od naslednjih dveh ukrepov, mora izolacijska upornost med visokonapetostnim vodilom in električnim podvozjem znašati najmanj 100 Ω /volt delovne napetosti:

- (a) dvema ali več sloji trdnih izolatorjev, pregrad ali ohišij, ki neodvisno izpolnjujejo zahtevo iz odstavka 5.1.1, na primer kabli;
- (b) mehansko robustnimi zaščitami z ustrezno vzdržljivostjo glede na življenjsko dobo vozil, kot so ohišja motorja, ohišja elektronskih pretvornikov ali konektorji,

Izolacijska upornost med visokonapetostnim vodilom in električnim podvozjem se lahko dokaže z izračunom, meritvijo ali kombinacijo obojega.

Merjenje se izvede v skladu s Prilogo 4 „Merjenje izolacijske upornosti“.

- 5.1.3.3 Vozila na gorivne celice

Če najmanjše predpisane izolacijske upornosti ni mogoče vzdrževati, je treba zagotoviti zaščito z eno od naslednjih možnosti:

- (a) dva ali več slojev trdnih izolatorjev, pregrad ali ohišij, ki neodvisno izpolnjujejo zahteve iz odstavka 5.1.1;
- (b) vgrajenim sistemom nadzora izolacijske upornosti skupaj z opozorilom vozniku, če izolacijska upornost pade pod najmanjšo zahtevano vrednost. Izolacijske upornosti med visokonapetostnim vodilom priklopnega sistema za napajanje sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, ki je oskrbovan z energijo samo med napajanjem sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, in električnim podvozjem ni treba nadzirati. Delovanje vgrajenega sistema nadzora izolacijske upornosti se potrdi, kakor je opisano v Prilogi 5.

- 5.1.3.4 Zahteva za izolacijo upornost za priklonni sistem za napajanje sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja
- Za dovod v vozilo, ki je namenjen za prevodno priključitev na ozemljen zunanji vir napajanja z izmeničnim tokom in električni tokokrog, ki je galvansko spojen z dovodom v vozilo med napajanjem sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, mora biti izolacijska upornost med visokonapetostnim vodilom in električnim podvozjem pri izklopljenem spojniku polnilnika najmanj 1 MΩ. Med merjenjem se pogonski akumulator lahko izklopi.
- 5.2 Sistem za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja
- 5.2.1 Zaščita pred prekomernim tokom
- Sistem za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja se ne sme pregreti.
- Če se sistem za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja pregreje zaradi prekomernega toka, mora biti opremljen z zaščitnimi napravami, kot so varovalke, prekinjevalci toka ali glavni kontaktorji.
- Ta zahteva se ne uporablja, če proizvajalec predloži podatke, da je pregretje zaradi prekomernega toka preprečeno brez zaščitne naprave.
- 5.2.2 Kopicenje plina
- Prostori za namestitev pogonskega akumulatorja odprtega tipa, ki lahko proizvaja vodikov plin, morajo biti opremljeni z ventilatorjem ali prezračevalnim vodom, da se prepreči kopicenje vodikovega plina.
- 5.3 Funkcionalna varnost
- Voznik mora dobiti vsaj kratkotrajno opozorilo, ko je vozilo v stanju „vožnja omogočena“.
- Ta določba se ne uporablja v pogojih, ko pogonsko moč vozila neposredno ali posredno zagotavlja motor z notranjim izgorevanjem.
- Voznik mora biti pri zupušanju vozila opozorjen (npr. z optičnim ali zvočnim signalom), če je vozilo še vedno v stanju vožnja omogočena.
- Če se za napajanje sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja lahko uporabi zunanji vir napajanja, mora biti gibanje vozila z lastnim pogonskim sistemom onemogočeno, dokler je konektor zunanjega vira napajanja z električno energijo fizično povezan z dovodom v vozilo.
- Izpolnjevanje te zahteve se dokaže z uporabo konektorja, ki ga določi proizvajalec vozila.
- Vozniku mora biti prikazano stanje krmilne enote za smer vožnje.
- 5.4 Določanje emisij vodika
- 5.4.1 Ta preskus je treba opraviti na vseh vozilih, ki so opremljena s pogonskimi akumulatorji odprtega tipa.
- 5.4.2 Preskus se izvede v skladu z metodo iz Priloge 7 tega pravilnika. Vzorčenje in analiza vodika morata biti taka, kot je predpisano. Druge analitske metode se lahko odobrijo, če se dokaže, da dajejo enakovredne rezultate.
- 5.4.3 Med običajnim postopkom napajanja v pogojih iz Priloge 7 morajo biti emisije vodika 5 ur nižje od 125 g ali t_2 (v urah) nižje od $25 \times t_2$ g.
- 5.4.4 Med napajanjem z vgrajenim polnilnikom, ki ima okvaro (pogoji iz Priloge 7), morajo biti emisije vodika nižje od 42 g. Vgrajeni polnilnik mora tudi omejiti to možno okvaro na 30 minut.
- 5.4.5 Vsi postopki, povezani z napajanjem akumulatorja, se samodejno nadzirajo, vključno s prenehanjem napajanja.
- 5.4.6 Faz napajanja ne sme biti mogoče ročno krmiliti.
- 5.4.7 Običajni priklon na električno omrežje ali odklop z omrežja ali prekinitvev električnega toka ne smejo vplivati na sistem za krmiljenje faz napajanja.

- 5.4.8 Pomembne napake pri napajanju morajo biti vozniku trajno prikazane. Pomembna napaka pri napajanju je napaka, ki lahko pri poznejšem napajanju povzroči motnje v delovanju vgrajenega polnilnika.
- 5.4.9 Proizvajalec mora v navodilih za uporabo navesti, da vozilo izpolnjuje te zahteve.
- 5.4.10 Homologacija, podeljena tipu vozil glede emisije vodika, se lahko razširi na različne tipe vozil iz iste družine v skladu z opredelitvijo družine iz dodatka 2 Priloge 7.
6. SPREMEMBE IN RAZŠIRITEV HOMOLOGACIJE ZA TIP VOZILA
- 6.1 Vsaka sprememba tipa vozila se sporoči upravnemu organu, ki je podelil homologacijo tipa vozila. Organ lahko potem:
- 6.1.1 meni, da spremembe verjetno ne bodo imele nobenega znatnega škodljivega vpliva in da vozilo v vsakem primeru še vedno izpolnjuje zahteve; ali
- 6.1.2 od tehnične službe, ki izvaja preskuse, zahteva nadaljnje poročilo o preskusu.
- 6.2 Potrditev ali zavrnitev homologacije, ki opredeljuje spremembo, se po postopku iz zgornjega odstavka 4.3 sporoči pogodbenicam Sporazuma, ki uporabljajo ta pravilnik.
- 6.3 Pristojni organ, ki izda razširitev homologacije, tej razširitvi dodeli serijsko številko in o tem obvesti druge pogodbenice Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, s sporočilom na obrazcu, ki je v skladu z vzorcem iz Priloge 1 k temu pravilniku.
7. SKLADNOST PROIZVODNJE
- 7.1 Vsako vozilo, homologirano v skladu s tem pravilnikom, se izdelava tako, da izpolnjuje zahteve iz odstavka 5.
- 7.2 Za preverjanje izpolnjevanja zahtev iz odstavka 7.1. se izvajajo ustrezna preverjanja proizvodnje.
- 7.3 Imetnik homologacije mora zlasti:
- 7.3.1 zagotavljati obstoj postopkov za učinkovit nadzor kakovosti vozil;
- 7.3.2 imeti dostop do preskusne opreme, ki je potrebna za preverjanje skladnosti vsakega homologiranega tipa;
- 7.3.3 zagotoviti, da se podatki o rezultatih preskusov zabeležijo in da je priložena dokumentacija na voljo tako dolgo, kot se določi v dogovoru z upravnim organom;
- 7.3.4 analizirati rezultate vseh vrst preskusov za potrditev in zagotovitev stalnosti lastnosti vozila, pri čemer so dovoljena dopustna odstopanja pri industrijski proizvodnji;
- 7.3.5 zagotoviti, da se za vsak tip vozila opravijo vsaj preskusi iz odstavka 5 tega pravilnika;
- 7.3.6 zagotoviti, da se vsaka serija vzorcev ali preskušancev, ki pokažejo neskladnost v zadevni vrsti preskusa, dodatno vzorči in preskusi. Sprejmejo se vsi potrebni ukrepi za ponovno vzpostavitev skladnosti zadevne proizvodnje.
- 7.4 Pristojni organ, ki je podelil homologacijo, lahko kadar koli preveri metode nadzora skladnosti, ki se uporabljajo v vsakem proizvodnem obratu.
- 7.4.1 Pri vsakem pregledu se inšpektorju predložijo zapisi o preskusih in proizvodnji.
- 7.4.2 Inšpektor lahko naključno izbere vzorce za preskus v proizvajalčevem laboratoriju. Najmanjše število vzorcev se lahko določi v skladu z rezultati preverjanja, ki ga opravi proizvajalec.
- 7.4.3 Če je stopnja kakovosti nezadovoljiva ali se zdi, da je treba potrditi veljavnost opravljenih preskusov iz odstavka 7.4.2., inšpektor izbere vzorce, ki se pošljejo tehnični službi, ki je izvedla homologacijske preskuse.

- 7.4.4 Pristojni organ lahko opravi kateri koli preskus iz tega pravilnika.
- 7.4.5 Pregledi, ki jih odobri pristojni organ, se ponavadi izvedejo enkrat na leto. Če se med enim od teh obiskov rezultati niso zadovoljivi, pristojni organ zagotovi, da se sprejme vse potrebno za čim prejšnjo ponovno vzpostavitev skladnosti proizvodnje.
8. KAZNI ZA NESKLADNOST PROIZVODNJE
- 8.1 Homologacija, podeljena za tip vozila v skladu s tem pravilnikom, se lahko prekliče, če niso izpolnjene zahteve iz odstavka 7 ali če vozilo ali njegovi sestavni deli ne prestanejo uspešno preskusov iz odstavka 7.3.5.
- 8.2 Če pogodbenica Sporazuma, ki uporablja ta pravilnik, prekliče homologacijo, ki jo je podelila, o tem takoj obvesti druge pogodbenice, ki uporabljajo ta pravilnik, s sporočilom na obrazcu, ki je v skladu z vzorcem iz Priloge 1 k temu pravilniku.
9. POPOLNO PRENEHANJE PROIZVODNJE
- Če imetnik homologacije povsem preneha proizvajati tip vozila, za katerega je bila podeljena homologacija v skladu s tem pravilnikom, o tem obvesti organ, ki je podelil homologacijo. Ko ta organ prejme ustrezno sporočilo, o tem obvesti druge pogodbenice Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, s sporočilom, ki je v skladu z vzorcem iz Priloge 1 k temu pravilniku.
10. IMENA IN NASLOVI TEHNIČNIH SLUŽB, KI IZVAJAJO HOMOLOGACIJSKE PRESKUSE, TER UPRAVNIH ORGANOV
- Pogodbenice Sporazuma iz leta 1958, ki uporabljajo ta pravilnik, sekretariatu Združenih narodov sporočijo imena in naslove tehničnih služb, ki izvajajo homologacijske preskuse, ter upravnih organov, ki podelijo homologacijo in katerim se pošljejo certifikati, izdani v drugih državah, ki potrjujejo podelitev, razširitev, zavrnitev ali preklic homologacije ali popolno prenehanje proizvodnje.
11. PREHODNE DOLOČBE
- 11.1 Od uradnega začetka veljavnosti sprememb 01 nobena pogodbenica, ki uporablja ta pravilnik, ne sme zavrniti podelitve homologacije v skladu s tem pravilnikom, kot je bil spremenjen s spremembami 01.
- 11.2 Po 24 mesecih od začetka veljavnosti pogodbenice, ki uporabljajo ta pravilnik, podelijo homologacije le, če tip vozila, ki je v homologacijskem postopku, izpolnjuje zahteve iz tega pravilnika, kot je bil spremenjen s spremembami 01.
- 11.3 Pogodbenice, ki uporabljajo ta pravilnik, ne smejo zavrniti razširitve homologacij v skladu s prejšnjimi spremembami tega pravilnika.
- 11.4 V 24-mesečnem obdobju po začetku veljavnosti sprememb 01 pogodbenice, ki uporabljajo ta pravilnik, še naprej podeljujejo homologacije za tiste tipe vozil, ki izpolnjujejo zahteve iz tega pravilnika, kakor je bil spremenjen s prejšnjimi spremembami.
- 11.5 Ne glede na zgornje prehodne določbe pogodbenicam, ki začnejo uporabljati ta pravilnik po začetku veljavnosti najnovejših sprememb, ni treba sprejeti homologacij, ki so bile podeljene v skladu s katerimi koli prejšnjimi spremembami tega pravilnika.
-

PRILOGA 1

SPOROČILO

(največji format: A4 (210 × 297 mm))

izdal: Ime homologacijskega organa

.....

o ⁽²⁾: PODELJENI HOMOLOGACIJI,
 RAZŠIRJENI HOMOLOGACIJI,
 ZAVRNJENI HOMOLOGACIJI,
 PREKLICANI HOMOLOGACIJI,
 POPOLNEM PRENEHANJU PROIZVODNJE,

cestnega vozila s skladu s Pravilnikom št. 100

Št. homologacije Št. razširitve

1. Blagovna znamka vozila:
2. Tip vozila:
3. Kategorija vozila:
4. Ime in naslov proizvajalca:
5. Po potrebi ime in naslov zastopnika proizvajalca:
6. Opis vozila:
- 6.1 Vrsta sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja:
- 6.2 Delovna napetost:
- 6.3 Pogonski sistem (npr. hibridni, električni):
7. Vozilo predloženo v homologacijo dne:
8. Tehnična služba, ki izvaja homologacijske preskuse:
9. Datum poročila, ki ga izdala ta služba:
10. Številka poročila, ki ga je izdala ta služba:
11. Mesto homologacijske oznake:
12. Razlogi za razširitev homologacije (če je primerno) ⁽²⁾:
13. Homologacija se podeli/razširi/zavrne/prekliče ⁽²⁾:
14. Kraj:
15. Datum:
16. Podpis:
17. Seznam dokumentov, predloženih skupaj z vlogo za homologacijo ali razširitev se lahko pridobi na zahtevo.

⁽¹⁾ Številčna oznaka države, ki je podelila/razširila/zavmila/preklicala homologacijo (glej določbe za homologacijo v Pravilniku).

⁽²⁾ Neustrezno črtati.

PRILOGA 2

NAMESTITEV HOMOLOGACIJSKIH OZNAK

VZOREC A

(Glej odstavek 4.4 tega pravilnika)

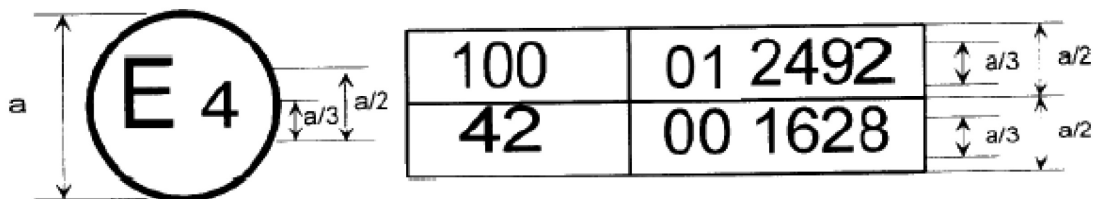

a = najmanj 8 mm

Zgornja homologacijska oznaka, pritrjena na vozilo, pomeni, da je bil zadevni tip cestnega vozila homologiran na Nizozemskem (E4) v skladu s Pravilnikom št. 100 in pod homologacijsko številko 012492. Prvi dve številki številke homologacije pomenita, da je bila homologacija podeljena v skladu z zahtevami iz Pravilnika št. 100, kot je bil spremenjen s spremembami 01.

VZOREC B

(Glej odstavek 4.5 tega pravilnika)

a = najmanj 8 mm

Zgornja homologacijska oznaka, pritrjena na vozilo, pomeni, da je bil zadevni tip cestnega vozila homologiran na Nizozemskem (E4) v skladu s pravilnikoma št. 100 in 42 (*). Številka homologacije pomeni, da je bil v času podelitve zadevnih homologacij Pravilnik št. 100 spremenjen s spremembami 01, Pravilnik št. 42 pa je bil še v prvotni obliki.

(*) Slednja številka je navedena samo kot primer.

PRILOGA 3

ZAŠČITA DELOV POD NAPETOSTJO PRED NEPOSREDNIM STIKOM

1. SONDE DOSTOPA

Sonde dostopa za preverjanje zaščite oseb pred dostopom do delov pod napetostjo so navedene v preglednici 1.

2. PRESKUSNI POGOJI

Sonda dostopa se potisne v vse odprtine ohišja s silo, določeno v preglednici 1. Če deloma ali popolnoma prodre, se namesti v vsak možen položaj, vendar zaustavitvena površina v nobenem primeru ne sme popolnoma prodreti skozi odprtino.

Notranje pregrade se štejejo za del ohišja.

Med sondo in deli pod napetostjo znotraj pregrade ali ohišja na nizkonapetostno napajanje (ne manj kakor 40 V in ne več kakor 50 V) je treba zaporedno priključiti ustrezno luč.

Metoda signalnega tokokroga se uporablja tudi za premične dele pod napetostjo visokonapetostne opreme.

Če je to mogoče, lahko notranji premični deli delujejo počasi.

3. POGOJI SPREJEMLJIVOSTI

Sonda dostopa se ne sme dotikati delov pod napetostjo.

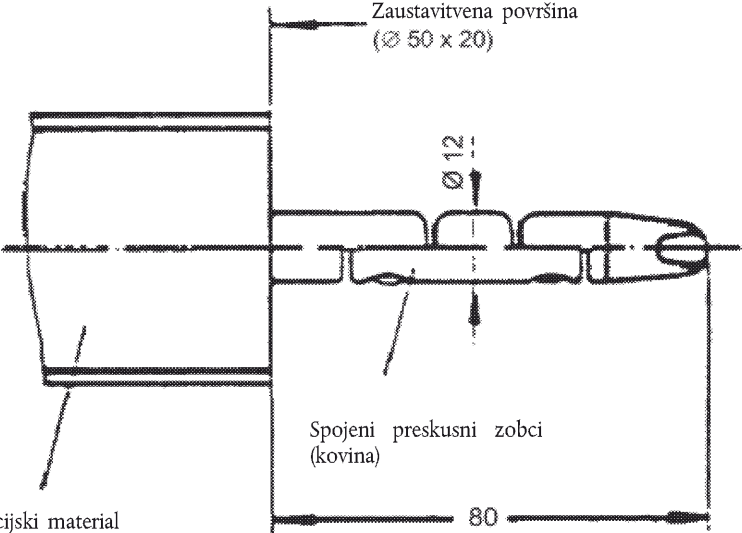
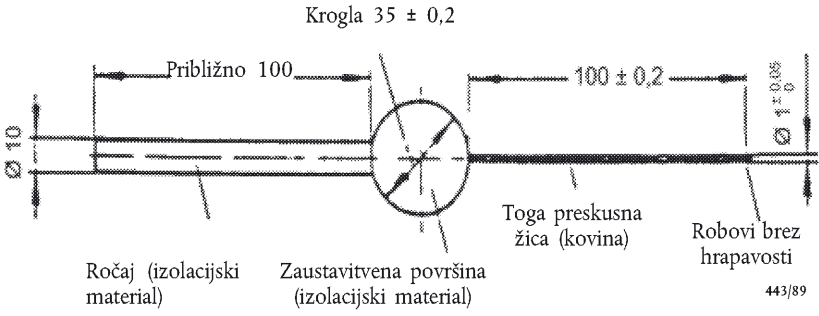
Če signalni tokokrog med sondo in deli pod napetostjo potrди, da je ta zahteva izpolnjena, luč ne zasveti.

Pri preskusu za IPXXB spojeni preskusni zobci lahko prodrejo do dolžine 80 mm, vendar zaustavitvena površina (premer 50 mm × 20 mm) ne sme prodreti skozi odprtino. Začne se v iztegnjenem položaju, nato pa se oba spoja preskusnih zobcev zaporedno upogneta pod kotom do 90° glede na os sosednjega dela zobcev in se namestita v vsak možen položaj.

Pri preskusih za IPXXD sonda dostopa lahko prodre za celotno dolžino, vendar zaustavitvena površina ne sme popolnoma prodreti skozi odprtino.

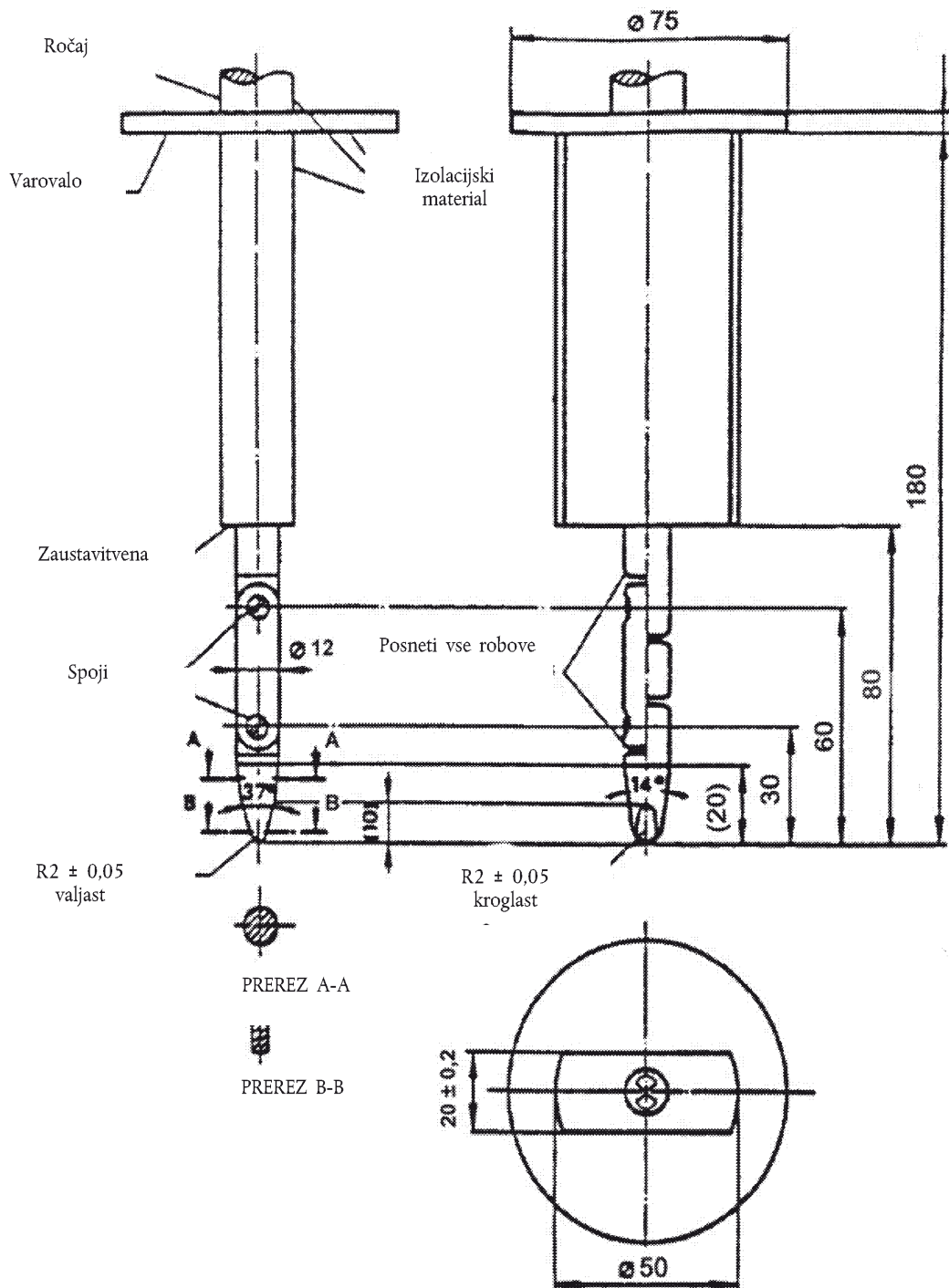
Preglednica 1

Sonde dostopa za preskuse zaščite oseb pred dostopom do nevarnih delov

Prva številka	Dodatna črka	Sonda dostopa	Preskusna sila
2	B	<p>Spojeni preskusni zobci Glej sliko 1 za popolne dimenzije</p> <p>Zaustavitvena površina (∅ 50 x 20)</p> <p>∅ 12</p> <p>Spojeni preskusni zobci (kovina)</p> <p>Izolacijski material</p> <p>80</p>	10 N ± 10 %
4, 5, 6	D	<p>Preskusna žica, premer 1,0 mm 100 mm dolga</p> <p>Krogla 35 ± 0,2</p> <p>Približno 100</p> <p>100 ± 0,2</p> <p>∅ 10</p> <p>Ročaj (izolacijski material)</p> <p>Zaustavitvena površina (izolacijski material)</p> <p>Toga preskusna žica (kovina)</p> <p>Robovi brez hrapavosti</p> <p>443/89</p>	1 N ± 10 %

Slika 1

Spojeni preskusni zobci

Material: kovina, če ni določeno drugače

Dolžinske mere v milimetrih

Dovoljena odstopanja za mere brez posebnih dovoljenih odstopanj:

(a) za kote: $0/- 10^\circ$

(b) za dolžinske mere: do 25 mm: $0/- 0,05$ mm preko 25 mm: $\pm 0,2$ mm

Oba spoja morata omogočati gibanje v isti ravnini in v isti smeri pod kotom 90° z dovoljenim odstopanjem 0 do $+ 10^\circ$.

PRILOGA 4

MERJENJE IZOLACIJSKE UPORNOSTI

1. SPLOŠNO

Izolacijska upornost za vsako visokonapetostno vodilo vozila se izmeri ali izračuna z meritvami iz vsakega dela ali sestavne enote visokonapetostnega vodila (v nadaljnjem besedilu: deljeno merjenje).

2. MERILNA METODA

Izolacijska upornost se meri tako, da se izmed metod iz odstavkov 2.1 do 2.2 izbere ustrezna merilna metoda, glede na električni naboj delov pod napetostjo ali izolacijsko upornost itd.

S pomočjo diagrama električnega tokokroga itd. je treba vnaprej pojasniti razpon električnega tokokroga, ki se bo meril.

Poleg tega so za merjenje izolacijske upornosti morebiti potrebne spremembe, kot je na primer odstranitev pokrova zaradi dostopa do delov pod napetostjo, risanje črt za merjenje, sprememba programske opreme itd.

Kadar izmerjene vrednosti zaradi delovanja vgrajenega sistema za nadzor izolacijske upornosti itd. niso obstojne, so za izvajanje meritve morebiti potrebne spremembe, kot je zaustavitev delovanja zadevne naprave ali njena odstranitev. Ko se naprava odstrani, je treba z risbami itd. dokazati, da ne bo spremenila izolacijske upornosti med deli pod napetostjo in električnim podvozjem.

Potrebna je izredna previdnost glede kratkega stika, električnega udara itd., ker ta potrditev lahko zahteva neposredno delovanje visokonapetostnega tokokroga.

2.1 Merilna metoda z uporabo enosmerne napetosti iz virov zunaj vozila

2.1.1 Merilni instrument

Uporablja se instrument za preskušanje izolacijske upornosti, ki lahko uporablja enosmerno napetost, ki je višja od delovne napetosti visokonapetostnega vodila.

2.1.2 Merilna metoda

Instrument za preskušanje izolacijske upornosti se poveže med deli pod napetostjo in električnim podvozjem. Nato se izolacijska upornost izmeri tako, da se uporabi enosmerna napetost, ki je najmanj polovična delovna napetost visokonapetostnega vodila.

Če ima sistem več razponov napetosti (npr. zaradi pretvornika povečevanja) v galvansko spojenem tokokrogu in nekateri sestavni deli ne prenesejo delovne napetosti celotnega tokokroga, se lahko izolacijska upornost med temi sestavnimi deli in električnim podvozjem izmeri ločeno z vsaj polovično vrednostjo njihove delovne napetosti, pri čemer so ti sestavni deli izklopljeni.

2.2 Merilna metoda z uporabo sistema vozila za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja kot vira enosmerne napetosti

2.2.1 Pogoji preskusnega vozila

Visokonapetostno vodilo se napaja z energijo iz sistema vozila za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja in/ali iz sistema za pretvorbo energije in napetost sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja in/ali sistema za pretvorbo energije mora ves čas preskusa ustrezati najmanj nazivni delovni napetosti, ki jo določi proizvajalec vozila.

2.2.2 Merilni instrument

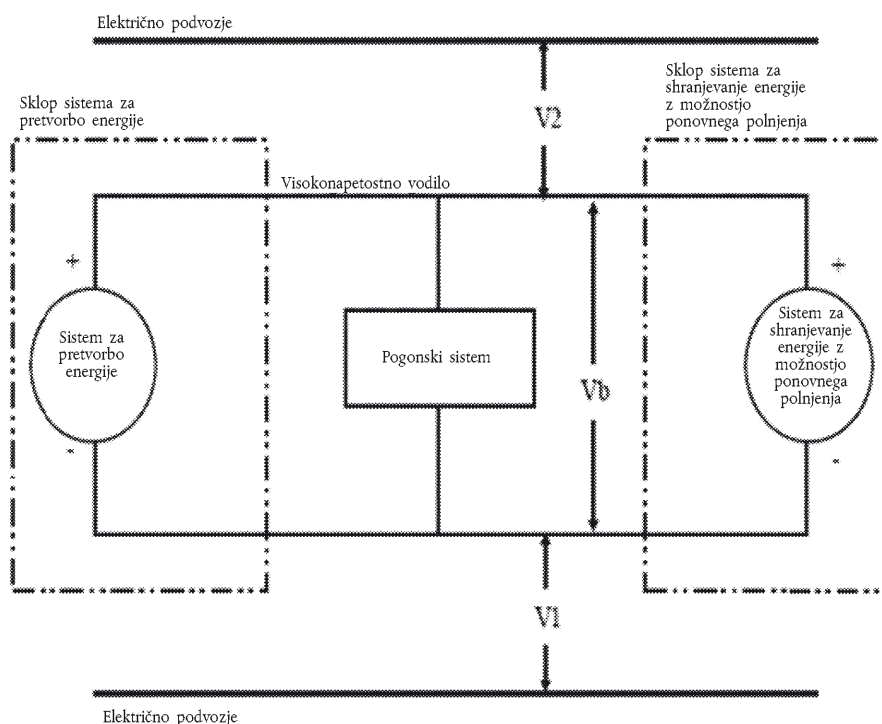
V tem preskusu se uporablja voltmeter, ki meri vrednosti enosmernega toka in ima notranjo upornost večjo od 10 MΩ.

2.2.3 Merilna metoda

2.2.3.1 Prvi korak

Napetost se meri tako, kot je prikazano na sliki 1 in zapiše se napetost visokonapetostnega vodila (V_b). V_b je enaka ali višja od nominalne delovne napetosti sistema za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja in/ali sistema za pretvorbo energije, ki jo določi proizvajalec.

Slika 1

Merjenje V_b , V_1 , V_2

2.2.3.2 Drugi korak

Izmeri in zapiše se napetost (V_1) med negativno stranjo visokonapetostnega vodila in električnim podvozjem (glej sliko 1).

2.2.3.3 Tretji korak

Izmeri in zapiše se napetost (V_2) med pozitivno stranjo visokonapetostnega vodila in električnim podvozjem (glej sliko 1).

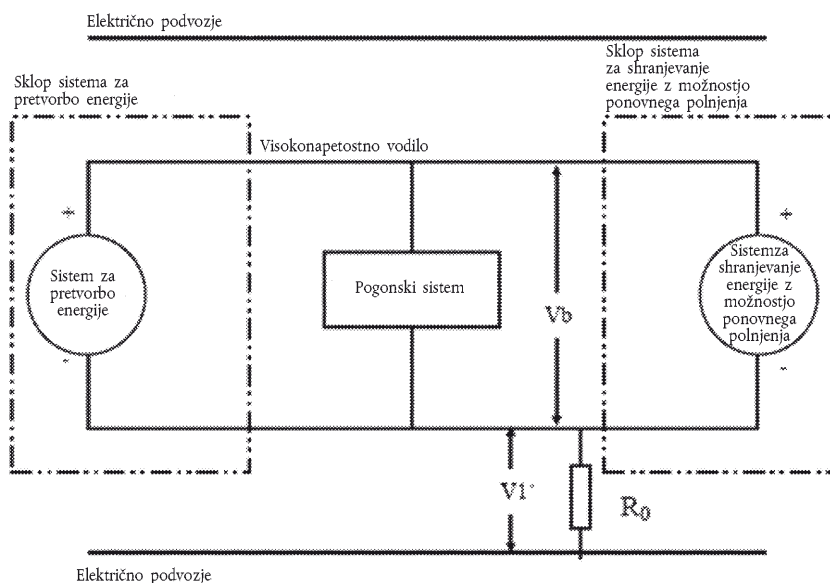
2.2.3.4 Četrti korak

Če je V_1 višja ali enaka V_2 , se med negativno stranjo visokonapetostnega vodila in električnim podvozjem vstavi standardna znana upornost (R_o). Ko je R_o nameščena, se izmeri napetost (V_1') med negativno stranjo visokonapetostnega vodila in električnim podvozjem (glej sliko 2).

Električna izolacija (R_i) se izračuna po naslednji enačbi:

$$R_i = R_o * (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ ali } R_i = R_o * V_b * (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

Slika 2
Merjenje V_1'

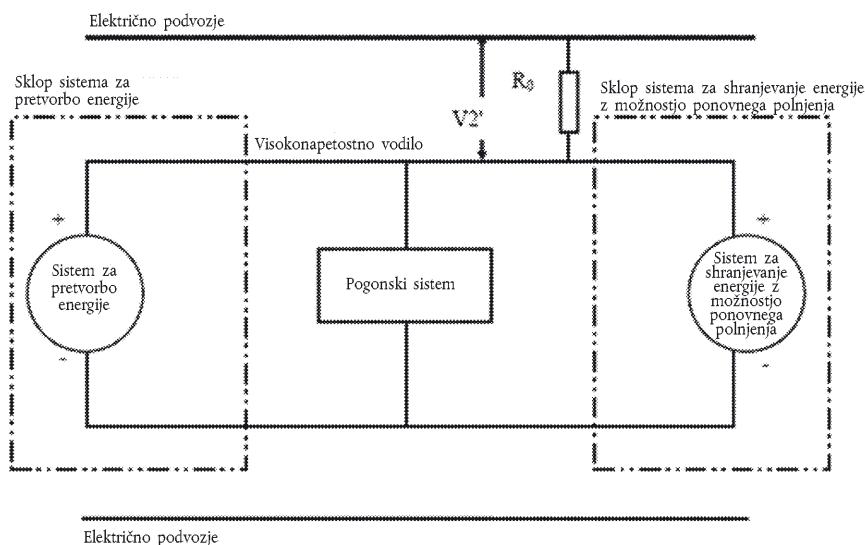

Če je V_2 višja kot V_1 , se med pozitivno stranjo visokonapetostnega vodila in električnim podvozjem vstavi standardna znana upornost (R_0). Ko je R_0 nameščena, se izmeri napetost (V_2') med pozitivno stranjo visokonapetostnega vodila in električnim podvozjem. (Glej sliko 3). Električna izolacija (R_i) se izračuna po prikazani enačbi. Ta vrednost električne izolacije (v Ω) se deli z nazivno delovno napetostjo visokonapetostnega vodila (v voltih).

Električna izolacija (R_i) se izračuna po naslednji enačbi:

$$R_i = R_0 \cdot (V_b / V_2' - V_b / V_2) \text{ ali } R_i = R_0 \cdot V_b \cdot (1 / V_2' - 1 / V_2)$$

Slika 3
Merjenje V_2'

2.2.3.5 Peti korak

Izolacijska upornost (v Ω/V) se dobi tako, da se vrednost električne izolacije R_i (v Ω) delimo z delovno napetostjo visokonapetostnega vodila (v voltih).

Opomba 1: Standardna znana upornost R_o (v Ω) mora biti vrednost najmanjše zahtevane izolacijske upornosti (v Ω/V), pomnožena z delovno napetostjo vozila plus/minus 20 odstotkov (v voltih). Ni potrebno, da je R_o natančno ta vrednost, ker so enačbe veljavne za katero koli R_o ; vendar R_o v tem razponu zagotavlja dobro rešitev za merjenje napetosti.

PRILOGA 5

NAČIN POTRditve ZA DELOVANJE VGRAJENEGA SISTEMA ZA NADZOR IZOLACIJSKE UPORNOSTI

Delovanje vgrajenega sistema za nadzor izolacijske upornosti se potrdi na naslednji način:

Vstavi se upor, ki ne povzroči, da bi izolacijska upornost med terminalom, ki se opazuje, in električnim podvozjem padla pod najnižjo zahtevano vrednost izolacijske upornosti. Sproži se opozorilo.

PRILOGA 6

BISTVENE ZNAČILNOSTI CESTNIH VOZIL ALI SISTEMOV

1. SPLOŠNO

- 1.1 Znamka (blagovna znamka proizvajalca):
- 1.2 Tip:
- 1.3 Kategorija vozila:
- 1.4 Trgovska imena (če obstajajo):
- 1.5 Ime in naslov proizvajalca:
- 1.6 Po potrebi ime in naslov zastopnika proizvajalca:
- 1.7 Načrti in/ali fotografije vozila:

2. ELEKTRIČNI MOTOR (POGONSKI MOTOR)

- 2.1 Tip (način navitja, vzbujanje):
- 2.2 Največja urna moč (kW):

3. AKUMULATOR (ČE JE SISTEM ZA SHRANJEVANJE ENERGIJE Z MOŽNOSTJO PONOVRNEGA POLNENJA AKUMULATOR)

- 3.1 Blagovna znamka akumulatorja:
- 3.2 Navedba vseh tipov elektrokemičnih celic:
- 3.3 Nazivna napetost (V):
- 3.4 Število akumulatorskih celic:
- 3.5 Stopnja kombinacije plinov (v odstotkih):
- 3.6 Vrste prezračevanja za akumulatorski modul/sklop:
- 3.7 Vrsta hladilnega sistema (če se uporablja):
- 3.8 Zmogljivost (Ah):

4. GORIVNA CELICA (ČE SE UPORABLJA)

- 4.1 Tovarniška in blagovna znamka gorivne celice:
- 4.2 Tipi gorivne celice:
- 4.3 Nazivna napetost (V):
- 4.4 Število celic:
- 4.5 Vrsta hladilnega sistema (če se uporablja):
- 4.6 Največja moč (kW):

5. VAROVALKA IN/ALI PREKINJEVALEC TOKA

- 5.1 Tip:
- 5.2 Graf, ki prikazuje funkcionalni razpon:

6. MOČNOSTNI KABLI

6.1 Tip:

7. ZAŠČITA PRED ELEKTRIČNIM UDAROM

7.1 Opis koncepta zaščite:

8. DODATNI PODATKI

8.1 Kratek opis vgradnje sestavnih delov električnega tokokroga ali načrti/slike, ki kažejo mesto vgradnje sestavnih delov električnega tokokroga:

8.2 Shema vseh električnih funkcij, vključenih v električni tokokrog:

8.3 Delovna napetost (V):

—

PRILOGA 7

DOLOČANJE EMISIJ VODIKA MED NAPAJANJEM POGONSKEGA AKUMULATORJA

1. UVOD

Ta priloga opisuje postopek za določanje emisij vodika med napajanjem pogonskega akumulatorja vseh cestnih vozil s skladu z odstavkom 5.4 tega pravilnika.

2. OPIS PRESKUSA

Izvede se preskus emisije vodika (slika 7.1), da se določijo emisije vodika med postopki napajanja pogonskega akumulatorja z vgrajenim polnilnikom. Preskus obsega naslednje korake:

- (a) priprava vozila;
- (b) praznjenje pogonskega akumulatorja;
- (c) določitev emisij vodika med običajnim napajanjem;
- (d) določitev emisij vodika med napajanjem, ko pride do izpada delovanja vgrajenega polnilnika.

3. VOZILO

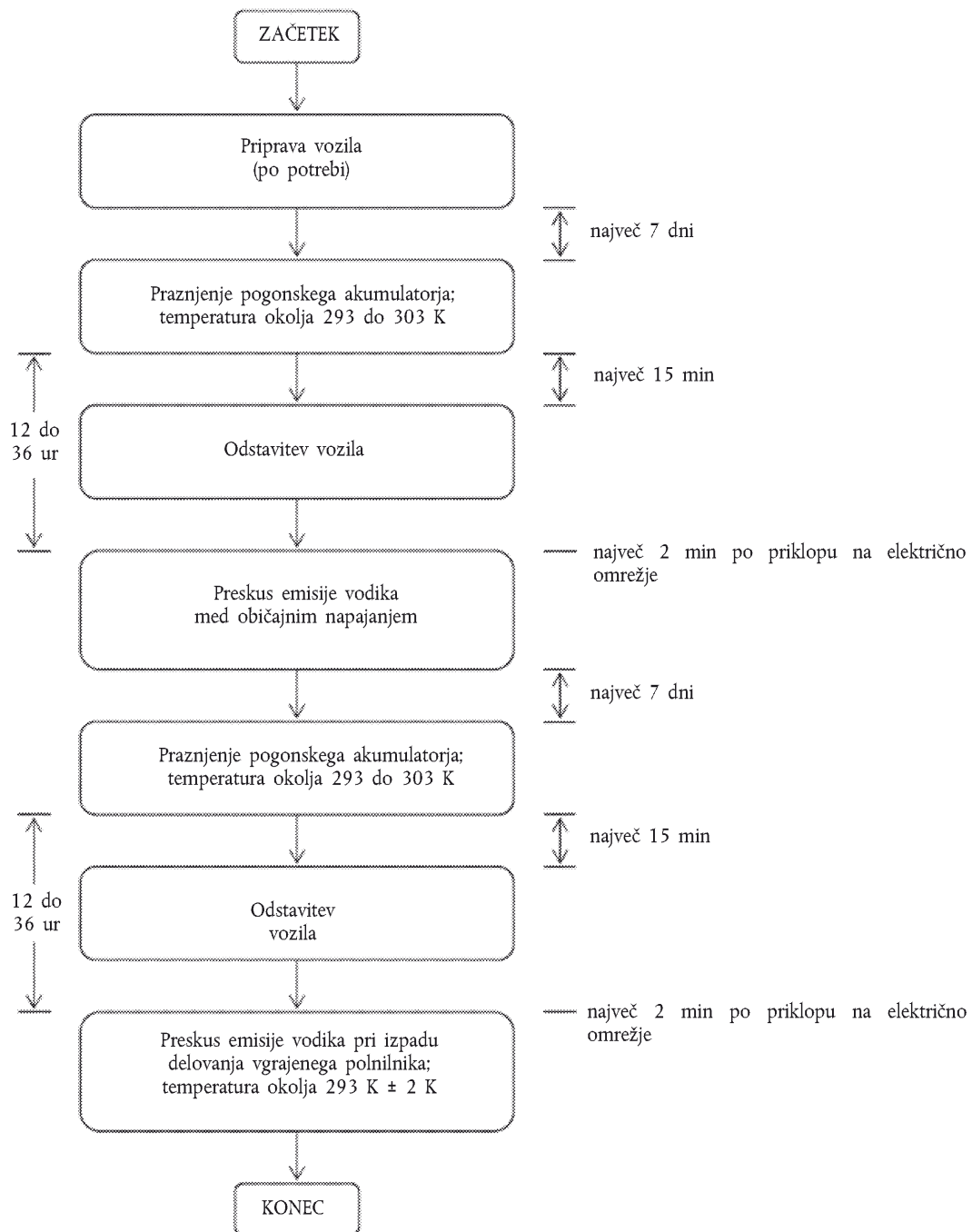
3.1 Vozilo mora biti v dobrem mehanskem stanju z vsaj 300 prevoženimi kilometri v sedmih dneh pred preskusom. V tem času mora biti vozilo opremljeno s pogonskim akumulatorjem, ki je predmet preskusa emisij vodika.

3.2 Če se akumulator uporablja pri temperaturi, višji od temperature okolja, mora izvajalec upoštevati postopek proizvajalca, da temperatura pogonskega akumulatorja ostane v območju običajnega delovanja.

Zastopnik proizvajalca mora po potrebi potrditi, da sistem za uravnavanje temperature pogonskega akumulatorja ni poškodovan in njegova zmogljivost ni v okvari.

Slika 7.1

Določanje emisij vodika med napajanjem pogonskega akumulatorja

4. PRESKUSNA OPREMA ZA PRESKUS EMISIJE VODIKA

4.1 Dinamometer

Dinamometer mora izpolnjevati zahteve sprememb 05 k Pravilniku št. 83.

4.2 Prostor za merjenje emisij vodika

Prostor za merjenje emisij vodika je neprepustna merilna komora, v kateri je prostor za preskušano vozilo. Dostop k vozilu mora biti mogoč z vseh strani, in ko se prostor zapre, mora biti neprepusten skladno z dodatkom 1 k tej prilogi. Notranja površina prostora je nepremočljiva in ne sme reagirati z vodikom. Klimatizacijski sistem mora biti sposoben nadzirati temperaturo zraka v prostoru, da se ta spreminja glede na zahteve, predpisane v preskusu za temperaturo, s povprečnim dovoljenim odstopanjem ± 2 K v celotnem trajanju preskusa.

Zaradi prilagoditve prostorninским spremembam, ki nastanejo zaradi emisij vodika v prostoru, se lahko uporabi prostor s spremenljivo prostornino ali druga preskusna oprema. Prostor s spremenljivo prostornino se širi in krči glede na emisije vodika v prostoru. Možna načina prilagajanja spremembam notranje prostornine sta dva: premične stene ali meh, pri katerem se nepremočljive vreče v prostoru širijo in krčijo glede na spremembe tlaka z izmenjavanjem zraka izven prostora. Sistemi prilagajanja prostornine v nobenem primeru ne smejo vplivati na prostor, kakor je določen v dodatku 1 k tej prilogi.

Vsi načini prilagajanja prostornine omejijo razliko med tlakom v prostoru in zračnim tlakom na največ ± 5 hPa.

Prostor je narejen tako, da se lahko določi stalna prostornina. Prostor s spremenljivo prostornino lahko prenese spremembe svoje „nazivne prostornine“ (glej Prilogo 7, Dodatek 1, točka 2.1.1), pri čemer se upoštevajo emisije vodika med preskušanjem.

4.3 Analitični sistemi

4.3.1 Analizator vodika

4.3.1.1 Ozračje v komori spremlja analizator vodika (elektrokemični detektor) ali kromatograf za ugotavljanje toplotne prevodnosti. Vzorčni plin se črpa iz sredine stranske stene ali stropa komore, vsak morebitni obhodni tok zraka pa se mora vračati v prostor, če je mogoče, na mesto, nižje od ventilatorja.

4.3.1.2 Analizator vodika mora imeti odzivni čas manj kot 10 sekund za 90 odstotkov končnega odčitka. Njegova stabilnost mora biti večja od 2 odstotkov celotnega razpona pri nič in pri 80 odstotkov ± 20 % celotnega razpona v petnajstminutnem obdobju za vse razpone delovanja.

4.3.1.3 Ponovljivost analizatorja, izražena kot ena standardna deviacija, je večja od 1 odstotka celotnega razpona pri nič in pri 80 odstotkov ± 20 % celotnega razpona na vseh uporabljenih razponih.

4.3.1.4 Delovne razpone analizatorja se izbere tako, da je točnost pri merjenju, kalibriranju in nadzoru uhajanja kar največja.

4.3.2 Sistem zapisovanja podatkov analizatorja vodika

Analizator vodika mora biti opremljen z napravo za zapisovanje izhodnih električnih signalov, ki beleži podatke vsaj enkrat na minuto. Delovne značilnosti zapisovalnega sistema morajo biti vsaj enakovredne signalu, ki se zapisuje, in zagotavljati stalen zapis rezultatov. Zapis mora jasno kazati začetek in konec preskusa običajnega napajanja in napake pri napajanju.

4.4 Zapisovanje temperature

4.4.1 Temperatura v komori se zapisuje na dveh točkah s senzorjema temperature, ki sta povezana tako, da prikažeta srednjo vrednost. Merilne točke segajo v prostor približno 0,1 m od navpične središčne črte vsake stranske stene na višini $0,9 \pm 0,2$ m.

4.4.2 Temperatura akumulatorskih modulov se zapisuje s senzorji.

- 4.4.3 Temperaturo se ves čas merjenja emisij vodika zapisuje vsaj enkrat na minuto.
- 4.4.4 Točnost sistema za zapisovanje temperature je do $\pm 1,0$ K, temperatura pa je določljiva v mejah $\pm 0,1$ K.
- 4.4.5 Sistem zapisovanja ali obdelave podatkov mora omogočati določitev časa na ± 15 sekund.
- 4.5 Zapisovanje tlaka
- 4.5.1 Razliko Δp med zračnim tlakom v preskusnem območju in tlakom v komori se v času trajanja meritev emisij vodika zapisuje vsaj enkrat na minuto.
- 4.5.2 Točnost sistema za zapisovanje tlaka je do ± 2 hPa, tlak pa je določljiv v mejah $\pm 0,2$ hPa.
- 4.5.3 Sistem zapisovanja ali obdelave podatkov mora omogočati določitev časa na ± 15 sekund.
- 4.6 Zapisovanje napetosti in jakosti električnega toka
- 4.6.1 Napetost in jakost električnega toka vgrajenega polnilnika (akumulatorja) se ves čas merjenja emisij vodika zapisujeta vsaj enkrat na minuto.
- 4.6.2 Točnost sistema za zapisovanje napetosti je do ± 1 V, napetost pa je določljiva v mejah $\pm 0,1$ V.
- 4.6.3 Točnost sistema za zapisovanje jakosti električnega toka je do $\pm 0,5$ A, jakost električnega toka pa je določljiva v mejah $\pm 0,05$ A.
- 4.6.4 Sistem zapisovanja ali obdelave podatkov mora omogočati določitev časa na ± 15 sekund.
- 4.7 Ventilatorji
- Komora mora biti opremljena z enim ali več ventilatorji ali puhali z zmogljivostjo 0,1 do 0,5 m³/sekundo, ki temeljito mešajo zrak v prostoru. Med meritvami mora biti mogoče doseči enakomerno temperaturo in koncentracijo vodika v komori. Vozilo v prostoru ne sme biti izpostavljeno neposrednemu curku zraka iz ventilatorjev ali puhal.
- 4.8 Plini
- 4.8.1 Za kalibracijo in delovanje so na voljo naslednji čisti plini:
- (a) prečiščeni sintetični zrak (čistost: < 1 ppm C1 ekvivalenta; < 1 ppm CO; < 400 ppm CO₂; $< 0,1$ ppm NO); delež kisika med 18 % in 21 % prostornine,
- (b) vodik (H₂), s čistostjo najmanj 99,5 %.
- 4.8.2 Plini za kalibracijo vsebujejo mešanice vodika (H₂) in prečiščenega sintetičnega zraka. Dejanske koncentracije kalibracijskega plina so v mejah ± 2 odstotka nominalnih vrednosti. Točnost razredčenih plinov, dobljenih pri uporabi delilnika plina, mora biti ± 2 % nominalne vrednosti. Koncentracije iz Dodatka 1 se lahko dosežejo tudi z uporabo delilnika plina, tako da je plin za redčenje sintetični zrak.
5. PRESKUSNI POSTOPEK
- Preskus obsega naslednjih pet korakov:
- (a) priprava vozila;
- (b) praznjenje pogonskega akumulatorja;
- (c) določitev emisij vodika med običajnim napajanjem;
- (d) praznjenje pogonskega akumulatorja;
- (e) določitev emisij vodika med napajanjem, ko pride do izpada delovanja vgrajenega polnilnika.
- Če je vozilo med dvema korakoma treba premakniti, se potisne na naslednje preskuševališče.

5.1 Priprava vozila

Preveri se staranje pogonskega akumulatorja, da se dokaže, da je vozilo v sedmih dneh pred preskusom prevozilo najmanj 300 km. V tem času mora biti vozilo opremljeno s pogonskim akumulatorjem, ki je predmet preskusa emisij vodika. Če tega ni mogoče dokazati, se uporabi naslednji postopek.

5.1.1 Praznjenje in začetno napajanje akumulatorja

Postopek se začne s praznjenjem pogonskega akumulatorja vozila z vožnjo po preskusni stezi ali na dinamometru pri enakomerni hitrosti 70 ± 5 odstotkov največje tridesetminutne hitrosti vozila.

Praznjenje se ustavi:

- (a) ko vozilo ne more voziti s 65 odstotki največje tridesetminutne hitrosti ali
- (b) ko vgrajeni standardni instrumenti voznika opozorijo, da ustavi vozilo, ali
- (c) ko se prevozi razdalja 100 km.

5.1.2 Začetno napajanje akumulatorja

Napajanje se izvaja:

- (a) z vgrajenim polnilnikom,
- (b) pri temperaturi okolja med 293 K in 303 K.

Postopek izključuje vse vrste zunanjih polnilnikov.

Ob koncu napajanja pogonskega akumulatorja se vgrajeni polnilnik samodejno ustavi.

Ta postopek vključuje vse vrste posebnega napajanja, ki bi se lahko sprožilo samodejno ali ročno, kot na primer izravnalno napajanje ali vzdrževalno napajanje.

5.1.3 Postopek iz odstavkov 5.1.1 do 5.1.2 je treba dvakrat ponoviti.

5.2 Praznjenje akumulatorja

Pogonski akumulator se izprazni z vožnjo po preskusni stezi ali na dinamometru pri enakomerni hitrosti 70 ± 5 odstotkov največje tridesetminutne hitrosti vozila.

Praznjenje se ustavi:

- (a) ko vgrajeni standardni instrumenti voznika opozorijo, da ustavi vozilo, ali
- (b) ko je največja hitrost vozila nižja od 20 km/h.

5.3 Odstavitev vozila

V petnajstih minutah od zaključka praznjenja akumulatorja iz odstavka 5.2 se vozilo parkira v prostoru za odstavitve. Vozilo stoji tu najmanj 12 ur in največ 36 ur od zaključka praznjenja pogonskega akumulatorja do začetka preskusa emisije vodika med običajnim napajanjem. V tem času je vozilo odstavljeno pri $293 \text{ K} \pm 2 \text{ K}$.

5.4 Preskus emisije vodika med običajnim napajanjem

5.4.1 Pred zaključkom poteka časa odstavitve se merilna komora nekaj minut splakuje, dokler se ne doseže ustaljena koncentracija vodika v okolju. Ob tem se vključi/vključijo tudi ventilator/ventilatorji za mešanje zraka v prostoru.

5.4.2 Neposredno pred preskusom se analizator vodika nastavi na ničlo in nastavi se njegovo merilno območje.

5.4.3 Ob zaključku odstavitve je treba preskusno vozilo z ugasnjnim motorjem in odprtimi okni in prtljažnimi prostori premakniti v merilno komoro.

- 5.4.4 Vozilo se priključi na električno omrežje. Akumulator se napaja po običajnem postopku napajanja iz odstavka 5.4.7 spodaj.
- 5.4.5 Vrata prostora se neprepustno zaprejo in zatesnijo v dveh minutah od trenutka električne zapore koraka običajnega napajanja.
- 5.4.6 Začetek običajnega napajanja za preskus emisije vodika se začne, ko je komora zatesnjena. Izmerijo se koncentracija vodika, temperatura in zračni tlak, ki pomenijo začetne odčitke C_{H_2} , T_i in P_i za preskus običajnega napajanja.

Te vrednosti se uporabijo za izračun emisij vodika (odstavek 6.). Temperatura okolja T v prostoru v času običajnega napajanja ne sme biti nižja od 291 K in ne višja od 295 K.

5.4.7 Postopek običajnega napajanja

Običajno napajanje se izvaja z vgrajenim polnilnikom in obsega naslednje korake:

(a) napajanje pri stalni moči v t_1 ;

(b) prekomerno napajanje pri stalnem toku v t_2 . Jakost prekomernega napajanja določi proizvajalec in je enaka jakosti, ki se uporablja med izravnalnim napajanjem.

Merilo konca napajanja pogonskega akumulatorja ustreza samodejni ustavitvi vgrajenega polnilnika pri času napajanja $t_1 + t_2$. Ta čas napajanja je omejen na $t_1 + 5$ ur, tudi če standardni instrumenti voznika jasno opozorijo, da akumulator še ni poln.

- 5.4.8 Neposredno pred zaključkom preskusa se analizator vodika nastavi na ničlo in nastavi se njegovo merilno območje.
- 5.4.9 Vzorčenje emisij se zaključi $t_1 + t_2$ ali $t_1 + 5$ ur po začetku prvega vzorčenja, kakor je opisano v odstavku 5.4.6. Zapisuje se čas. Izmerijo se koncentracija vodika, temperatura in zračni tlak, ki pomenijo končne odčitke C_{H_2f} , T_f in P_f za preskus običajnega napajanja, ki se uporabijo v izračunu iz odstavka 6.

5.5 Preskus emisije vodika pri izpadu delovanja vgrajenega polnilnika

- 5.5.1 V največ sedmih dneh po zaključku prejšnjega preskusa se postopek začne s praznjenjem pogonskega akumulatorja vozila v skladu z odstavkom 5.2.
- 5.5.2 Koraki postopka v odstavku 5.3 se ponovijo.
- 5.5.3 Pred zaključkom poteka časa odstavitve se merilna komora nekaj minut splakuje, dokler se ne doseže ustaljena koncentracija vodika v okolju. Ob tem se vključijo tudi ventilatorji za mešanje zraka v prostoru.
- 5.5.4 Neposredno pred preskusom se analizator vodika nastavi na ničlo in nastavi se njegovo merilno območje.
- 5.5.5 Ob zaključku odstavitve se preskusno vozilo z ugasnjenim motorjem in odprtimi okni in prtljažnimi prostori premakne v merilno komoro.
- 5.5.6 Vozilo se priključi na električno omrežje. Akumulator se napaja v skladu s postopkom okvare napajanja, določenem v odstavku 5.5.9 spodaj.
- 5.5.7 Vrata prostora se neprepustno zaprejo in zatesnijo v dveh minutah od trenutka električne zapore koraka okvare napajanja.
- 5.5.8 Začetek okvare napajanja za preskus emisije vodika se začne, ko je komora zatesnjena. Izmerijo se koncentracija vodika, temperatura in zračni tlak, ki pomenijo začetne odčitke C_{H_2} , T_i in P_i za preskus okvare napajanja.

Te vrednosti se uporabijo za izračun emisij vodika (odstavek 6.). Temperatura okolja T v prostoru v času okvare napajanja ne sme biti nižja od 291 K in ne višja od 295 K.

5.5.9 Postopek okvare napajanja

Okvara napajanja se izvaja z vgrajenim polnilnikom in obsega naslednje korake:

- (a) napajanje pri stalni moči v t'_1 ;
- (b) 30-minutno napajanje z največjim tokom. V tej fazi je vgrajeni polnilnik blokiran na najvišji tok.

5.5.10 Neposredno pred zaključkom preskusa se analizator vodika nastavi na ničlo in nastavi se njegovo merilno območje.

5.5.11 Preskus se zaključi $t'_1 + 30$ minut po začetku prvega vzorčenja, kakor je opisano v odstavku 5.5.8. Zapisuje se čas. Izmerijo se koncentracija vodika, temperatura in zračni tlak, ki pomenijo končne odčitke C_{H2f} , T_f in P_f za preskus okvare napajanja, ki se uporabijo v izračunu iz odstavka 6.

6. IZRAČUN

Preskusi emisij vodika iz odstavka 5 omogočajo izračun emisij vodika iz faze običajnega napajanja in faze okvare napajanja. Emisije vodika iz obeh faz se izračunajo z uporabo začetne in končne koncentracije vodika, temperature in tlaka v prostoru, skupaj z neto prostornino prostora.

Uporabi se naslednja enačba:

$$M_{H_2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

kjer je:

M_{H_2} = masa vodika v gramih

C_{H_2} = izmerjena koncentracija vodika v prostoru, ppm prostornina

V = neto prostornina prostora v kubičnih metrih (m^3), popravljena za prostornino vozila z odprtimi okni in odprtim prtljažnim prostorom. Če prostornina vozila ni določena, se odšteje prostornina $1,42 m^3$.

V_{out} = izravnalna prostornina v m^3 pri preskusni temperaturi in tlaku

T = temperatura okolja v komori v K

P = absolutni tlak v prostoru v kPa

k = 2,42

kjer: i je začetni odčitek

f je končni odčitek

6.1 Rezultati preskusov

Mase emisij vodika za vozilo so:

MN = masa emisije vodika za preskus običajnega napajanja v gramih

MD = masa emisije vodika za preskus okvare napajanja v gramih

Dodatek 1

KALIBRACIJA OPREME ZA PRESKUŠANJE EMISIJE VODIKA

1. POGOSTOST IN NAČINI KALIBRACIJE

Vso opremo je treba kalibrirati pred prvo uporabo in nato po potrebi, v vsakem primeru pa v mesecu pred preskušanjem za podelitev homologacije. Načini kalibracije, ki se uporabljajo, so opisani v tem dodatku.

2. KALIBRACIJA MERILNEGA PROSTORA

2.1 Začetno določanje notranje prostornine prostora

2.1.1 Pred prvo uporabo se notranja prostornina komore določi takole: pazljivo se izmerijo notranje dimenzije komore, pri čemer se upoštevajo vse nepravilnosti, kot so oporniki. S temi meritvami se določi notranja prostornina komore.

Prostornina prostora se mora ustaliti, ko je temperatura okolja 293 K. Ta nazivna prostornina je ponovljiva z odstopanjem $\pm 0,5\%$ navedene vrednosti.

2.1.2 Neto notranja prostornina se določi tako, da se odšteje $1,42\text{ m}^3$ notranje prostornine komore. Namesto vrednosti $1,42\text{ m}^3$ se lahko uporabi tudi prostornina preskusnega vozila z odprtim prtljažnikom in okni.2.1.3 Tesnost komore se preveri v skladu z odstavkom 2.3. Če masa vodika ne ustreza vbrizgani masi do $\pm 2\%$, se zahteva popravni ukrep.

2.2 Določanje emisij ozadja v komori

S tem postopkom se zagotavlja, da v komori ni nobenih materialov, ki oddajajo večje količine vodika. Pregled je treba opraviti ob začetku uporabe prostora, potem ko so bila v prostoru izvedena vsa dela, ki lahko vplivajo na emisije ozadja v prostoru, in se ponavlja vsaj enkrat na leto.

2.2.1 Prostori s spremenljivo prostornino se lahko uporabljajo s stalno ali spremenljivo prostornino, kakor je opisano v odstavku 2.1.1. Temperatura okolja pa mora biti v spodaj navedenem času štirih ur $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$.

2.2.2 Prostor se lahko zapre in ventilator za mešanje zraka lahko deluje do 12 ur pred začetkom štiriurnega vzorčenja ozadja.

2.2.3 Analizator se (če je potrebno) kalibrira, nato se nastavi na ničlo in določi se merilno območje.

2.2.4 Prostor je treba splakovati, dokler se ne doseže ustaljena koncentracija vodika, nato pa se vklopi ventilator za mešanje zraka, če še ni vklopljen.

2.2.5 Nato se komora zapre in izmerijo se koncentracija vodika ozadja v komori, temperatura in zračni tlak. To so začetni odčitki C_{H_2} , T_i in P_i , ki se uporabijo za izračun emisij ozadja v prostoru.

2.2.6 Prostor tako ostane nemoten z vklopljenim ventilatorjem za mešanje zraka štiri ure.

2.2.7 Po preteku tega časa se z istim analizatorjem izmeri koncentracija vodika v komori. Izmerita se tudi temperatura in zračni tlak. To so končni odčitki C_{H_2f} , T_f in P_f .

2.2.8 Sprememba mase vodika v prostoru se izračuna med trajanjem preskusa v skladu z odstavkom 2.4 in ne sme presegati 0,5 g.

2.3 Kalibracija in preskus zadrževanja vodika v komori

Kalibracija in preskus zadrževanja vodika v komori zagotavljata preverjanje izračuna prostornine (odstavek 2.1) in izmerita morebitna uhajanja. Stopnja uhajanja iz prostora se določi pri njegovi prvi uporabi, po vsakem posegu v prostor, ki lahko vpliva na integriteto prostora, in nato vsaj enkrat na mesec. Če med šestimi zaporednimi mesečnimi pregledi niso potrebna popravila, se lahko stopnja uhajanja iz prostora nato določa četrletno, dokler niso potrebna popravila.

- 2.3.1 Prostor se splakuje, dokler se ne doseže ustaljena koncentracija vodika. Če ventilator za mešanje zraka še ni vklopljen, se vklopi. Analizator vodika se nastavi na ničlo, po potrebi kalibrira in nastavi se merilno območje.
- 2.3.2 Prostornina prostora se nastavi na nazivno prostornino.
- 2.3.3 Vklopi se sistem za uravnavanje temperature okolja (če še ni vklopljen) in nastavi na začetno temperaturo 293 K.
- 2.3.4 Ko se temperatura v prostoru ustali na $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$, se prostor zapre in izmerijo se koncentracija, temperatura in zračni tlak ozadja v prostoru. To so začetni odčitki $C_{\text{H}_2\text{i}}$, T_{i} in P_{i} , ki se uporabijo za kalibracijo prostora.
- 2.3.5 Prostornina prostora se sprosti z nazivne vrednosti.
- 2.3.6 V prostor se vbrizga približno 100 g vodika. Masa vodika se izmeri s točnostjo ± 2 odstotka izmerjene vrednosti.
- 2.3.7 Vsebina komore se pet minut meša, nato pa se izmerijo koncentracija vodika, temperatura in zračni tlak. To so končni odčitki $C_{\text{H}_2\text{f}}$, T_{f} in P_{f} za kalibracijo prostora in hkrati začetni odčitki $C_{\text{H}_2\text{i}}$, T_{i} in P_{i} za preverjanje zadrževanja.
- 2.3.8 Na podlagi odčitkov v skladu z odstavkoma 2.3.4 in 2.3.7 ter enačbe iz odstavka 2.4 se nato izračuna masa vodika v prostoru. Ta mora v mejah ± 2 odstotka ustrezati izmerjeni masi vodika iz odstavka 2.3.6.
- 2.3.9 Vsebina v komori se meša najmanj 10 ur. Po preteku tega časa se izmerijo in zapišejo končna koncentracija vodika, temperatura in zračni tlak. To so končni odčitki $C_{\text{H}_2\text{f}}$, T_{f} in P_{f} za preverjanje zadrževanja vodika.
- 2.3.10 Po enačbi iz odstavka 2.4 se nato masa vodika izračuna iz odčitkov iz odstavkov 2.3.7 in 2.3.9. Masa se od mase vodika iz odstavka 2.3.8 ne sme razlikovati za več kot 5 odstotkov.

2.4 Izračun

Izračun spremembe neto mase vodika v prostoru se uporablja za določanje vodika ozadja v komori in stopnje uhajanja. Začetni in končni odčitki koncentracije vodika, temperature in zračnega tlaka se uporabijo v naslednji enačbi za izračun spremembe mase.

$$M_{\text{H}_2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{\text{out}}}{V}\right) \times C_{\text{H}_2\text{f}} \times P_{\text{f}}}{T_{\text{f}}} - \frac{C_{\text{H}_2\text{i}} \times P_{\text{i}}}{T_{\text{i}}} \right)$$

kjer je:

M_{H_2} = masa vodika v gramih

C_{H_2} = izmerjena koncentracija vodika v prostoru, ppm prostornina

V = prostornina prostora v kubičnih metrih (m^3), kakor je izmerjena v odstavku 2.1.1

V_{out} = izravnalna prostornina v m^3 pri preskusni temperaturi in tlaku

T = temperatura okolja v komori, v K

P = absolutni tlak v prostoru v kPa

k = 2,42

kjer: i je začetni odčitek

f je končni odčitek

3. KALIBRACIJA ANALIZATORJA VODIKA

Analizator je treba kalibrirati z vodikom v zraku in prečiščenim sintetičnim zrakom. Glej odstavek 4.8.2. Priloge 7.

Vsa običajno uporabljana območja delovanja se kalibrirajo po naslednjem postopku:

- 3.1 Kalibracijska krivulja se določi z najmanj petimi kalibracijskimi točkami, čim bolj enakomerno razporejenimi po območju delovanja. Nazivna koncentracija kalibrirnega plina z najvišjo koncentracijo je vsaj 80 odstotkov obsega skale.
- 3.2 Kalibracijska krivulja se izračuna po metodi najmanjših kvadratov. Če je dobljena stopnja polinoma večja od 3, je število kalibracijskih točk najmanj število stopnje polinoma plus 2.
- 3.3 Kalibracijska krivulja se od nazivne vrednosti vsakega kalibrirnega plina ne sme razlikovati za več kot 2 odstotka.
- 3.4 Z uporabo koeficientov polinoma iz odstavka 3.2 zgoraj se sestavi tabela odčitkov analizatorja iz prave koncentracije v korakih, manjših od 1 odstotka obsega skale. To se izvede za vsako kalibrirano merilno območje analizatorja.

Tabela vključuje tudi druge pomembne podatke, kot so:

- (a) datum kalibracije;
 - (b) potenciometrični ničelni odčitki in odčitki za določitev merilnega območja (kjer se uporabljajo);
 - (c) nazivna skala;
 - (d) referenčni podatki za vsak uporabljeni kalibrirni plin;
 - (e) dejanska in navedena vrednost vsakega uporabljenega kalibrirnega plina skupaj z odstotkovnimi razlikami;
 - (f) kalibracijski tlak analizatorja.
- 3.5 Če je tehnični službi mogoče dokazati, da nadomestne metode (npr. računalnik, elektronsko krmiljenje preklopa merilnega območja) zagotavljajo enako točnost, je uporaba teh metod dovoljena.

—

Dodatek 2

BISTVENE ZNAČILNOSTI DRUŽINE VOZIL

1. Parametri za opredelitev družine glede emisij vodika

Družina se lahko opredeli po osnovnih parametrih konstrukcije, skupnih vozilom v družini. V nekaterih primerih je mogoče medsebojno učinkovanje parametrov. Te učinke je treba upoštevati tudi zato, da se zagotovi, da so v družino vključena le vozila s podobnimi značilnostmi emisij vodika.

2. V ta namen se za tiste tipe vozil, katerih spodaj opisani parametri so enaki, šteje, da spadajo v iste emisije vodika.

Pogonski akumulator:

- (a) blagovna znamka akumulatorja;
- (b) navedba vseh tipov uporabljenih elektrokemičnih parov;
- (c) število akumulatorskih celic;
- (d) število akumulatorskih modulov;
- (e) nazivna napetost akumulatorja (V);
- (f) energija akumulatorja (kWh);
- (g) stopnja kombinacije plinov (v odstotkih);
- (h) vrste prezračevanja za akumulatorske module ali sklop;
- (i) vrsta hladilnega sistema (če se uporablja).

Vgrajeni polnilnik:

- (a) znamka in tip različnih delov polnilnika;
 - (b) izhodna nominalna moč (kW);
 - (c) največja napetost napajanja (V);
 - (d) največja jakost napajanja (A);
 - (e) znamka in tip krmilne enote (če se uporablja);
 - (f) graf delovanja, krmiljenj in varnosti;
 - (g) značilnosti obdobj napajanja.
-

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

